

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

**This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

Utpbf

303

14
TP.

7703

ԳԱՐՈՒՅ

ՊՐԵՐԱՎԱՐԱԿԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ

ԳՈԹՈՎԱԿԱ

ԱԳԻՏԵՐ ԳՈՒԹԻԿԵՆ Յ. ՌԱԶԻԿԵ

ՍԵՐԵ
303

ԳՈԹՈԼԻԱ

ՈՂԲԵՐԳՈՒԹԻՒՆ Յ. ՌԱ. ՍԻՆԻ

ԹԱՐԳՄԱՆԵԱՑ

ԳԵՐՐԳ Վ. ՀԻՒՐՄԻՒԶ

ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ՍԻՒՆԵԱՑ

ՎԵՆԵՏԻԿ

Ի ՏՊԱՐԱՆԻ ՄԽԻԹԱՐԵԱՆՑ

1864

693

1036

Издательство

Государственное издательство научно-технической литературы

Издательство

Государственное научно-техническое изда

(3940)
41

303-2003

Библиотечный штамп

h.f302.

ՅԱՌԱԶՈԲԱՆ ՀԵՂԻՆԱԿԻՆ

Թագաւորութեանն Յուղայ՝ որպէս յայտնի է ամենեցուն՝ երկուք ևեթ՝ ի ցեղիցն էին՝ բենիամիննին և Յուղայի. խակ յայլոց՝ ի տասանց ցեղիցն որք նշկահեցին զԾորովամ, եկաց թագաւորութիւնն իսրայելի: Եւ զի թագաւորք Յուղայ՝ ի տանէ Դաւթի էին, և Երուսաղէմ և տաճարն սուրբ՝ ի նոցա բաժնին, քահանայք և զետացիք համօրէն առ նոսա ժողովեալք ոչ ևս մեկնեցան՝ ի նոցանէ: Յետ շնութեան Սովորոնեան տաճարին ոչ ևս օրէն էր այլուր զոհ մատուցանել, և սեղանք կանգնեալք Աստուծոյ՝ ի լերին՝ բարձունքն կոչեցեալք՝ ի գրոց, ատելիք էին նմա. վասն ըրոյ արտաքոյ Յուղայ ոչ ուրեք մատչէր Աստուծոյ պաշտօն օրինաւոր. և տամն ցեղք առ հասարակ՝ բաց՝ ի սակաւուց ոմանց՝ դիցապաշտք էին և հերեսիովլաք:

Բայց և քահանայիցն և զետացւոց ցեղ մէծ էր յոյժ՝ որպէս զմի՝ ի բազմամբոխ ցեղիցն, որոց՝ ի խումբս խումբս բաժանեալ շաբաթ՝ ի շաբաթէ կային փոխանակաւ՝ ի սպաս տաճարին: Քահանայք յորդւոց Ահարոնի էին և նոցա գործ էր զզոհսն մատուցանել. խակ զետացիք՝ ի ձեռանէ նոցա կային՝ ի սպասու՝ ի սպատրաստութիւն երգոց,՝ ի հանդերձանս զոհից և ՚ի սպահպանութիւն տաճարին. այլ բազում այն է՝ զի ցեղն ողջոյն միով հասարակաց անուամբ յետական կոչէր: Չաբաթաւորացն՝ որպէս և քահանայից բնակութիւն շուրջ զտաճարաւն էր՝ ի գաւիթս նորին: Տաճարն ովզոյն տեղի սուրբ կոչէր հասարակաբար, այլ ըստ առաւելութեան՝ ներքին կողմն տաճարին՝ ուր էին տապանակին ոսկի և սեղանիքն խնկոց և հացին առաջաւորութեան, յորմէ անջրապետեալ բաժանէր Սրբութիւնն սրբութեանց, ուր քահանայապետին միայնոյ էր մտանել միանգամ՝ ի տարւով:

Էր և այս աւանդութիւն հաստատութեամբ ընկաւալալ՝ զի ի լեանն յոր երթեմն Աբրահամ զօրդի իւր զիսահակ մատուցանէր պատարագ, անդ կառուցեալ էր և տաճարն :

Զայտոսիկ մանրապատում առնել հարկ համարեցաց՝ զի որք ընդ ազօտ ունիցին զիշատակ անցից հնոց կտակարանաց, յընթեռնուցն զողբերգութիւնս զայտի ոտնասեցեն :

Եւ պատճառք ողբերգութեանս է յայտնութիւնն Յովասայ և գահակալելնորին. նմին իրի սպատշաճագոյն թերեւս էր՝ նորա անուն կոչել զողբերգութիւնս զայտ ՅՈՎՈՍ. բայց զի յօրովեց ընդ անուամբ Գոթովիայ ծանօթ են իրքն, ոչ ՚ի գէալ թուեցաւ ինձ ընդ այլով անուամբ ընծայեցուցանելնոցա զայն :

Բազում ինչ իր նախաշաւիոք են մեծի այսր գործոց՝ յօրոց ահա կարևորագոյնքն՝ ՚ի մասնէ :

Յովրամ արքայ Յուգայ՝ որդի Յովսափատայ՝ եօթներորդ՝ ՚ի Դաւթայ ամուսնանայ զԴոթովիա գուսար Աքաբաբու և զՅեղաբելայ որք թագաւորէին յԵղայէլ Երկրին ևս անուանիք՝ այլ մանաւանդ Յեղաբել հալածին և արեանարբու մարդարէից, որ ամբարշտութեամբ համանմանեալ մօր իւրոյ՝ զառածեցոյց զայր իւր զՅովբամ՝ ՚ի կրապաշտութիւն և ետ կառուցանել յԵրուսաղէմ մեհեան բահաղու գից Տիւրոսի և Սիդոնի ուստի ինքն էր: Յովրամ յետ կռառօրածի որդուոց իւրոց արքայազմաց՝ ՚ի սուր Ասորուոց և փիշտացւոց՝ յօրոց Աքովիա միայն ասպեցաւ, ոչ յերկարակեաց լեալ մեանի չարաչար՝ ախախի որովայնի հաշեալ: Աքովիա աղետալի մահուամբ հօր իւրոյ ոչ կասեցաւ՝ ՚ի հետոց չարեաց նորին և ոչ յամբարշտութեանց մօր իւրոյ Գոթովիայ, և յառաջնում ամի թագաւորութեան իւրոյ ելեալ տեսանել զարքայն Խորայէլի զեղբայր Գոթովիայ՝ անդ համակործան ընդտանն Աքաբաբու կորեաւ հրամանաւ. Յէռայ, զոր էօծ Տէր՝ ՚ի ձեռն մարդարէից իւրոց՝ ՚ի թագաւոր Խարայէլի՝ լինել իւր պաշտօնեաց վրէժինդիր: Յէռ հարսպառեաց զառւն Աքաբաբու, ետ ընկենուլ զՅեղաբել դահաւիլէժ ընդ պատուհան, զորոյ վմարմինս՝ ըստ կանխագոյժ սպառնալեաց Խվիայի, լափեցին շունք՝ ՚ի վիճակին Կաբովթայ, զոր նա ինքն սպանեալ էր և կալեալ

զժառանդութիւննորա : Ընդ ժահնել գուժի կոտորա-
 ծին յԵրուսաղէմ՝ յարեաւ և գոթովիա և սպան զոր-
 դիս Ո.քողիայ զմուռունս իւր առ ՚ի շիջուցանելց ՚ի
 սպառ զջրագ տանն Դաւթի .բոյց գէպք ՚ի բարի յա-
 ջողեցին Յովաբեթի , քեռ Ո.քողիայ առ ՚ի հօրէ , հա-
 սաննել ՚ի վերայ կոտորածի եղբօրորդւոց իւրոց , և
 գողացեալ ճարտարութեամբ զՅովաս մանուկ տարն-
 դիաց ՚ի միջյ կոտորելցն , ետ զնա գայեկաւն հանդերձ
 առն իւրում Յովիգայեայ , որ առ թագոյց զնոսա ՚ի
 տաճարին : Անդ մնաւ Յովաս ՚ի թագստեան մինչև ե-
 կաց թագաւոր Յուդայ յԵօթերորդում ամի տիոց
 իւրոց , որպէս աւանդեն Գիրք : Բայց յունարէն ընա-
 զիր գրոյն մնացորդաց՝ որում զհետ երթայ և Սեւե-
 րոս Սուլբիկիոս՝ յութերորդում ամի տիոցն ասեն
 զնա թագաւորեալ : Յայս ապաստան համարձակեցայ
 և ես տալ նմա զամն ինչ զի բաւական իցէ տալ պա-
 տասխանի հարցմանցն եղելոց առ նա : Եւ թէպէտ
 չեք՝ որպէս կարծեմ՝ յամենայն խօսեցեալն ՚ի նմանէ
 բարձրագոյն ինչ քան զախս մանկան տամամենի որոյ
 իցէ հանճար ընաառուր , սակայն թէ և բարձրագոյնս
 ինչ տուեալ իցեմ նմա խօսել , յուշ լիցի զի չել նա
 որպէս զմի ոք ՚ի հասարակաց մանկաւոյ . այլ մնե ՚ի
 տաճարի և ընդ խնամօք մեծի քահանայապետի , որ
 զմիակ յոյս ազգին ՚ի մասապ ախոցն նախակըթէր ՚ի
 հրահանգս կրօնից և օրինաց թագաւորութեան : Թոյ
 զում ամել՝ զի ոչ որպէս ենն առ մեզ յոլովագոյնք ՚ի
 մանկանց , նոյնպէս և առ երբայեցին էին . զի առ նո-
 սա՝ այն ինչ ՚ի չափ համեալ մանկաւոյն , մանսաւանդ
 թէ զի առաքելական բանիւն վարեցայց , կաթընկերք
 գեռես՝ վարժէին ՚ի սուրբ գիրս . և Հրէից ամենեցուն
 սպարաք էին գէթ միանդամ 'ի կեանս իւրեանց օրինա-
 կել բովանդակ զգիրս օրինաց : 'Նոյն սպարաք ՚ի վերայ
 կային և թագաւորաց երկիցս օրինակելց զնոյն : Այլ
 զի է ինձ լսել աստանօր՝ զի Գաղղիա ինքնին որ քերկ-
 րին արդ ՚ի թագաժառանդ իւր պայազատ , որոյ ութ-
 և կէս ամք են գեռ ևս , յայտնապէս տեսանէ ՚ի նմա
 թէ դաստիարակութիւն գեղեցիկ՝ զուգակցեալ ընդ
 բնաառուր հանճարց որչափ ինչ զիտիցէ ներգործէլ ՚ի
 մանուկ մատաղ . և զի ոչ ոք կարէ սպատանէլ զիս իրա-
 ւամբը անմանս ինչ ճշմարտութեան գործ եցեալ՝ առ-

լով մանկան Յովասու զնոյն հանձար և զնոյն իմաստութիւն՝ որչափ ինչ նշողենն արդ յանակնկալ պատասխանիս մանկանն արքայորդւոյ :

Իսկ Զաքարիայ որդւոյ քահանայապետին քանզի չեք ուրեք սահմանեալ չափ հասակին, կացի ոք զնառապէս և ախորժէ՛ երկուք կամ երիւք ամօք երիցադոյն քան զՅովաս :

Հաւանեալ եմ բանից քաջահմուտ մեկնչաց՝ որք 'ի բանից իսկ սուրբ զրոց առնուն ցուցանել՝ զի զօրականն որոց բաշխեաց Յովիկայէ զզէնսն նուիրեալս Աստուծոյ 'ի Դաւթայ, ամենէքեան քահանայք էին և զւտացիք. նոյնապէս և հրամանատարը նոցուն հինգ զօրավարը : Քանզի 'ի զործ մի սուրբ այնպիսի՝ հարկ էր, ասեն, զի ամենայն ինչ սուրբ իցէ և անսուրբ ինչ մի խառնեսցի 'ի նմա : Քանզի զործ առաջի կայր նոցա ոչ միայն պահել տան Դաւթի զգաւաղանն արքունի, այլ և զանընդհատ յաջ յաջորդութիւն սերնդոց մեծի արքային, յորմէ գալոց էր Մեսիայն : Քանզի խոստացեալն այն յաճախ Մեսիա 'ի զաւակէ Արքահամու՝ նոյն և Դաւթի և թագաւորաց ամենեցուն Յուգայ ծնանելոց էր որդի : Ա ամս որոյ և մեծանուն հայրապետն Մելտեայ Պատրիէ, զորոյ զբանն արդ 'ի կիր առնում, կոչէ ըզ Յովաս և Տանն Դաւթի նշխար ցանկալի . զնոյն ասէ և Յովսեպոս, զնոյն յայտ առնեն և սուրբ դիքը յասելն, և Ոչ կամեցաւ Տէր սատակել զառուն Յովսամայ վասն սւխտին զօր եղ ընդ Դաւթի տալ նմա ճրագ և որդւոց նորա » . և զի՞նչ այլ ճրագն էր՝ բայց լցոն որ յաւուր միտմ ծագելոց էր 'ի նմանէ ազգաց և ազանց :

Թէ յորում աւուր թագաւորեաց Յովաս՝ սուրբ դիքը ոչ նշանակեն . և ոմանց 'ի մեկնչաց թուեցաւ կարծել յաւուր անականի, և ինձ յարմարագոյն օրն Պենտէկոստէից, որ մի յերից աւագագոյն տօնիցն էր առ Հրեայս 'ի յիշատակ օրէնսդրութեանն 'ի Մինէ . և զի 'ի նմին իսկ աւուր մատչէր Աստուծոյ 'ի սեղան հացն սուաջաւորութեան 'ի նորահաս արմատեաց, Եղախայրեաց ևս կոչեցաւ տօնն այն, և ես ընտրեցի զայն օր, զի յարակից հանգամանօք աւուրն փոփոխումն առցեն պարերգութիւնք :

Զպարն յօրինեն զատելը զւտացւոց, յորոց միումն առուեալ զզէմն քեռ Զաքարիայ՝ կարգեմ նոցա պա-

ըագլուխ . նա մուծանել զնոսա առ մայր իւր , երդակից լինի նոցա , խօսի վոխանակ նոցա , և համայն՝ գործէ զամենայն զոր ինչ երեւն առ նվաննեօք պարագուխն անուանեալ չօրսֆանօք գործիչուն : Փորձեցայ գարձեալ սկահել յողբերգութեանս զմիութիւն իրի և տեղւոյ որպէս նախնեացն եր սովորութիւն , առ որս ոչ դատարկանայր երեւք թատրն , և հանդէսք իւրաքանչիւր ընդմիջեն երգովք և վանմախօս իմաստիւք ըստ իրացն պատշաճի :

Բայց այն ինձ թերեւս գրեսցի 'ի յանդգնութիւն՝ զի մարդարէ աստուածախօս գուշակ հանդերձելոց մուծանեմ' 'ի թատր . սակայն զգուշացեալ եմ և յայնմ ոչինչ ատաւել քան զոր մարդարէքն խօսեցան տալ նմաբարբատել : Եւ թէպէտ սուրբ զերք չասեն յայտնապէս և զՅովիդայ որպէս զորդւոյ նորա՝ ունել հոգի մարդարէութեան , բայց որպէս զայր աստուածարեալ ընծայեցուցանեն զնա յամենայնի . ոչ և Աւետարանական բանք յայտ առնեն՝ զի որպէս քահանայապէտ՝ մարդէր նմա մարդարէանալ : Այսր աղադաւ համարիմ աստուածազգեցիկ հոգուով կանխատես լեալ նորա հանդերձելոց աղետալի յեղափոխութեանն Յովասայ , որոյ զամն երեսուն թագաւորեալ բարեպաշտութեամբ , զառածաւ ապա 'ի հրապոյրս չարեաց ամբարիշտ խորհրդականայն , և շաղախեաց զձեռս իւր յարիւն Զաքարիայ որդւոյ քահանայապէտին որ յաջորդեացն զնա : Ապանութեամբն այնուիկ գործեցելով 'ի տաճարին գրգռեցաւ ցատումն բարկութեանն Աստուծոյ 'ի վերայ հրէից և եկին համեն նոցա որ ինչ յետ այնորիկ աղէտք . և որպէս աւանդի՝ յայնմ օրէ և առապա լոեցին 'ի սպառ պատգամք աստուածախօսք 'ի Դարիրայն : Այսոյիկ աղադաւ համարձակեցայ և ես տալ Յովիդայեայ նախապատմել զկործանումն տաճարին և զաւերած Երուսաղեմի : Եւ զի սովորութիւնն եր մարդարէից ընդ սպանալիս խամենել և միմիթարականս , և զի որ գահակալէրն մի ոք 'ի նախահարց Մէսիային էր , ասափ պատճառս առեալ յաւելի մուծանել 'ի ներքս զիշատակ գալստեան Միմիթարչին որ ակընկալութիւնն էր համօրէն արդարոց :

Ընդ մարդարէութեան կցորդի ինքնին և երաժըտութիւն 'ի Տեսլեանս յայսմիկ . որ զի մարդարէք 'ի

Ճայն նուտգայ աստուածարեալք յաճախ՝ յափշտակէին հոգւովը վկայ բանիցս պար մարդարեիցն ելելոց ընդ առաջ Սաւուղայ և առաջի նոցա սրինդ և թմր բուկ և փող և քնար ։ վկայ և Եղիսէ՝ որոյ հարցեալ ՚ի թագաւորացն Խորայելք և Յուղայ զլինելոցն, « Ածէք, ասէ, սաղմոսասաց » : Թողից ասել զի մարդարէութեանս այսորիկ ազգեցութիւն մեծ է յողբերգութեանս՝ արհաւիրս և կիրս պէսսպէս ՚ի պարաւորմն և յառաջնորդս գործոյն յուղելով :

Ա. Ն Զ Ի Ն Ք

ՅՈՎԱՍ, Արքայ Յուղայ, որդի Ոքողիայ :
ԳՈԹՈՂԻԱՅ, կին Յովրամայ, հանի Յովասայ :
ՅՈՎԻԴԱՅ, Քահանայապետ :
ՅՈՎԱԲԻԹ, Հօրաքոյր Յովասայ և կին Յովիդայեայ
Քահանայապետի :
ԳԱՔԱՐԻԱՅ, որդի Յովիդայեայ և Յովսարեթի :
ՍԱԼՈՄԻ, քոյր Զաքարիայ :
ԱԲԵՆՆԵՐ, ՚ի գօրավարաց արքայից Յուղայ :
ԱԶԱՐԻԱՅ, ԽՍՄԱՅԻԼ և երեք պյաք ՚ի զլիսաւորաց քահանայիցն և ղետացւոց :
ՄԱԹԱՆ, քահանայ ուրացող քուրմ Բահաղու :
ՆԱԲԱԼ, մտերիմ Մաթանայ :
ԱԳԱՐ, նաժիշտ Գոթողիայ :
ԴԱՍ քահանայից և ղետացւոց :
ԹԻԿՆԱՊԱՀՔ Գոթողիայ :
ՍՏԵՏՈՒԻ գայեակ Յովասայ :
ՊԱՐ մատաղերամ գստերաց ղետացւոց :
ՏԵՍԱՐԱՆՆ է յԵրուսաղէմ ՚ի տաճարին ՚ի գաւիթը
ընակութեան քահանայապետին :

ԳՈԹՈՂԻԱ

ՀԱՆԴԵՍ ԱՌԱՋԻՆ

ՏԵՍԻԼ Ա.

ՅՈՎԻԴՈՅԵ, ԱԲԵՆՆԵՐ

ԱԲԵՆՆԵՐ

Այսուհետեւ կամ՝ Անմահին յիւր տաճար,
Եւ ըստ նախնեաց օրինի հանդիսակից ձեզ աստանօք՝
Տօնախըմբել ըզյիշատակ հրաշից աւուրն այն մեծի,
Յոր ի Աինէ զաստուածագիծ օրէնս էառ. իսրայէլ:
Այլ քանի ո՞ն յեղափոխեալ արդ ժամանակք. անդ ի նախնութն
ի հընչել փողպայն սըրբոյ զմեծի աւուրըս տարեդարձ,
Ժողովուրդ սըրբեալ զեղոյր այսր ի սըրահըս տաճարիս
Շուրջ զարդարեալս ի ծաղկանց ըլքեղաշուք ի դրասանգ.
Եւ մատուցեալ այր ըստ առնէ առաջի սուրբ սեղանոյն,
Զօնէին զիւրաքանչիւր անդոց խայրին նախընծայ,
Յաճախաւոր զոհիցն ի սպաս ոչ բաւեին երիցունք:
Այլ ժըպրհութեամբ կընով միոյ տաճարս այժմիկ անմարդա-
Եւ աւուրբ պայծառագեղքնըսեմաստուեր խըրթնացան. [ցեալ
Նուազունք ոմանք նախանձայցզք ի կրօն՝ հազիւ թէ իշխան
Զառաջնոց ժամանակաց ըստուերագրել զազօտ փայլ.
Այլոց բնաւից արկեալ զԱստուած ի մոռացօնս ազետալի,
Եւ կէպ ի մեհեանս իսկ բահաղու խուռն ընթանան
Նըւիրիլ ի պաշտամունս ամօթապարտ պլողծութեանց՝
Հայհոյելով զանունըն սուրբ զոր հարք իւրեանց կարդային:
Եւ զի ինչ թագուցից ի քէն, երկիւղ է ինձ յոյժ,
Գուցէ եւ դքեզ Գոմթողիա բարձցէ ի սուրբ սեղանոյս,
Եւ զըրանազրոս մեծարանաց ի բաց եղեալ ըզդիմակ,
Զօրհասարեր վրիժուցն ի քեզ տացէ ի սպաս ըզյագուրդ:

ՅՈՎԻԴԱՅԵ

ԱՆԺ ուստի՞ չարագուշակդ ի սերկեան քեզ այդ կասկած :

ԱԲԵՆՆԵՐ

Եւ կարծիցեն անօպատուհաս ի նմանէ գոլ սուրբ եւ արդար .
ի բազմաց հետէ ոխայ նա ՚նդ արութիւնըն չըքնաղ ,
Որով ըզիսցըն սուրբ ՚ի փառա Յովիդայէ ամբառնայ .
ի վաղուց նա զանվեհեր նախանձաւորըդ կրօնից
Ոսխի թագին իւր համարի եւ պարագլուխ ապօստամբաց :
Դիշայն այն մախացող ընդ պեր ճ վաստակս առաքինեաց ,
Ամել ատեայ զամուսինդ հաւաստարիմ ըզ Յովսաբէթ .
Ըզմենքին Ահարովնի Յովիդայէ տանի զիսոյր ,
Եւ վերջնոյն թագաւորաց մերոց է քոյր Յովսաբէթ :
Թող զայս , եւ ինքնն Մաթան , Մաթան երեցն ուխտագրուժ
Ժանտաժուտ քան ըզդըշայն կայ առ նըմա միշտ եւ քըսէ .
Մաթան դասալիք ի սուրբ մերոց սեղանոց ,
Եւ ոխերիմ թընամի առաքինեաց ըոլորեցունց ,
Ոչ միայն ըզիսցը օտար ածեալ ի զլուխ իւր զեւտացին ,
Պաշտէ զիահաղ , այլ եւ խեթիւնա ի տաճար յայս ակնարկէ .
Ամբարիչան այն ոչ կամի զի գուցէ ին զոր ինքն ելլք :
Զիք ՚ի հնարից զօր ի կորուստ քոյին նա ոչ նիւթեսցէ .
ի զի բողոք ըզքէն կալեալ մերթ յաճախի դըրուատիս .
Պատիր ի քեզ քաղցրութիւն վեր ի վերոյ կերպարանեալ ,
Ըզմաղձին իւր դառնութիւն հնարի այնուիկ թագուցաննէ ,
Մերթ ահարկու նա ըզքեզ նըկարագրէ առ դըխոյին ,
Եւ մերթ ի խայծ քաղցր նորին անյագելոյ առ ոսկի՝
Բանսարկէ առ ի Դաւթէ մըթերեալ դանձ քազմափարթամ
Ցանծանօթ ուրեք վայրի թագուն , եւ քեզ եւեթ յայտնի :
Աւուրք երեք են այսօր զի գոռոզն այն Գոթողիա
Թըւի ի հոգ վարանական խորասուզեալ . տեսի երեկ
ի սըրբավայր այսր ըզնա խոժոռ դիմօք ակընկառոց ,
Խրու այն թէ ի խորըս լայնատարըր տաճարիս
Վըրէժիւնդիր նըմա երկինք թագուցաննէն ըսպառազէն :
Հաւատա ինձ , որչափ խորհիմա՞ այնշափ թըւի ինձ աներկլայ
Զի ցասման նորա շանթիք ընդ հուս ի քեզ ճայթեսցեն .
Եւ գուստար Յեղարելայ արիւնըռուշտ յանդըգնեսցի
Դիմել աստուածընդգէմ ի սըրբարան այսըր նորին :

ՅՈՎԻԴԱՅԵ

Որ զամեհի ալեաց ծովու սանձակոնք զմուեզնութիւն ,
Նոյն եւ դդաւանս ամբարըշտաց գիտէ հանել ի գերեւ .

Վըրբութեան կամաց նորա ըստորանկեալ դողութեամբ՝
Երկընչիմ եռ ի նմանէ , չիք այլուստեք ինձ երկիւղ։
Այլ շնօրհապարտ քեզ գըտանիմ զի բարեսէր նախանձու
Ըզվոտանգս ինձ ազդ առնես ի զդուշութիւն , իմն Աբեններ .
Այդպէս ուրեմն Խարայէլեան գեռ բարախէ սիրտ ի քեզ ,
Եւ զայրանաս լըռելեայն ընդ ապիրատ չարեաց խոհեր .
Գոհութիւն Անմահին , այլ այդ զանխուլ զայրովթ քոյին
Եւ բարութիւն սըրտի անդործ իցէ թէ քեզ թուեսցին ինչ չատ
իցէ թէ սին յարդեանց հաւատոք՝ իցէն հաւատոք անկեղծիկ :
Ութեակ այժմիկ բոլորին ամք զի ամբարիշտ եկ օտար
Ըզդաւթեան դաւազանին բըռնակալեալ զիրաւունս ,
Մոլեգնի անպատուհաս յարիւն մերոց արքայազանց :
Վիրագ անիծապարտ , թուանց իւրոց կենազրաւ ,
Աստուածընդդէմ իսկ յաւակնի ամբառնալ ձեռն ամբարիշտ :
Եւ դու մի հաստարանաց խարխալելոյ պետութեանս ,
Որ զինուորեալ ի բանակ Յովմափատայ սուրբ արքային ,
Որ զօրավար կացեալ զօրուն որդուոյ նորա Յովմայ ,
Եղեր միայն դու ապաւէն խուճապելոց քաղաքաց ,
Ի մնել Ոքողիայ յանկարծամահ , մինչ զօրբ նորա
Վայրավատին առհասարակ դնային հանդէալ սրպյն Յէռայ ,
Երկընչին դու յլստուծոյ , դու ըզնախամնձ իւր նախանձիս :
Լուր ապա՞ զոր ինչ Աստուածն այն քեզ ինեւ տայ պատգամ .
» Զի՞ յօրինաց իմոց ի զուր պարծիք յուղել ի նախանձ .
» Մեծարել զիս կարծիցէք ի նուէք ուխախց ձերոց սնուաեաց .
» Զի՞ կայ իմ եւ բոլորից բնաւից զոհիցդ յաճախելոյ ,
» Միթէ կարօն երընջոցդ իցեմ արեան եւ նոխազաց .
» Թագաւորաց ձերոց արիւն գոչէ եւ չիք որ լըսիցէ .
» Խըզեցէք նախ ըզչարեաց կընձիռն եւ զդաշն անօրէն ,
» Բնաջինջ յիսրայելէ բարձէք զեղեռն եւ զոճիք ,
» Եւ ապա՞ թէ մատուցեալ հանջիք ինձ զոհ ի սեղան :

Ա.Բ.Ե.Ն.Ն.Ե.Բ

Այլ զի՞նչ առնել իցէ ինձ ի մեջ ազդիս վատթարելոյ ,
Չիք զօրութիւն ի բնենիամին , ոչ քաջութիւն ի Յուդա .
Յորմէ հետէ թագաւորաց նոցա շիջաւ ազդատոհմ ,
Շիջաւ եւ արութեան նոցա եռանդըն նախնի .
Ելիք , առեն , ըզմեզ Աստուած , դարձոյց զերեսս իւր ի մենջ .
Որ երբեմն Խարայելի փառացն այնքան վրէժիւնդիք ,
Անկարեկիր արդ տեսանէ ըզմեծութիւն նորա զգեանեալ .
Ողորմութիւն իւր պարտասեալ՝ ոչ եւս ահեղ բազկաւ իւրով
Պակուցանէ անթիւ հրաշիք ի վրէժ մեր զազդ եւ զազինս .
Լըռեաց Դարիրըն սըրբութեան , ոչ եւս ազդէ մեզ պատդամ :
ԳլոթունիԱ

ՑՈՎԻԴԱՅ

Այլ քան զայժմուս փարթամագոյն ի հրաշս իցէ ժամանակ .
 Երբ ճոխագոյն արար հանդէս բարձրեալն իւրոյ զօրութեան
 Աղդ ապաշնորհ , եւ մինչեւ ցերք փակեցես զաւս ի տեսանել ,
 Ցերք խըստասիրտ կացցես ի լուր հրաշից ձեռինըն մեծազօր :
 Իցէ ինչ հարկ , Ալբեններ , յիշատակել քեզ մի առ մի
 Որ ինչ յաւուրըս մեր գործեալ ըսքանչելիս մեծահրաշ .
 Զաշխարհալուր պատուհաս բըռնաւորացն խրայելի
 ի լըրումըն կանխագոյժ աստուածասաստ ըսպառնալեաց ,
 Զամբարըշտին Արաւալու ըզկործանումըն դիտապաստ ,
 Եւ զգրաւեալն ըսպանութեամբ ներկեալ յարին նորա զվիճակ .
 Առ նովին աղիտարեր այգուվ անկեալ ըզՅեզարէլ
 Առաժուր երիվարաց կոխան եղեալ ըզդըշնորին ,
 ի խուժադրուժ յարին նորա յագեալ լափէզ շանց ըգծարաւ ,
 Եւ զոտեկալի դիակն անդամ՝ անդամ՝ յօշեալ ընկեցիկ .
 Ըստուտ մարգարէից խայտառակեալ ըզնախիր ,
 Եւ ըզբոցոյն ի յերկնից էջա յողջակեզին ի սեղան .
 Զեղիա իշխանորէն պատգամատու տարերաց ,
 Եւ ի բարբառ նորին եղեալ զերկինըս ձոյլ պըղընձի .
 Զեռամեռայ երաշտ երկրի ի յանձնեւոյ եւ ի ցողոյ ,
 Եւ զմեռելոց յառնել ի ձայն Եղիսէի վերկենցաղ :
 Յայսքանեաց հրաշից ի ցոյց , Ալբեններ , ոչ ձանիցես ,
 Զի որ ինչ էրն ի սկզբանէ Աստուած է նոյն եւ այսօր ,
 Եւ զի փառաց իւրոց գիտէ առնել հանդէս երբ կամի ,
 Եւ չառնէ երբէք անտես , ոչ մոռանայ զիւր ժողովուրդ :

ԱԲԵՆՆԵՐ

Այլ ուր իցեն փառքն այնքանիցըս խոստացեալ առ Դիտիթ
 Եւ առ որդի նորին դարձեալ կանխաճայննեալ առ Առղոմնն :
 Աւաղ , մեք ակն ունէաք ի բարեփառ տոհմէ անտի
 Թագակալ պայազաստաց ըզհետ միմեանց յաջորդելոյ
 Եւ միոյ ի նորունէ միահեծան տիրապետեալ
 Խարայելեան ցեղից բնաւից եւ սիմեոն աղքաց եւ ազանց ,
 Տարագիր ըզպատերազմ՝ եւ զհեռ յերկրէ բառնալոյ ,
 Եւ հանուրց թագաւորաց դիմելոյ յոտըս նորա :

ՑՈՎԻԴԱՅ

Առ ինչ իցէ քեզ թերանալ արդ յերկինաւոր խոստմանէն :

ԱԲԵՆՆԵՐ

Եւ ուրանօր մեզ ի դաւթեան զարմէն խընդրել պայազաստ .

Կարիցե՞ն երկինք ինքնին ըզգօսացեալն արմատաքի
վերականգնել ըզգուն զարմին նորաբողբոջ ի աերունդ :
Ճեղձոյց Գովծաղիա եւ զբաղնդեայն ի յորրանի ,
Եւ յարիցե՞ն մեռեալք ըզչեա ուժից ամաց ի շիրմէ :
Ո՞չ թէ յանկարծ ի մոլեկան ըըռնութենէ նորին վրիպեալ
Շիթ մի միայն էր մեզ մնացեալ յարքայազարմ յարենէն , . . .

ՅՈՎԻԴԱՅԻ

Եւ զի՞նէ յայնժամ առնէիր դու :

ԱԲԵՆՆԵՐ

Օրն այն ինձ զի՞ երանաւէտ .

Դիմէի առ նա անձկաւ որպէս առ բնիկ իմ թափաւոր .
Անշուշտ եւ ցեղը մեր համօրէն ճեղէին յուրը նորա . . .
Այլ զի՞ ի զուր ինձ յայսոսիկ յանիր ի ցնորըս թարթափել .
Ֆաղթական թագաւորաց մերոց ժառանգ աւաղելի
Ոքողիա եւեթ մընայր արքայազարմ ծընընդովք .
Ի Ցուուայ նետից ըզհայրն աչք իմ տեսին հարեալ ի մահ :
Եւ ի յանգութ մօրէն զորդիս դու իսկ տեսեր վարեալ ի սպանդ :

ՅՈՎԻԴԱՅԻ

Այժմ ես քեզ ոչ յայտնաբանեմ . բայց օրակչիու արփենոյն
Զերկնաձեմ ասպարիզին այն ինչ զերիր մասն հոլովեալ ,
Մինչ ժամ երրորդ առնէ հրաւէր հասարակաց աղօթից ,
Կանխեսջիր այսր ի տաճար դովին վառեալ նախանձու ,
Եւ մեծազօր աջոյն շնորհաց գերահբաշից ի տեսիլ
Խելամուռ լիցիս զի բանք իւր հաստատունք են ոչ վրիպին :
Երթ արդ եւ թողինձ պատրաստել մեծի աւորս ի պաշտօն .
Այդն աւասիկ ճառագայթեալ ըզգըմբեթաւ տաճարիս :

ԱԲԵՆՆԵՐ

Եւ զի՞նչ շնորհին այն իցեն որոց չկարեմ կալ ի վերայ .

Այլ Յովսաբէթ ահա տիկինըն մեծ առ քեզ դիմեալ գայ .

Բարեաւ մընա . գնամ խառնիլ եւ ես ի գունդ երկիւղածաց ,

Զորս աստանօր համախըմբէ տօնականի աւուրս հանդէս :

ՏԵՍԻԼ Բ

ՅՈՎԻԴԱՑԵ, ՅՈՎԱԱԲԵԹ

ՅՈՎԻԴԱՑԵ

Տիկին, հասեալ է ժամանակն՝ արդ ժամ է մեղ խօսելոյ.
 Ու եւս է մարթ թագուցանել ըզքոյդ գողօն երջանիկ.
 Աստուածամարտ անօրինաց եղեռնաւոր ժըպրհութիւն
 խոր լըռութեամբս այսուիկ եւ եւս ընդդէմ նորին յանդըդնեալ,
 Սուս ի բազմաց հետեւ զսոստմունըս նորա լեւալ հայ հոյեն.
 Նա աւանիկ զայրոյժ նոցին յաջողութեամբըն խրախուսեալ,
 Մինչ ի սեղան այսր ի մեր ժըպրհի մօրու քո ժանտաժուտ
 Արկանել դիցըն Բահազու աստանօթ խունկ կոտապարիշտ.
 Օ՛ն ի տեսիլ ածցուք զարբայն մանուկ զսր ձեռք քո կեցուցին,
 Որ ընդ թեւոք խնամոց Ելին ի տաճարի աստ սընեալ.
 Ելիցի ժառանդ նա արութեան թագաւորաց մերոց Յօւդաց.
 Գեր ի վերոյ ափոցն այժմէն լուսափայլէ ի նմա հանճար,
 Մինչչեւ ըզբազդ նորա ինձէն ածեալ ի լուր հըռչակաւ,
 Ընձայեցից ըզնա Տեառն իւ թագաւորը թագաւորեն.
 Եւ զբահանայս եւ զիւտացիս մեր հուպ ընդ հուպ համախըմ.
 Զարբայից իւրեանց ժառանդ ածից նոցա ի տեսիլ: [բեալ,

ՅՈՎԱԱԲԵԹ

Եւ զիսիցէ մանուկն ըզպարմ իւր արբունի եւ զանուն:

ՅՈՎԻԴԱՑԵ

Ելիակիմ անուանն եւեթ նա ձայն զեռևես տայ ի կոչ.
 Եւ համարի զինքն ի մանկանց զոք ընկեցիկ ի մօրէ,
 Զոր ժողովեալ իմ զըմթութեամբ յանձանձիցեմ հայրորէն:

ՅՈՎԱԱԲԵԹ

Աւաղ, յորմէ վտանգէ թափեալ ապրեցուցի զնա մազապոր,
 Եւ յորպիսի դարձեալ ի վտանգ արդ հանդերձի անկանել:

ՅՈՎԻԴԱՑԵ

Իսկ զիարդ այդպէս հաւատք քո սասանեալ դեղեւին:

ՅՈՎԱԱԲԵԹ

Ի քո խորհուրդս առաքինի, տէր, աւասիկ կամ ապաստան.
 Յորմէ օրէ ապրեցուցի ես ըզմանուկդ ի մահուանէ,

ի ձեռըս քո բովանդակ ըզբաղդ նորա աւանդեցի ,
Եւ առ կասկած բըսնութեան խանդալանաց սիրոյ սըրտիս ,
Ցերեսաց նորին խուսեմ որչափ իցէ ինեւ հընար ,
Զի գուցէ ի տես նորին խուով անխորհուրդ յուզեալ յիս ,
Ընդ արտասուս ածեալ ի յայտ եւ ըզբաղտնիս իմ մատնեցէ :
Զայսոսիկ մանաւանդ զերեսին տիւս եւ ըզգիշերս
Աղօժից եւ արտասուաց ընծայեցի բոլորանուէր :
Բայց թէ իցէ ինձ օրէն առնել քեզ զայս եւելթ հարցուած ,
Ոյք ի մըսերմաց իցեն պատրաստ քեզ օգնելոյ .
Արեններ , քաջն Արեններ իցէ եւ նա մեզ կուսակից .
Երդուան եւ ինքն արբայի հաւատարիմ գոլ պաշտօնեայ :

ՅՈՎԻԴԱՅ

Ընդ հաւատս Արեններայ թէպէտ եւ շիք կասկածել ,
Սակայն եւ ոչ դեռ դիտէ նա զի է մեր ընիկ թագաւոր :

ՅՈՎԱՅՐԻ

Յնդ ապա պահպանութիւն հաւատացես դու զօնվաս .
Ովքեդայ թէ Ամմոնի ում յերկոցունց տացին փառքդ այդ .
ի հօրէն իմմէ դոքա՝ առատապէս բարերարեալք , . . .

ՅՈՎԻԴԱՅ

Անօրինին Գոթողիայ վաճառեցան ի սարըկութիւն :

ՅՈՎԱՅՐԻ

Խոկ զիս հանցես դու ի ճակատ արբանեկաց ոսոխին :

ՅՈՎԻԴԱՅ

Ըղեւտացիս եւ զքահանպս մեր , ոչ քեզ այժմ ասացի :

ՅՈՎԱՅՐԻ

Դիտեմ զի այսըր ժողովեալ նոցա առ քեզ լըռելեպին ,
Նախահոդ քոյով խնամօք յաւելու թիւ նոցա կըրկին .
Եւ զի գարշեալք ի Գոթողելոյ եւ կըցորդեալք ընդ քեզ սիրով ,
ի հանդէս ուխտի երդուան կանխաւ . այժմէն ծառայութիւն
Հանդերձելոյ ի յայտնել նոցա դաւթեան պայտատին :
Սակայն թէպէտ եւ վառեալ դոցա յեռանդն այդպիսի վեհ ,
Բաւեսցեն վերամարտիկք գոլ արբայի միայնակք .
Առ դործ մի մեծ այդպիսի իցէ նախանձ նոցա հերիք :
Ծնդ շըշունջ համբաւոյ զի է որդի աստ Ոքոզիայ ,
Երկրայիցին զի զայլազգեաց իւրոց առեալ վայրագ խուժան ,
Գայցէ պատել Գոթողիա զուաճարս , ըզգիունը խորտակել .

Եւ տոկայցեն պաշտօնեայքըդ սրբութեան ընդէմ նոյնա ,
Որոց զամբիծ ի վեր ըզձեռու իւրեանց առ Տէր ամբարձեալ
Հեծել եւեթ եւ քաւութիւն մեղաց մերոց գիտեն մաղթել
Եւ որոց չիք երբէք եւ չիք բայց ըզզոհից հեղեալ արիւն ,
Ի դոցա գիրկը թէ յանկարծ հարեալ Յովաս կարելէր , . . .

ՅՈՎԱԴՅԱՅ

Սակայն ոչինչ գրեն գու զԱստուած որ մարտընչին վաօըն մեր
ԶԱստուած , անմեղութեան որբոց պաշտպան եւ խնամակալ
Որ զօրութեան բազկի իւրոյ հանդէս առնէ ի տկարութեան
ԶԱստուած՝ ըըսնաւորաց զանհաջան սոսին այն որ երդուաւ
Ըզեղարէլ եւ զԱրար կորուսանել ի Յեզրայէլ .
ԶԱստուած՝ որ ըզփեսայ նոյնին Յովամ սաստակեալ
Եւ ժանտափուտ զարմին ի վրէժ յորդի նորին իսկ ոչ խնայեա
ԶԱստուած՝ ոյր վրիժառու ձեռն առ վայրիկ մի զեայ առեալ
Սակայն ձըգի սպառնալից ի վերայ տանն ամբարըշտի :

ՅՈՎԱԴՅԱՅ

Այդ իսկ յասումն աստուածասաստ ընդ բովանդակ տունն ար
Խեթ ի սիրտ իմ արկանէ եւ վասն հիքի եղքօրորդուոյա . [քունի
Ո՞ գիտէ , գուցէ եւ ինքնն ընդ մեղօք հարց իւրոց գրաւեալ
Անդըստին ի խանձարրոց իցե՛ նո՞ նոսա դատապարտեալ
Եւ իցէ զի հաճեցի Աստուած ի չնորհըս Դաւթի
Որոշել ըզբաղդ նորա յանհապարտ զարմէ իւրմէ :

Եղնկ , տեսին այն քըստմնելի յօր ինձ ըզդա ցուցին երկինք
Լինի անդուլ ինձ յանդիման սարսուռ յոսկերս իմ արկեալ
Աըբայրդիք ի սենեկի անդ տարածեալ սրախողիսոդ ,
Սուր ի ձեռնին ջոմժողիա արձանացեալ անողոք ,
Խրախոյս ի կոստորած տայր խուժագուժ իւրոց դահճաց
ի լուռմա ածել զարինարրու ոճիր իւրոց եղեռանց .
Յանկարծ Յովաս հարաւ աշաց անդ ընկեցիկ որպէս մեռեալ
Ակներեւ գեռեւս ինձ կայ դայեակ նորա ահաբեկեալ
Եւ առ ոտը դահճաց անկեալ ի զուր ողոքաւոր ,
Մանկիկն ի տկար նորին բազուկս յետս ինորա լանջըս շրջեալ .
Բարձի ըզնա արինաներկ , եւ մինչ զերեսըն թանայի ,
ի ցողել արտասուաց իմոց ողի առեալ մանկան
Յարհարաց դեռեւս արդեօք կամ թէ զըգուել զիս կամելով
Զանմեղ բազուկսըն ըզգայի զի տարածեալ փարէր զինեւ :
Միթէ գորով սիրոյս , ով Տէր , աղիտարեր լիցի նմա .
Հաւատարմին քցոյ Դաւթի մայ մեզ նըշխար սա ցանկալի ,
ընդ հովանեսւ տան քո սըբրոյ սընեալ ի մէր օրինաց քոց
Ծզքեզ միայն եւ ոչ զայլ ոք գեռեւս ի հայր իւր ճանաւէ :

Ահա հասեալ ժամ՝ ի դըշխոյն մարդախոչու յարձակելոյ .
Յերեսաց վրտանգին եթէ հաւատք իմ սասանին ,
Եթէ մարմին եւ արիւն հարեալ ի խռով յիս ի սերկեան ,
Տան առաւել քան զարժան հեղուլ արտօսր առ սէր նորա ,
Ցիմ եւեթ անկցի ի գլուխ մեղաց իմոց պատուհաս ,
Եւ աջ քո, Տէր, յաւետեաց քոց ի ժառանգ հովանասցի :

ՅՈՎԻԴԱՅ

Չեն Յովսարէթ, չեն արտասուքդ այդ գորովոյ քեզ ի մեղու ,
Այժմ Տէր կամի ի հայրագութ ի ինսամըս իւր յուսալ մեզ .
Քան ի նմանէ թէ զաշացու սըրտմըսութեամբ իշնդրիցէ
Ըզհօր ամբարըշտի ի յերկիւզած որդւոյ ըզվուժ :
Որք միանգամ հաւատարիմք յիսրայելէ կաց եւ մնաց
Եկեսցեն կըռել այսօր ուխտ, տալ երգումն արքայի .
Որչափ եւ պատուական նոցա զաւակն է դաւթեան ,
Նոյնափ դուստր Յեզարելաց դըֆահին նոցա եւ գարշէլի .
Ազնուաշուք տեսլեամբն Յովսա ածցէ զիւրեւ ըզնուխն՝
Ըզիսյւլ զարմին իւրոյ գոյցես 'ի դէմըս իւր բերելով .
Եւ ի բարբառ իւր զօրավիլըն մեզ եւ ինքն յաւելեալ,
Ազդողակոյն ի սիրո նոցա Տէր ի տաճար իւր խօսեսցի :
Ազքայք կըրկին աստուածամարտք ըզէետ միմեանց գահակա-
ժամ է արդ թագաւորի այնալիսաւյ կալ ի նոյն գահ, [Լեալ,
Որ յիշեսց յաւուր միում զի Տէր ըզնա բազմեցոյց
ի հայրենին իւր ալթոռ քահանայից իւրոց ձեռամբ ,
Եւ զի ի ձեռաշն նոցա զինքն ի յանյուշ շիրմէն կորզեալ,
Նորանըշուլ ըզշիշեալ ձըրադ դաւթի անդրէն ելոյց :

Թիէ կանխատես դիտես ակամի զի անարժան իւրոյ զարմին ,
Ամենակալ Տէր, զարտուղի դա ի հետոց անկցի դաւթի ,
Վաղավախճան հանգոյն պըսազյ խլեսցի անդէն իսկ ի ծնէ .
Կամ ի խորչակ սիսերիմ դեռ ի ծաղկի անդ խամրեսցի .
Իսկ թէ հնազանդ օրինացըդ քոց եցէ թէ լինկցի ,
Գործի պատկանաւոր երկնաւորաց քոց խորհըրդոց ,
Տուր, Տէր, զի թագն արքունական ի բնիկ ժառանգ իւր դարձցի .
Եւ զթընամիս նորա հըզօրս արկ ի տըկար ձեռս իմ այսրէն :
Արկ, Տէր, ինա, արկ ի Ամաթան, թէ իցեն ուխտք իմ ըստելի ,
Արկ ի նոսա հոգի մոլար եւ յետամիտ խորհըրդոց ,
Օրհասի թագաւորաց չարգուշակ կարապետ : [դերձ

Ողջամբ մընա, սուղ է ինձ ժամն . ահա որդին քո քերբն հան-
Ըսըրբազան տոհմից դըստերց առեալ բզպարն այսըր դիմեն :

ՏԵՍԻԼ Գ.

ՅՈՎԱՐԵՒԹՅՈՒՆ, ԶԱՔԱՐԻԱ, ՍԱԼՈՄԵ, ՊԱՐՆ

ՅՈՎԱՐԵՒԹՅՈՒՆ

Զաքարէ որդեւակ սիրուն, մի յամենար դու աստէն . [ըիմք
Երթ վեհափառ հօր բռումը զեւստ : Դրաստերը կեւեայ հաւատա-
Օրիորդաց պար՝ աստըստին վառեալք փառաց Տեառն ինախանձ,
Ուրք ըստէակ գայք հառաչել եւ տըրտմակից հեծելընդ իս .
Դուք եւեթ ըստիոփանք սըրսիս ի վիշտս իմ ընդերկար ,
Այդ որ ի ձեռըս ձեր ծաղկանց փունջք եւ ի գլուխըս ձեր պը-
վայելուչք երբեմն եին շրքեղափառ մերոց տօնից . [սակէ՝
Այլ արդ աւաղ, ի դառնազէտ նախատանաց ժամանակիս
Զի՞նչ քան զարտօսր աչաց իցէ ի նուէր տօնիս վայելուչ:
Այլ ինձ ձայն փողոյ ազդի, փողն աւասիկ հընչէ սուրբ .
Բացցին դրունք արդ տաճարիս, եւ մինչ մեկնիմ ահա ի դնաւ
Դուք երդս առէք օրհնելը Տէր յոյր ի խընդիր այսըր գայք :

ՏԵՍԻԼ Դ.

ՊԱՐ ԴԱՏԵՐԱՅ

ՊԱՐՆ ՄԻԱՀԱՄՈՒԽ

Եի սըանչելքօք փառաց նորա են տիեզերք ամենայն .
Երկիրպացցուք նըմա, յաւէրժ զանուն նորա կարդասցուք .
Զի տէրութիւն նորա է նախ քան զամենայն յաւիտեան .
Նըմա յաւէրժ երդս օրհնութեան
Հանցուք չնորհաց նորա փոխան :

ՈՄՆ ի ՊԱՐՈՒԽԵՆ

Ընդվայր բռուունք անհամբոյր
Փակեն ըզչուրթն օրհներդու ,
Զանուն նորա օր աւուք
Պատմէ յաւէրժ անլեզու :

ՊԱՐՆ

Եի են փառօք նորա երկինք եւ տիեզերք համօրէն ,
Երդս օրհնութեան հանցուք նըմա փոխարէն ,

ՈՄՆ Ի ՊԱՐՈՒԿԵՆ

Կողաւ երիխնազարդ նըկարին ծաղկունք ,
Պլանինին վարսագեղ ծանրանան կողերք պըտղով ակաղձունք ,
Ընդունի երկիր չող յարեգակնէ , շաղ ի յաստեղաց
Եւ տայ տոկոսեօք ըզմերս արմըտեաց :

ԱՅԼ ՈՄՆ

Հրաման նոյն ինքըն տայ արփոյն կենազործել զհամագոյս ,
Նորին պարզեւ ձեռին է լցոս կենասմիր .
ԱՆՆ օրինաց իւրոց սրբոց մեծ եւս է ձիր քան ըզլոյս ,
Եւ բնաւք ընդ այնըմ պարզենք ոչ իսկ կարեն դաւ ի կըշիռ :

ՄԻՍԱ ՈՄՆ

Լեառըն Աինա բարձրագիտակ
Յաւերժացո ընդ մայրիս քո
Զմեծի աւուրս այս յիշատակ ,
Յոր ի հրադէզ քո գագաթան
Ընդ թանձրախիս քօղով ամազոց
Շողացոյց Տէր յաջս մարդկան
Զաղօսնը վառաց իւրոց :
Առ ինչ լոցդ այդ աղէ , հրավառ
Զինչ այդ ցոլմունք փայլատականց ,
Փողոց հրնչմունք , ճայթք որոտմանց
Եւ շառաչող հողմոց դուպար .
Մի տապալել զտարեց սահման ,
Կամ թէ զերկը եկաւորեր
Քանդել զհիմունս յաւերժական :

ԱՅԼ ՈՄՆ

Ոչ առ այդ ոչ գայլը նա միայն
Ծնարականի իւրոց տոհմին
Օրէնըս տաւ յաւերժական ,
Գայլը ի ծագել առ հարըս մեր
Ըզլոյս իւրոց պատուիրանաց
Զանլոյն սիրոյն տաւ ըզպատուէր :

ՊԱՐՆ

Ո զ աստուածագիծ օրէնք դեղազան ,
Ո զ արդարութիւն , ով խորք բարութեան .
Ո չ զի վայելուչ , զիարդ ցանկալի
Ուխաիւ հաւատոյ եւ բոլորանուէր
Յօդանաւ սիրով յԱստուած կենդանի :

ՈՄՆ Ի ՊԱՐՈՒԿԵՆ

Ի լլծոյն եգիակտական
Արար նա զհարթս մեր ազատ .
Հաց նոցին ընդ անապատ
Զամենահամ ջամբեւալ ըղման .
Խակ մեզ զանձըն պարդեւեաց
Զանձն եւ զօրէնըս սըրբութեան .
Այսքաննաց չնորհաց փոխան
Ոչինչ խընդբեւալ սիրոյն ի բաց :

ՊԱՐՆ

ՈՎ աստուածադիմ օրէնք գեղազան
Ո՛չ զի՞ վայելուչ, զիարդ ցանկալի
Ուխտիւ հաւատոյ եւ բոլորանուէր
Յօդանալ սիրով յԱստուած կենդանի :

ԱՅԼ ՈՄՆ

Զի՞ ծառայարար հարկանիս ի դող
ՈՎ ապաշնորհ յերախտիւ .
Յայսքան բարութեանց Աստուածըն տըւող
Զի՞ որդեպէս ոչ հայիս .
Այդպէս դըժուարան սիրտ քո գելանի ,
Այդչափ մնմէտ ես ի ուր .
Գերեաց է ընութիւն պատուել առ ահի
Անը դու որդի հայրասէր .
Պարզեւաց նորին դու ի յոյս եւեթ
Զիրկ իսիրոյն կաս յաւէտ :

ՊԱՐՆ

ՈՎ աստուածադիմ օրէնք գեղազան ,
ՈՎ արդարութիւն , ով խորի բարութեան ,
Ո՛Շ զի՞ վայելուչ եւ զի՞ ցանկալի
Ուխտիւ հաւատոյ եւ բոլորանուէր
Յօդանալ սիրով յԱստուած կենդանի *:

* Ծանօթ խակ է ընթերթուաց գեղեցիկ թարգմանութիւն Պարերգութեանցս
այսցիկ՝ որպէս և մարզարէկան բանից Յովիդայեայ յ Ք Հանդիսին , արաքեալ
ի Գերապ . Եղուարդայ Զիւրմիւզեան : Այլ զի ազատարար արարեալ է թարգ .
մանութիւնն այն , Ազգաբեղով իս զայն ըստ ընագրին ընկալեալ է աստ :

ՀԱՆԴԵՍ ԵՐԿՐՈՐԴ

ՏԵՍԻԼԱ

ՅՈՎՈԱԲԵԹ, ՍԱԼՈՄԵ, ՊԱՐՆ

ՅՈՎՈԱԲԵԹ

Բաւէ, գըստերք իմ, կացցեն օրչներգութիւնք ձեր եւ նըւազք ժամ է մեզ արդ գու ձայնակից հասարակաց աղօթից .
Այս է մեր ժամ, երթիցուք օն, տօնախըմբել զօրըս մեծ,
Եւ ըստ կարգի մերոյ լինել տեառն Աստուծոյ յանդիման :

ՏԵՍԻԼ Բ

ՅՈՎՈԱԲԵԹ, ԶԱՔԱՐԻԱ, ՍԱԼՈՄԵ, ՊԱՐՆ

ՅՈՎՈԱԲԵԹ

Զի՞ է քեզ, Զաքարիա որդեակ, առ ի՞նչ դարձ քո այսրէն .
Յո՞ ըլտապես այդպէս հատեալ գոյն երեսացդ եւ շնչառապա :
ԶԱՔԱՐԻԱ

Տեկին մայր :

ՅՈՎՈԱԲԵԹ

Զի՞նչ իրք իցն :

ԶԱՔԱՐԻԱ

Տաճարըս սուրբ պըղծեցաւ :

ՅՈՎՈԱԲԵԹ

Ո՞րպէս :

ԶԱՔԱՐԻԱ

Եւ սեղանըն տէրունեան կայ ամայի :

ՑՈՎԱԾԱԲԻՆՔ

Ըղդողանի հարկանիմ. ասա մեկին, յայտնեա մօք քում:

ԶԱՅԱՐԻԱԱ

Մինչ քահանայն մեծ՝ հայրն իմ անդ ըստ պաշտամանն օրինի լինձայեալ տեառն Աստուծոյ՝ կերակրողին մարդկան աղջի, Յերախայրեաց հընձոց ըզհայն առաջաւոր ի սեղան, Եւ հաշտարար զոհից ընդելք յարիւսոտ ձեռաբն ծըլիւին, Առընթեր իւր ի սպասու կալով մանուկն Ելիակիմ, Ըզպը ճղնաւոր կտաւին արկեալ զիւրեւ ընդ իս ի միասին, Եւ մինչդեռ այն ինչ քահանայք ի յարենէ անտի զոհից Ըզսեղանով եւ զամենայն ժողովը ըրդեամբ ըն սըրսկէին, Շըռինդ իմըն խառնաձայն հարաւ, Եւ աչք յանկարծ եւ միտք Ահաբեկեալ ժողովը ըրդեան անդ ի շըռինդըն կոյս դարձան. Կին ոմն յայնժամ... ոչ, Եւ չիցէ ոճիր ըզնա անուանել, Կին ոմն ահա... Գովդողիա, նա ինքն այս՝ Գովդողիա...

ՑՈՎԱԾԱԲԻՆՔ

ՈՎԵՐԿԻՒՆՔ :

ԶԱՅԱՐԻԱԱ

Ի գաւիթ անդր արանց եւեթ մատչելի
Դէմ եղեալ գոռողն այն կին գայ մըտանէ բարձր ի զլուխ.
Եւ անդրագոյն եւս ի խորանըն սըրբութեանց աստուածանուեր՝
Պահեալ ի մուտքս Վեւտացւոց՝ թեւեակոխեր մըտանել,
Ժողովուրդըն զարհուրեալ յայս կոյս եւ յայն խուճապէին.
Խակ հայրն իմ, ո՞հ, հրացայտ աչօք ձանրացասումըն սըրտմըտեալ
Քան ըզԱռվակս առ Փարաւոն եւս առաւել ահարկու.
» Ի բաց, ասէ, ել դու դըլսոյդ, ի բաց յահեղ ի վայրէս,
» Ուստարտաքսեն ըզքընզ բնութիւն քոյին եւ մարտ ածընդդէմ.
» Խնախատեն զաս զԱստուծոյ կենդանւոյ զմեծ վայելլութիւն:
Անդ դըլսոյն խոժոռ. ինա ակնարկեալ այն ինչ յանդըգնէր
Բանալ ըզբերան իւր եւ անշուշտ ի հայհոյել,
Հըեշտակ արդեօք երկնառաք թէ մերկացեալ ըզքօղ ի բաց
Սուսեր փայլակնաձեւ եցոյց նըմա՝ ոչ զիտեմ,
Բայց ի քիմըս կըցեցաւ լեզու նորա առժամայն,
Եւ ի գոռող խիզախմանէն նըկուն եղեալ խոնարհեցաւ,
Աչք նորա ըրտուցեալ ոչ եւըս շուրջ իշխել հայել,
Մանաւանդ յԵլիակիմ թըւէին աչք իւր պըշուցեալ:

ՅՈՎՈ ԱԲԵԹ

Եւ ո՞րպէս, երեւեցան նըմա ուրեմն Ելիակիմ:

ԶԱՅԱՐԻԱ

Երկրորեան իսկ ի դըշխոյն անազօրոյն ակրնկառայցք՝
կայաք ըզնոյն զահի հարեալ բայց քահանայք պատեալ ըզմեք
շանին իսկոյն ըզմեղ ի բաց. որ ինչ յետոյ լեալ ու գիտեմ.
Փութացեալ եկի առ քեզ պատմել զաղմուկըն դառնաղէտ :

ՅՈՎՈ ԱԲԵԹ

Եղուկ, անշուշտ գայ նա զմանուկն յափրշտակել առ ի մէնջ.
Ի խընդիր նորին մոլեալ գայ ի խորան այսր հասանէ.
Թիերեւս այժմիկ իսկ այն որ գինք մեզ արտասուաց լեալ այնքա-
նիշեա, Տէր, ըզդաւիթ, տես ըզտագնազ ուրբախ իմոյ: [նեաց, ...]

ՍԱԼՈՄԵ

Ծնդէր իցէ քեզ արտասուել:

ԶԱՅԱՐԻԱ

Ելիակիմ կայ ի վասնգի:

ՍԱԼՈՄԵ

Եւ իր յուղել իսկ կարիցէ նա ըզզայրոյթ դըշխոյին :

ԶԱՅԱՐԻԱ

Եւ ո՞ր երկիւղ իցէ յանհայր եւ յահուերունչ մանկանէն :

ՅՈՎՈ ԱԲԵԹ

Բարէ նա ինքն ահա դըշխոյն. մի աստ տեսցէ նա ըզմեղ :

ՏԵՍԻԼ Գ.

ԳՈԹՈՂԻԱ, ԱԴԱՐ, ԱԲԵՆՆԵՐ, ԹԻԿՆԱՊԱՀՔ

ԱԴԱՐ

Դըշխոյ տիկին, առ ինչ իցէ քեզ ըզզայրօքըս գեզերել.
Աստ ամենայն ինչ ի զայրոյթ են քեզ եւ զսիրտ քո հարկանեն.
Թող ըզտաճարս ի քահանայս որ աստանօր կան ի սպասու,
Երթ յաղմըկէ աստի ի բաց, խոյս յարբունիս քոյին տուր,
Ալըրդովելոյ սրբախիդ չնորհել խաղաղութիւն անդանօր:

ԳՈԹՈՂԻԱ

ԳՈԹՈՂԻԱԱ

Ոչ կարեմ, ոչ տեսանես գու զտկարութիւն իմ եւ զտակնասպ-
երթ առաքես զոր առ Մաթան զի փութասցի դալ այսր առ իս-
Ո՞տայր զտանել ինձ նովաւ ըզցանկալին խաղաղութիւն
Որում եմն ի խընդիր եւ խուսափէ նա միշտ յինէն : (Նոտի)

ՏԵՍԻԼ Դ

ԳՈԹՈՂԻԱԱ, ԱԲԵՆՆԵՐ, ԹԻԿԱՎՈԱՀՔ

ԱԲԵՆՆԵՐ

Եկրես դրշխոյ, թէ իշխեմ Յովիդայեայ կալ ջատագով.
Ընդ այնքան նորա նախանձն ոչ ինչ է պարտ քեզ զարմանալ-
Աստուծոյ որոյ մեքս եմք, այդ անյեղլի են օրէնք .
Ըզտաճարին եւ զսեղանոյ իւրոյ ինքնին տըսեալ ըզձեւ,
Որդոց Ահարոնի ըզսըրբութիւնս իւր ետ ի պահ ,
Եւ զեւտացւոց եցսց ըզկայս իւրաքանչիւր եւ զըսպաս .
Արդելեալ եւ զաւակի նոցա մի սպաս հարկանել դից .
Ասլւ աղէ, թագաւորաց մերոց գու մայր եւ տիկին ,
Ասպան օտանը որ ի միջի մերում գտանիս եւ որպէս հիւր
Անտեղեակ մերոց կարգաց, եւ պարտ իցէ ինձ այժմիկ . . .
Բայց աւասիկ դայ քոյդ Մաթան, թօղից ըզձեզ միայնակ :

ԳՈԹՈՂԻԱԱ

Ա՞ն Աբեններ, կաց եւ գու աստ . քեզ իսկ կարօտ եմ աստանօր .
Օն անդր իւրաց թողցուք զյանդուգըն ժըպրհութիւն Յովիդայ-
Եւ ըզխուժան մնութի ձերոց նանրահաւատատ խըտրանաց [եայ ,
Որ այլազգեաց ամենեցուն փակեն ըզմուտըս տաճարիդ .
ԱՌԼ ինչ մեծ եւ կարեւոր յուզեալ ըզսիրտ իմ աղմըկէ .
Գիտեմ զի Աբեններ ի տղայ տիոց զինուորեալ ,
Մեծախոչէ եւ արդար տալ զԱստուծոյն իւր Աստուծոյ ,
Եւ աբրայից իւրոց համայն հատուցանել որ ինչ պարտին .
կաց ասպա :

ՏԵՍԻԼ Ե

ԳՈԹՈՂԻԱ, ՄԱԹԱՆ, ԱԲԵՆՆԵՐ, ԹԻԿՆԱՊԱՀՔ

ՄԱԹԱՆ

Այս քո տեղի իցէ դըշխոյ վեհափառ,

Աստ ի խռան թըշնամեաց ոյր ուրուք ելեալ ես ի խընդիր.

Ո՞ր աղմուկ խռովէ ըզբեզ, ո՞ր արհաւիլը տագնապեն.

Զիարդ իցէ քեզ իշխելի մօտել յանտուրք յայս ի տաճար.

Շիջան ուրեմն ի քեզ նախկի ատելութեանըդ քո բորբոք :

ԳՈԹՈՂԻԱ,

Լուարուք ինձ երկոքեան եւ ունկըն դիք բանից իմոց :

Չեն ինձ կամք նորոգել այժմ ըզիշատակ զանցելոց,

Եւ ոչ զարեանցըն զոր հեղե տալ ձեզ այժմիկ ըզշամար.

Զոր ինչ եւ արարի՝ պարտ ինձ վարկայ զայն, Աբեններ,

Եւ գատաւոր ինձ ըզուամիկն յանդըշնախօս ոչ կամիմ.

Որպէս եւ զինչ ըստ ժըպրհութեան իւրում եհան դա համբաւ,

Սակայն երկինք արդարութեան իմոյ եկաց ջատագով,

Մեծափառ յանողութեամբ զարբայութիւնս ամրացուցեալ

Ծովէ ի ծով արար զանտն Գոմժողիայ պաշտելի.

Ինեւ վայելէ Սաղիս ի խոր խաղաղութեան .

Յորդանան ոչ եւս տեսոյէ զարաբացին թափառոտ

Եւ ոչ ըզիսրուստ փըլըտացւոյն զանդուլ հինչից ասպատակ,

Աւեր զափամբք իւրովք ածեալ իր առ ձերովք թափառորօք ..

Ասորին զիս թագուհին եւ իբր ըզբոյը իւր մեծարէ,

Եւ Յէու, գոռողն Յէու զարմիս նենդող դաւաճան,

Որ մինչեւ յիս էր հանդերձեալ ըզխուժաղուժ ձեռն արկանել,

Պաշարեալ շուրջանակի ի մեծազօր արդ ի դրացւոյ,

Զոր մարժանօք յարուցի ընդդէմ վայրագ յելուզակին,

Ահարեկ ի խորս ահա կայ սասանեալ Սամարիոյ

Թողեալ ի վայրս յայսոսիկ միահեծան զիս տիրուհի :

Յարդասիս իմաստութեան իմոյ անխոռով վայելէի,

Այլ տագնապ ինձ անըմեր հասեալ յաւուրց ինչ հետէ,

Բզատարաստեան ի բազդէն իմմէ զվայելս վըրդովէ:

Երազ տեսի, եւ ընաւ իսկ պարտ էր ինձ անսալ երազոյ,

Երազ որ ի վարանըս տագնապէ զիս ոգեսպառ.

Մերժեմ ամեն ուրեք զայն, ամեն ուրեք ըզշետ իմ գայ:

Յարհաւիրս խոր զիշերոյ տեսի բզմայր իմ Յեզարէլ

Դէմ յանդիման՝ որպէս յաւուը մահուն իւրոյ ըլքեղազարդ .
Զէր աղետից նորա նըկուն , ինչ ըզիսրոխումն իւր արարեալ .
Դեռեւս ի փայլ մուրացածոյ ցուլայր ըստ իւրըն սովորոյթ
Նըկարէն ի ծարիր եւ ի սընդոյլ զեղերեսեալ
Բարեբել նորօք զամաց զանջնչելի կարկամութիւն .
» Սուկացիր , ասէ առ իս , Յեղարելայ դուստր արժանի .
» Խարայելի անգութն Աստուած եւ զըեւ կանգնէ յաղթանակ ,
» Դուստր իմ , եղուկ , դու անփախուստ անկար ի ձեռըս նորա :
Եւ աշադին բանիցն ըզչետ՝ ըստուերն առ իս խոնարհեալ
կայր առ մահ ճօքս , եւ իմ ըզձեռս առ նա ձըգեալ առ ի փարել
Ու ինչ այլ բայց կըստ իմն անդ զըտի սոսկման ինձ արարող .
կոյս ոսկեբաստոյ խառն ընդ շաղեղ տըղմաթաթաւ ,
Յօշ յօշ անգամոց արիւնաթոր եւ քըստմիւլի
ի ճարակ լափիլզող շանց որ յիրերաց կորդէին դպյն :

ԱԲԵՆՆԵՐ

Ո՛Հ Տէր :

ԳՈԹՈՂԻՑ

Ինձ յայնըմ տաղնապի եկըն եկաց զառաջեաւ .
Մանուկ առոյգ ի տիմ՝ արկեալ զիւրեւ պայծառ պըզդնաւոր ,
Զոր օրինակ եբրայեցւոցդ ըզգենուն միւտ քահանայք .
ի տես նորին արծարծեցաւ յիս զօրութիւն իմ նըւաղեալ ,
Եւ այն ինչ միաք իմ յիս դարձան ի մահառիթ ամբոխմանէն
Եւ զմայլի ընդ քաղցրութիւն նորա , ընդ վեհ դէմն եւ հա-
Յանկարծակի էջ յիս հարուած մարդախոշոշ սուսերի , [մեստ
Զոր նենգաւորըն նըստոյց ցերախակալ անդր ի կոզս իմ :

Ասյարանեաց բազմազան ցնորից խառնուրդս այս անճոռնի
իցք թէ դիպուածոյ ինչ թըւեսցին ձեզ արդասիր :
Ես ինքնին ամօթահար առ ժամանակ մի ընդ երկիւրու ,
ի գոլշնեաց տըխրութեան կարծէի զայն յիս ներգործեալ .
Այլ յիշատակ նորին ազդոյ արպաւորեալ ի միաս իմ ,
Երկիցս ի քան դարձաւ անդրէն անդոհականն ինձ երազ ,
Երկիցս անդրէն աչք իմ տըխուր անմին ըզնոյն նըկարագիր
Մանկան ի կերպ ըզմահացուն զայն կըլուելոյ յիս ըզչարուած ,
Մինչ խոնջ եւ պարտասեալ ի կրից անդուլ աբհաւեաց ,
Այն ինչ գնայի առ բահազ մազթել կենաց պասըսպարան
Եւ առ ուսը բագնեաց նորա հանգիստ հետազօտել ,
(Ո՛վ զիարդ բըռնակալէ երկիւզ ի սիրտ մահկանացուի) ,
Այսր ի տաճար Հրեից վարեալ գամ ի ներքին ազդեցմանէ ,
ԶԱստութոյ նոցա զզայրցիթ սըստմըսութեան ցածուցանել ,
Ածեալ ըզմըստաւ յողոք ըզնա ածել նուիրօք ,

Եւ որպիսի ինչ ոք Աստուածն այն իցէ՝ հաշտ առնել ընդ իս .
(Երիցապետը բահազու , արկարութեան իմում ներեա) :
Ի մուտս իմանդր՝ ամբոխն ի բաց խուսափեաց, զոհք դադարեցին.
Եւ քահանայն մեծ մոլեգին յիս յարձակեալ մինչ բարբառեր,
Դիւլք յեղակարծ, սոսկումն աչեղ, տեսի զմանուկն որ ըստառ-
Յարեւ նըման որպիս տեսեալ էր իմ՝ ի քուն անդոհական . [նայր
Տեսի՝ եւ աչանոյն երեսը եւ նոյն պատմու ճան ,
Նոյն Ճեմ ոտին, նոյն աչք եւ նոյն համայն նորին կերպարանը .
Նոյն ինքն էր նա առընթեր քահանային մեծի կացեալ .
Այլ վաղ ընդ փոյթ յափշտակեալ եղեւ յաշացս իմ անհետ :

Այս աւասիկ տագնաալ սրբուի տայ գեգերել ինձ աստանօք
Առ ի ըսել զայսմանէ եւ ըզկարծիս ձեր երկոցունց .
Զի՞նչ արդ թըւի քեզ գուշակել Ամթան, տեսիլս այս նորահրաշ:

ՄԱԹԱՆ

Չարագուշակ թըւի տեսիլդ հանդոյն ի քուն եւ յարթմընի :

ԳՈԹՈՂԻԱ.

Խակ քո տեսեալ է Արեններ, զանիծապարտը մանուկ ,
Ո՞ւ է եւ յոյր արենէ եւ յոյր տոհմէ սերեալ ծընունդ :

ԱԲԵՆՆԵՐ

Մանկոնք երկու անդ ի սպասու առ սեղանովին կային .
Ցովիդայեայ է մին որդի եւ Ցովսաբէթ մայր նորա .
Անծանօթ երկորդն է ինձ :

ՄԱԹԱՆ

Զի՞նչ սլետք իցէն ընդ բանս ածել,
Դրշխոյ տիկին, հարկ յերկոցունց իսկ է քեզ զանձն ասպահովել .
Ինձ քանիօն է մեծարոյ Ցովիդայէ յայտ է ձեզ այն .
Ոչ ի վրէժ նօրա ընդ իս թըւնամանացըն բարբառիմ ,
Արդարութիւն եւեթ ուղղեակ է խորհրդոցս եւ իշխեցող .
Սակայն նորին իսկ հարազատ որդին թէ էր իսր դաւաճան ,
Թողարք անօրինին վայրիկ մի չունչ ի ունդունս :

ԱԲԵՆՆԵՐ

Բայց զ՞ո՞ր եղեռըն զիտիցէ զործել մանուկ անտիական :

ՄԱԹԱՆ

Առասեր ի ձեռին Երկինք ըզնա ցուցանեն մեզ,
Երկինք արդար եւ իմաստուն չառնեն ինչ զուր տարապարտոց ,
Զի՞նչ այլ խընդիւս ինչ աւելի :

ԱԲԵՆՆԵՐ

ԱՅԼ ի հաւատ երազոյ

Կամբցիք դուք շաղախել ձեռն ի յարիւն մանկան տղայոյ ,
Ոյլ անծանօթ է ձեզ եւ հայր , եւ ոչ գիտեք ո իցէ դա :

ՄԱԹԱՆ

Կասկածելի է դա՝ շատ է . չեն պետք այլոյ ինչ . քըննութեան .
Թէ հոյակալ ի նախնեաց առնու ծագումըն զարմ նորա ,
Աղջատոհմին պայծառութիւն ձեզէ ըգնա վաղ ի կորուստ .
Խոկ թէ բաղդին ռամիկ ըգնա եւ աննըշան վիճակեալ ,
Սբէ իցէ թէ վայրապար արիւն անարդ հեղուցու .
Իցե՞ն խոկ պարտ թագաւորաց յամըր գործել զարդարութիւն
Ոյց բազում այն է զի երագ պատոհասիւ փրբկին կեանք :
Սի տարապարտ յաւելուցումք նոցա տաղտուկ յողնաթախիծ .
Ե՞ոք նոցա կեղակարծ , ոչ եւս իցէ անպարտական :

ԱԲԵՆՆԵՐ

Բարէ , Ամեան քուրմ աստուածոց բարբառիցի զայդոսիկ .
Իմ ի գոռ մարտից սընեալ եւ ի նախճիրս արհաւրաց
Վըեժխընդիր պաշտօնեայ թագաւորաց աշեղ ցաման ,
Պատըսպարան աստանօր կամ եղիկընյն եւ բարեխօս ,
Խոկ դու ում պարտ էր հայրագութ բերել գորով եւ աղիս ,
Դու որ յաւուրըս ցաման խաղաղութեան դու պաշտօնեայ ,
Ընդ քօղով կեղծ նախանձու պատրուակեալ զոխութիւն ,
Յամը համարիս ըզէեղումն արեան պասքոյդ քո ի յագուրդ :
Հրաման ետուր , դրշխոյ տիկին , խօսելառ քեզ անպատրուալ
Արդ զի՞նչ իցեն պատճառք ծանունք մեծի քոյս երկիւղիդ .
Անուրջք եւ տղայ ապիկար , զոր թերեւս աշք քո կանխակալ
Այլ ընդ այլոյ կարծեն ըզնոյն որ ի յանօւրջս անդ երեւեալ :

ԳՈԹՈՂԻԱ

Հաւանեալ եմ , Աքեններ , իցեմ թերեւըս խարեալ ,
Թերեւըս միտք իմ յանըրջոց անտի մնութեաց էին դրաւեալ :
Քաջ է տեսցուք ապա զմանուկըն զայն աստէն միւսանդամ ,
Անվրդով զըննել ըզտիս կերպարանացն ի մօտոյ .
Ածցին ապա օն ինձ այլրէն երկաքանչիւր զառաջեաւ :

ԱԲԵՆՆԵՐ

Խիթամ . . .

ԳՈԹՈՂԻԱԱ

Ընդէր, միթէ հաճել ըհամըս իմ ոչ կամիցին.
Եւ զի՞նչ այն պատճառք իցեն տրամադրդի այդըմ հետութեան.
Կասկած չարաչար յաւելցէ այդ մըսաց իմոց:
Հրաման է իմ, Յովիդայէ կամ Յովսաբէթ ածցեն ըգտղայս:
Յորժամ կամք իցեն դիտեմ իշխանաբար տալ հրաման:
Քահանայք ձեր Արեններ, (կամիմ եւ զայս քեզ յաւելուլ),
Երթեաւ եւ շնորհը կացին ըզգըթութեանց Գոթողիայ.
Գիտեմցորվայրդոցա ժըպիրհ յանդըգնութիւն ապարթանեալ
Լուտայ ընդդէմ դնացից իմոց, ընդդէմ թագիս արքունական.
Սակայն դեռեւը շնչեն, գեռ կանգուն կայ տաճար դոցա.
Այլ աւասիկ քաղցրութիւն իմ հուպ ընդ հուպ ըսպառեսցի.
Գիտացէ Յովիդայէ զվայրադ նախանձ իւր սանձել,
Եւ մի թըշնամանօք դարձեալ զցասումն իմ յուզեսցէ.
Երթ ...

ՏԵՍԻԼ Զ

ԳՈԹՈՂԻԱԱ, ՄԱԹԱՆ

ՄԱԹԱՆ

Այսուհետեւ կարեմ խօսել համարձակ,
Կարեմ զիրաց ճըշմարտութիւն յայտ յանդիման մերկանալ.
Հըրէլ զեռասուն ի տաճարի աստ տաճի.
Մի ապասեր, դըշխայ տիկին, սեաւ ամպրոպացըն սպայթելոց.
Արեններ կանխեաց քան զելս արփույն առ մեծ քահանայն.
Ու ինչ զանխուլ է ի քէն առ ընկի արքայս իւր սէր նորա.
Ո՞ գիտէ զի հնարեսցի Յովիդայէ յաթռունոցին
Փոխանակել ըզմանուկն ըսպառնացեալ քեզ ի յերկնից,
Թէպէտ եւ իւր իցէնա, [թէպէտ այլոյ ուրուք որդի:

ԳՈԹՈՂԻԱԱ

Այսու, այժմիկ բանաս դու զաչ իմ եւ այժմիկ աղջումն երկնից
ինձ լուսանայ. հասպ զերծցուք ի վարանաց աստի մերոց.
Դըժուարաւ մանուկ տրզայ ծածկել ըզմիտըս իւր կարէ,
Եւ յաճախ մեծաց գաղսնեաց բան մի եւեթ է մատընտու:
Թող, սիրեցեալդ իմ Մաթան, զիս ընդ մանկանն ի հարցափորձ,
Եւ դու երթ առ տիւրացիսն իմ ազդ առնել ըսոելեայն,
Զի զէն առեալ կազմ եւ պատրաստ կացցեն իմում հրամանի:

ՏԵՍԻԼ Է

ՅՈՎԱՍ, ՅՈՎԱԲԵՒԹԻ, ԳՐԹՈՂԻԱԱ, ԶԱՔԱՐԻԱ

ՅՈՎԱԲԵՒԹ

Անմահին դուք պաշտօնեայք հըսկեսցեն աչք ձեր անդադար
Սիրելեացս պյացիկ եւ պատուական մանկանցս ի խնամ:

ԱԲԵՆԱԵՐ

Խշանուհիդ լեր աներկվիտ, երաշխաւոր ես կամ դոցա:

ԳՐԹՈՂԻԱԱ

Բարե քանիցս հայիմ ինա, որչափ ինա ակնարկեմ. . .
Այս նոյն ինքն է, արհաւիրք գեռ զոսկերօքս ահա գան:
Յովիդայեայ հարսըն, քո՞իցէ մանուկդ պյդ որդի. (Յովիդայիլով
ԿՅԱՀԱՆՈՒՅՆ):

ՅՈՎԱԲԵՒԹ

ԴԱՇԽԱՋ դա՞:

ԳՐԹՈՂԻԱԱ

Իա ինքն պյո:

ՅՈՎԱԲԵՒԹ

Ուտի տիկին, չեմ դորա ես մայր.
Ահա որդի իւմ: (Յովիդայիլով ԿՅԱՀԱՆՈՒՅՆ):

ԳՐԹՈՂԻԱԱ

Խոկ քո, մանուկ դու ովկ է հայր ասսա:

ՅՈՎԱԲԵՒԹ

Աստուած է ցարդ :

ԳՐԹՈՂԻԱԱ . . . ՅՈՎԻԴԱՅՆ

Զի՞դու փոխան նորա փութաս պատասխանե
թող ինքնին խօսեցի դա:

ՅՈՎԱԲԵՒԹ

Առկայն ի տղայ մանկանէդ
Զո՞ր հաւասարիս ցուսայցես հետազօտել ճըմաբառութեան:

ԳՈԹՈՂԻԱ,

ԶԵԼ ԵՒԾ ԱՆԱՄԵՂՆ ԱՅՆ ԵՒ ԱՆԼԵՂԸ ՀԱՍԱԿ ՊԻՄԵ ՊԱՀՄԱՐՄՈՒՄԻՄ
ԽԱՐԱՄԱՆԼԵԼ. [ԺՈՂ ՈՐ ԷՆՆ ԱՆԼԻՆ Է ԻՒՐ՝ ԷՆՔՆԻՆ ԽՕՍԿԵՑԻ :

ՅՈՎԱԲԵՇԹ

ԴԻՐ ՊԱՄԱՍՈՒՄԻՄ ՔՈ Ի ԲԵՐԱՆ ԴՈՐԱ, ՏԵՐ :

ԳՈԹՈՂԻԱ,

ԱՆԴՈՒՂ ԴՈՒ ՊԻ՞ՆՆ ԱՆԴՈՒՆ Է ՔՈ :

ՅՈՎԱՅԱ

ԵԼԻՎԱԼԻՄ ԱՆԴՈՒՆ Է ԻՄ :

ԳՈԹՈՂԻԱ,

ԽԱՂ ՀՈՐԴ ԱՆԴՈՒՆ :

ՅՈՎԱՅԱ

ԱԱԵՆ Ի ՃՆԷ ՊԻՄ ՈՐԲ ԹԵԱՑԵԿԵԱԼ ԵՒ ԱՆՏԵՐՈՒՆՆ
ԱՆԼԵԿԵԱԼ Ի ՊԻՐԿԱ ԱԱՍՈՒԾՈՅ ԵՒ ՈՀ ԸՊՃՆՈՂՍ ԻՄ ՃԱՆՈւՑԵԱԼ :

ԳՈԹՈՂԻԱ,

ՉԻԳԵՇՆ ՔՈ ՃՆՈՂԸ :

ՅՈՎԱՅԱ

ԼԵՐԻՆ ԺԺՈՂԻՆ ՃՆՈՂԸ ԻՄ ՊԻՄ :

ԳՈԹՈՂԻԱ,

ԵՐԲ ԿԱՄ ՆՐԱԼէ :

ՅՈՎԱՅԱ

Ի ԽԱՆԱՋԱՐԵՐՈՅ :

ԳՈԹՈՂԻԱ,

ԳԱՆԵԿԱՅ ՀԻԳԵՇ ՃԱՆՈԺ ՎԱՐԱՌ ՔՈ ՀԱՅՐԵՆԻ :

ՅՈՎԱՅԱ

ՏԱՃԱՐԱ ԱՅՍ ԻՄ ԷՆ ՀԱՅՐԵՆԻՐ, Այլ ԷՆՆ ՎԱՐԱՌ ՊԻՄ ՊԻՄԵՐ :

ԳՈԹՈՂԻԱ,

ԵՒ ուրանօր աւանդեն տըւեալ բաղդին ըղբեղ ի պիւտ :

ՅՈՎԱՍ

ի մարդախանձ գայլոց վոհմակ պատրաստելոց ի կւանել զիս :

ԳՈԹՈՂԻԱԱ

Ո՞ի տաճարո այսր ած ըղբեզ :

ՅՈՎԱՍ

Կին ոք բընաւ անծանօթ ,
Որոյ ծածկեալ զանձն եւ զանուն , ոչ եւս ապա տեսաւ ուրեք :

ԳՈԹՈՂԻԱԱ

Եւ զիր ուրուք խնամարկեալ ըսկըզնաբոյս քո հասակիդ :

ՅՈՎԱՍ

Միթէ թողու երեք զորդիս իւր անխընամ Տէր ի կարիս .
Նա եւ ձագուց իսկ թըռչնոց շնորհէ ճարակ օք ըստ օրէ .
Եւ պարզեւք նորա բաշխին ընդ տիեզերս առհասարակ .
Առ նա կարգամ հանապազօք եւ հայրագութ ինքըն խնամով
կերակրէ զիս ինըւիրաց անտի իւրոյ սեղանոյն :

ԳՈԹՈՂԻԱԱ

Զինչ նորապահն յիս ներգործեալ տակնապէ զիս ի վարանս .
Գեղ մանկութեան նորա եւ շնորհէ երեսաց , քաղցըր բարբառ
Տակաւ ըզսիրտ իմ դողանան , ատելութեանս յաջորդէ . . .
Իցէ թէ զըթութեան տեղի տայէ Գոթողիս :

ԱԲԵՆԱԵՐ

Դըչխոյ տիկին , ահա սոսիս քոյին այնքան քեզ խիթալի .
Խարեպատիր երազցոյ ահա ցընորք քեզ ակներեւ .
Մի արդեօք ըսպահնալեացըն քեզ հարուած մահացու .
Իցէ գորովդ այդ ոք ըզսիրտ քոյին յուղեալ տակնապէ :

ԳՈԹՈՂԻԱԱ առ Յովոս և Յովոնին :

Յով երթայք :

ՅՈՎԱՍԱԲԵԹ

Շատ իսկ յայտնի եղեւ քեզ ցարդ մանկանըս ըազդ
Մի գուցէ կալ սորա աստ տաղտուկ թուեցի քեզ դըչխոյիդ :

ԳՈԹՈՂԻԱԱ

Ոչ այդպէս , դարձնիք այսրէն : Զինչ գործ է քո աստ զօրն ի բուն :

ՅՈՎՈՍ

Պաշտել զԱստուած եւ օրինաց նորա լինել խելամուտ,
Աշակերտիլ աստուածայնոցըն մասենից դըպութեան,
Զորս ըսկըսեալ է իմ այժմէն ձեռամբ իմով գաղափարել:

ԳՈԹՈՂԻԱ,

ԶԻ՞նչ քեզ օրէնքդ ուսուցանեն :

ՅՈՎՈՍ

Ակրել զԱստուած զի պարտք են,
Զի է պաշտապան նա ինքն որբոց երկիւղածաց, եւ վրէժիսինդիլ
ի հայհոյչաց անուան իւրոյ սըրբոյ՝ կանուին կամ անագան.
Զի սպանողին տայ պատոհամ, եւ զոռողին է գըխահար :

ԳՈԹՈՂԻԱ,

Խելամուտ եմ, բայց զի՞նչ ուսմիլիդ այդ խըռնելոյ գործ իցէ ասու:
ՅՈՎՈՍ

Օրհնաբանել դովել զԱստուած :

ԳՈԹՈՂԻԱ,

Լամի՞ ուրեմնն զի մարդիկ
Աղօթից հանապազ եւ իւր ինքեան պարապեսին :

ՅՈՎՈՍ ԱԲԻՅԹ

Այլն ամենապյն գործ անսուրբ աստի ի բաց է արտաքսեալ:

ԳՈԹՈՂԻԱ,

Զի՞նչ ըզբօսանք իցեն քո ասս :

ՅՈՎՈՍ

Լաւ մերթ ի սպաս սեղանոյն,
Եւ մեծի քահանային սպաշտել ի նուեր խունկ եւ աղ.
Մերթ ըզմայլել ի լուր երգոց լին անբաւ մեծութեան,
Եւ ի տեսիլ մեծահանդէս կարգաց նորին սպաշտամանց :

ԳՈԹՈՂԻԱ,

Եղուկ դու, եւ չիցեն քո քաղցրագոյն ինչ ըզբօսանք .
Մորմոքիմ ընդ այդպիսի ողբորմ վիճակ քո պէս մանկան .
Ե՛կ յալբունիս իմ դու առ իս, տեսցես ըզմիառս իմ անդանօք :

ՅՈՎԱԾ

Ե՞ս, եւ մօռացա՞յց ըզբարերարն իմ զԱստուած :

ԳՐԹՈՂԵԱ

Ու, ոչ ըստիսկեմ քեզ մօռանալ զԱստուած քոյին :

ՅՈՎԱԾ

ԱՆԴ Հաղօթես դու առ նա :

ԳՐԹՈՂԵԱ

ԱՆԴ Կարիցես դու աղօթեւ :

ՅՈՎԱԾ

Սակայն տեսից զի դու այլում առնես աղօթս աստուծոյ :

ԳՐԹՈՂԵԱ

Ե իմ աստուած զոր եւ պաշտեմ, եւ դու ըզբոյդ պաշտեսջիր,
Երկաքանչիւր իսկ են հըզօրք :

ՅՈՎԱԾ

ԱՆԴ իմ Աստուած ճըշմարիս,
Յորմէ միայն է Երկընչեւ. իսկ քոյդ չէ ինչ, դըշխոյ տիկին :

ԳՐԹՈՂԵԱ

ԱՆԴ բարութիւնք զեղցին ըզբեւ եթե առ իս եկեսցես :

ՅՈՎԱԾ

ԱՆԴ բարութիւնք ամբարըտաց հանդոյն ուղիւց հոսեալ դնայ-
ցեն :

ԳՐԹՈՂԵԱ

Ոյք ամբարիչաքն իցեն . . .

ՅՈՎԱԾ

Դըշխոյ, ներեւա տիոց մանկութեան :

ԳՐԹՈՂԵԱ

Հաճեալ եմ յոյժ ի տեսանեւիր ըզբոսա հրահանգէք :

Որդեակ Ելիակիմ, յոյժ դու եղեր ինձ սիրելի .

Զես յաննըչանից դու ոք անշուշտ ի մանկանց ,

Եւ որ խօսիմն ընդ քեզ դըշխոյս զիտես զի եմ անժառանդ .

Աերկացիր ըզպատմունքան քո , [Ժող զանաբղբդ զայդ պաշտօն ,
Եւ արարից մեծութեանց խմոց ըզքեզ հաղորդակից .

Այսօր իսկ յարգասին խոստմանց խմոց վայելեցես ,
Բարձակից ինձ ի սեղան իմ եւ համայն ուրեք բազմեալ .
Եւ կամիմ դըգուել ըզքեզ իր հարազատ իմ որդի :

ՅՈՎԱՍ

Իմր որդի քո . . .

ԳՈԹՈՂԻԱԱ

Այսո՞ւ եւ լուս :

ՅՈՎԱՍ

Եւ զորպիսի՛ ժողեց հայր

Փոխան . . .

ԳՈԹՈՂԻԱԱ

Ընդ ոյթ , աղէ ասա :

ՅՈՎԱՍ

Ընդ որպիսանում փոխան մօր :

ԳՈԹՈՂԻԱԱ առ ՅԱՀԱՅԻՆ

Քաջառու պատանեկիլ , որ յամենայն ի խօսըս իւր
Ըզքու եւ ըզքոյդ Յովիդայեայ բերէ զոգի .
Այդպէս ապա երկարանչներ զեղծեալք չնորհիւս ի յանդորրու ,
Պարապէք զեղծոցանել ըզպարզամիտ դուք ըզմանկտին ,
Ըզպարոյթ եւ ըզհեռ կանուխ ի սիրա նոցին տածեալ .
Եւ զանուն Գոտողիսայ առնեք նոցա զարհութելի :

ՅՈՎԱՍԱՀԻԹ

Զաշխարհալուր աղետից յորըս դըշխայդ ինքնին պանձայր ,
Ի՞րը մարթէր թագուցանել ինոցանէ ըզհամբաւ :

ԳՈԹՈՂԻԱԱ

Պանձամ այս՝ յիբաւացի սըրտմըսութեանս ի զայրոյթ ,
Աըսվ ըզքէն վրիժու ծնողաց խմոց հանի ի սերընդոց .
Եւ իբր էր ինձ տեսանել զեղբայր եւ զհայր իմ դիտապատ .
Ի՞ր ի վերուստ ապարանիցն հոսեալ ըզմայր իմ զահամբէժ ,
Եւ ի միում աւուր ուժուն ալբայորդիս ի միասին
Արախողիսող անկեալ , տեսիլ քըսումընելի , եւ առ իմ:

ԳՈԹՈՂԻԱԱ

Առ ի վրէժ որպիսեաց ոչ գիտեմ արեան մարգարէլից ,
Զորոց շամբուշ մալէպնութիւն էր մօրն իմայ պատուհանեալ .
իսկ ես դուստր օտարախորդ , իսկ ես դրշնոյ անկարեկիր ,
Առ իմէ զերի եւ ստրուկ վատ եւ մնտոի դըթութեան ,
Զառնէի գոնեայ զդարձուած մոլեզնութեանըն վայրենեայ ,
Մահ ընդ մահու եւ թըշնամանս հատուցանել թըշնամանաց ,
Եւ ըզնոյն փոխարինել կըշիս ձերոյ Դաւաթի գրոհին ,
Զոր ընկալան Աքաստու մնացորդը զարմին հեք եւ թըշուառ :
Ուր էր այժմիկ Գոմթողիա թէ անձնատուր լեալ վատութեան ,
Ըզմայրենին արիարար չէր հեղձուցեալ դութի ի որպատի .
Եթէ չէր իւրովի ի բնիկ արեանըն ճապաղիս՝
Ի հարուած քաջայանդուզն հանեալ ըզդաւ ձեր ի դերեւ :
Այժմ Աստուծոյն ձերոյ անհաշու վրէժիլընդրութիւն համ խը-
ջերկաբանչիւր տանց ի վերջէ զիսընամեկան զօդ սիրոյ . [զեաց
Անուն Դաւաթի սոսկումն է ինձ եւ պայազատը իւր արքունիք
Արեանառուք թէպէտ եւ իմ , օտարութիւն յինէն :

ՅՈՎՈՍԻՒԹԻՒՆ

Եւ ամենայն քեզ յաջողեալ , ոչ տեսցէ Տէր եւ դատեսցի :

ԳՈԹՈՂԻԱ.

Աստուծոյդ , յոր եւեթ էք դուք յուսացեալ ի վաղուց ,
Ուր իցեն նախապատում խոստմանցն առ ձեզ արդասիք .
Թիոզ յարուսցէ ձեզ թէ կարէ ըզնոստացեալն իւր ազդաց
Ըզալայազատըն Դաւաթի զակընկալեալըն զայն ի ձենջ
Այժմ բաւ է արդ , տեսցուք զերեարձս վերըստին , բարեաւ մընա .
Հաճ իսկ մեկնիմ , տեսի ըզնա զոր տեսանելըն խընդրէի :

ԱԲԵՆՆԵՐ առ Յովոսին

Ծնկալ ամիկին զոր յերաշնի առի զաւանդըն պատուական :

ՏԵՍԻԼ Ռ

ՅՈՎԵԴԱՅԵԿ , ՅՈՎԵԱՐԵԿԹ , ՅՈՎԱՍ , ԶԱՅԱՐԻԱ .

ԱԲԵՆՆԵՐ , ՍԱԼՈՄԵԿ , ՊԱՐԵ

ՅՈՎՈՍԻՒԹԻՒՆ առ Յովոսին

Լուսոր տէր զամբարտաւան բարբառ գոռող դրշնոյին :

ՅՈՎԻԴԱՑ

Լըսէի, եւ ընդ վիշտըս քոյին սիրտ իմ մորմօքէր .

Վեւտացիքդ եւ ես պատրաստ կայաք աստէն քեզ յօգնութիւն,

Ողի ի բոխն արխաբար զընալ ընդ քեզ ի կորուստ :

(առ Յովան՝ Ըստ Քրիստով)

Բարձրելոյն հովանասցի աջ ի վերայ քո ովլ մանկիկ .

Որ այդպէս ի հանդէս անուան նորա արխացար :

Քեզ չնորհապարտ եմ Արեններ , ընդ երախտեացըդ . մն ծի .

Յուշ լիցի քեզ յորում պաշու Յովիդայէ քեզ մընայ :

Խսկ մեք յազօթըս մեք դարձուք զոր ամբարիշան այն ամբոխեաց

Արիւնահեղ կին ի եեսիլ անսուրը եւ զաշըս մեք պըղծեալ .

Եւ արին քաւութեան ի ձեռանէ իմմէ հեղեալ .

Լըսացէ եւ ըզքարինս եղեալ ոտից նորին կոխան :

ՏԵՍԻԼ Թ

ՊԱՐԿ

ՈՄՆ Ի ՊԱՐՈՒԽ ՕՐԻՌՈԴԱՅ

Զի՞ շըքնաղ նորոյդ փայլումն է աստեղ .

Զի՞նչ յաւուր միում

Եղիցի մանկիկդ արդեօք հրաշագեղ

ի միջի մերում :

Որ կանուխ այժմէն ըզսէդ պերձութիւն

կոխէ առաթուր

Եւ որ ոչ համբռուն

Տայ զունկն ի հրապոյր :

ԱՅՆ ՈՄՆ

Այնչ գեռ ի բագին գովթ ողեան կըռոց

Ճեպին խուռնընթաց նուիրաբերք խընկոց ,

Արի պատանեակ ըըրդի ի նախանձ

Քարոզ միայնոյ Անմահին փառաց .

Խօսի աներկիւդ իբր առ Յեզարէլ

Հրազն մարգարէն երբեմըն սաստէր :

ՄԻԽՍ ՈՄՆ

Արգարէի՞ս սըրբոյ իցեռ դու շառաւեղ

Ո՞զազգաստոհմ քո պատմեսցէ զաւակ անմեղ :

Ա/31. ԱՄՆ

Աիւս Աամնելէլ դու պատանեւակ սիրասու՞ն
Ընդ հովանեաւ սընեալ սըսրոյ սեղանոյն,
իսրայելին եղեւնա յոյս եւ դարիք,
Աթ լիցի մեզ յուսաւի քեզ ի նանիր :

Միհը ԱՄՆ

Երանի մանկանըն բիւր երանի
Զոր սիրեաց Տէր, ում արար
Ըզձայն իւր վաղ լըսելի .
Ում հաճեցա Տէր ինքնին
Դաստիարակ կալ նըմին :
Աընեալ մեկուսի յանսուրբ աշխարհէ
Ճոփ երկնառատ պարգեւօք
ի սկզբնաբոյս հասակէ ,
Անապական է համբուն
Յամբարըշտաց ի ժանտ թոյն :

ՊԱՐ

Երանի եւ բիւր նըմին երանի
Ոյր ինքըն Տէր ուսուցիչ
Եւ ինքն է Տէր հովանի :

ԱՄՆ ի ՊԱՐՈՒԽԵՆ

Այդպէս աճէ գիրգ չուշան
Ամրածածուկ ի հովանի
Վըճիս ալեաց առ ափան
Անմատոյց ժանտ հիւսիսի :
Աընեալ մեկուսի յանսուրբ աշխարհէ
Ճոփ երկնառատ պարգեւօք
ի սկզբնաբոյս հասակէ ,
Անապական է համբուն
Յամբարըշտաց ի ժանտ թոյն :

ՊԱՐ

Երանի քեզ բիւր երանի պատանեւակ ,
Ում իւրոյն ուսոյց Տէր
Գուլ օրինաց հըսկատակ :

ՈՄՆ Ի ՊԱՐՈՒՀԵՆ

Առաքինութեան դեռ բողըոջ մատադ
Ե՞ր յայսքան վըշտաց նեղի ի զըմբար.
Առիմե՞ս, ով Տէր, ի խընդիր սիրոյդ.
Հանդիպին մարդոյ այսքան խոչ եւ խութ.
Ծնդէր ըզնովաւ պատին տարապարս
Թրշնամիք աշեղ տալ ճակատամարտ.
Ծածկեցին զերկիր ժողովը ամբարիշտ,
Ո՞ւր արդ սուրբք քոյին թագիցեն անվիշտ:

ԱՅԼ ՈՄՆ

ՈՎ տուն Դաւթի, ով ցանկալին իւր քաղաք,
Լեառն Սիոն աստուածարքնակ
Լերանց հանուրց դերահըռչակ,
Զիարդ ցասման երկնից եղեր նըպաստակ:
Սիոն ըըքնազ եւ ցանկալի
Խըր հանդուրժես հայել զօտարն այն, աւաղ,
Թագաւորաց քոց յաբքունի
Բազմեալ ի գահ զաստուածամարտըն ճիւաղ:

ԴԱՐՁԵԱԼ, ԱՌԱՋԻՆ ԶԱՅՆ

Սըրբանըւէր երդոց փոխան
Ուր մարգարէն աստուածարեալ
Յօրհներգութիւն ի զմայլական
Պաշտէր զԱստուած իւր եէր եւ զհայր,
ՈՎ դու Սիոն քաղաք ըըքնազ
Խըր հանդուրժես լըսել, աւաղ,
Գօտարոտի կռոց օրհնութիւն,
Եւ զոր արքայք քո պաշտեցին
Հայհոյեալ անդ ըզսուրբ զանուն:

ՈՄՆ Ի ՊԱՐՈՒՀԵՆ

ԱՇԽՆՀԵԼ ցերք, Տէր, մինչեւ ցոր վայր
Ժըպրհեսցին անպատկառ
Թրշնամեաց քոց կաճառ
Քեղ դիմամարտ բերել պայքար:
Գան մինչ ի յարկ քո վեհավայր
Կախաստել ըզքեղ Տէր,
Կոռել դառն ի յեռեր
Զերկըրպագուս քո զմեղ յիմար:
ԱՇԽՆՀԵԼ ցերք, Տէր, մինչեւ ցոր վայր

Ժըպրհեսցին անպատկառ
Թրշնամեաց քոց կաճառ
Աստուածամարտ բերել պացքար :

ԱՅՆ ՈՄՆ

Զեզ ի կենաց այտի դըժնեայ
Ո՞ր շահք իցեն, ասեն նոքա,
ի բերկութեանց առնուլ հրաժեշտ
Եւ զաճոյից մերժել ըզչեշտ .
Եթէ նոքօք վարելն էր պեղծ,
Աստուածըն ձեր զի՞ զձեզ ըստեղծ :

ՄԻՒՍ ՈՄՆ

Եկայք, ասեն, հըբճուեսցուք,
Ուսպէս ծաղկանց բոլորիւք
Ըզգլուխըս մեր պեճնեսցուք.
Աւուրց սահման վաղանցուէ
Բաղդին ճըշդեաց մեզ հաճոյք,
Թէ ոչ այժմէն փութասցուք,
Կենացս ընդ հուպ հասցեն չուք.
Այն յապագայն անըստուդ
Անմիտք ի զուր յուսասցուք :

ՊԱՐՆ

Ամակայն, ով Տէր, մինչ հաճոյից անցցեն ըոսկէք
Եւ ի բարեացըն կողապուտ
Ամրարըշտաց միասցեն ժողովք թըշտառ. եւ հէք,
Անտեաք փառաց քոց անկապուտ
Լացցեն նոքա եւ սարսեսցեն երկիւղաբեկ .
Յայնժամ յօրդիս քոց բերեալ դութ
Փարատեսցես ի նոցանէ զաշացըն մեդ,
Եւ ի վայելս անմահ լուսոյդ
Օրհնեն ըզքեզ ի յարազուարճն այն ի ցերեկ :

ՈՄՆ Ի ՊԱՐՈՒԽԵՆ

Հաճոյից նոցին վայելք զաղիաղիուն
Բատուերաց հանգէտ
Փախիցեն անհետ
Եւ զի՞նչ յայնցանէ թողասցի նոցուն .
Այն զոր յայգական անուրջք խարերայք
Թողուն ի ցերեակ
Պատկեր անէակ

Մինչ ըզհետ քընոյ թըլումն փակըստեայը ,
Ո՛վ անօրինին արթնութիւն տըխուր .

Ի իրախունս անձառ .

Աղքատըն թըլուառ .

Ծնդ քեզ զուարձակից մինչ բազմի անդոյը ,
Քամեսցեն նոքա մինչեւ ի յատակ
Զոր դըժոխըմբեր
Նոցին խառնեցեր
Յաւուր քո ցասման դառնութեան բաժակ :

ՊԱՐԿ

Երազ վաղանցիկ ,
Զարթումն աշաւոր
Աշխարհ խաբուսիկ :

ՀԱՆԴԵՍ ԵՐԻԱՐԴ

ՏԵՍԻԼ Ա.

ՄԱԹԱՆ, ՆԱԲԱԼ, ՍԱԼՈՄԵ, ՊԱՐԻ

ՄԱԹԱՆ

Երթայք դըստելը մատաղերամ առ Յովսաբէթ առնել աղդ ,
Զի Ամթան խընդրէ խօսել աստ ընդ նըմա առանձին :

ՍԱԼՈՄԵ

Ամթան ամստ . ից ու Տէր զի զնա յամօթ արացես :
ՆԱԲԱԼ,

Զի խուսափեն դոքա եւ ոչ պատասխանի տըւեալ քեզ :

ՄԱԹԱՆ

Յառաջ անցցուք :

ՏԵՍԻԼ Բ

ԶԱՔԱՐԻԱ, ՄԱԹԱՆ, ՆԱԲԱԼ,

ԶԱՔԱՐԻԱ,

Յո՞քու յանդուգըն դէմ եղեալ ընթանաս .
Յայդվայր սահման է քո, ըգգոյշ լեր մի այտի եւ այսր անցցեռ .
Սուրբ է տեղիս այս եւ պահեստ պաշտօնէից Աստուծոյ .
Զանսուրբս ի բաց աստի օրէնք զամենեսնան արտաքսեն :
Ոյժ ի խընդիր եկեալ է քո . ի մեծի հայր իմ ի տօնիս
Խոյս ի պըղձոց տայ կռապաշտից ի ժանտաժուտ տեսլենէ .
Եւ մայր իմ արդ աղերսաւոր առաջի Տեսաըն մատուցեալ ,
Զիշսէ թերի զպաշտօն իւր սուրբ թողուլ եւ դալ այսր առ քեզ :

ՄԱԹԱՆ

Ապասեցուք նըմա, ընդէր է քեզ որդեակ իմ վըրդովել.
Պատգամատոր ի դըշխոյէն գամ ընդ տիկին մօր քում խօսել:

ՏԵՍԻԼ Գ.

ՄԱԹԱՆ, ՆԱԲԱԼ

ՆԱԲԱԼ

Տես աստըստին եւ զմանկըտւոյ դոցա գոռոզ յանդըգնութիւն:
Բայց Գոմողեայ այժմ ըզքեզ այսր յղելոյ զի՞նչ իսկ պատճառք.
Ուստի՞ ի միտըս նորա անկեալ աղմուկդ այդ եւ վարանք:
Ի ժըլիրչն Յովիդայեայ թըշնամանեալ նա այդուն,
Եւ ի սաստից օրհասաբեր մանկան յանուրջա ահարեկ,
Զայրագին երժայր զենուլցաման իւրոյ դՅովիդայէ,
Եւ ըդբահաղ կացուցանել ի տաճարի աստ ընդ քեզ:
Ո՞չ դու ինքնին զուրախութիւն ք ընդ այս ինձ յայտնեցեր.
Ակն ունէի հաւասարել եւ ևս փարթամ աւարիդ.
Ո՞ ի տարտամ խորհըրդոցն ըզնա այդպէս յեղափոխեաց:

ՄԱԹԱՆ

Աւուըք երկու են բարեկամ, զի զնա ոչ եւըս ճանաչեմ.
Ոչ եւս ինձ նոյն թըւի դըլսոյ քաջախորհուրդ եւ արի,
Որ զկանացի գերազանցեալ ընութեամի ազգին վեհերուտ,
Արագ արագ ըզթըշնամիս իւր յեղակարծ ըզգետնէր,
Եւ զվայրկենից պատեհութեան կորուսելոց գիտէր ըզյարգ.
Այսլ արդ հոգին այն վեհ ի խէթ խըդմի մնուտւոյ խուճապեալ,
Վարանի, յարածըփի եւ պարզ ասել՝ կին է արդ.
Ի զայրոյթ եւ ի լեզի դառնութեան դոյզն ինչ յառաջ
Լըցի ըզսիրտնորա յուզեալ վաղ յերկնասաստ ի սպառնալեաց,
Մինչեւ ըզչոդ վրէժիընդըրութեան իւրոյ նա յիս ապաստանեալ,
Հրաման ինձ ետ ձայն տալ հապճեալ թիկնապահացըն դընդի:
Բայց մանկանն այնորիկ զոր ընկեցիկըն համբաւեն,
Տեսիլ արգեօք, յորժամ ածաւ նա զառաջեաւ աստ իւրով,
Զանդոհական անըրջոցն ի նմա մեղկեալ զաղդեցութիւն,
Թէ հրապարք գաղտնի ըզսիրտ իւր գողացեալ ի գութ նորա
Չունիմ ասել բայց տեսի զնա զի թըուլցեալ ի ցասմանէն,
Ի վաղուէ ի վաղի տարտամ ըզվրէժ իւր արկանէր,
Տատանեալ յուզեալ ի ծուփիմամարտ խորհըրդոց.

Ասեմ՝ « Դրշյանոյ , իմ՝ ըզմանկանն չետազօտեալ ըզբաղդ՝ ծաւ-
» Զի այժմէն իսկ զմրմ՝ նորա ի գով առեալ հըռչակի . [նեայ
» Յովիդայէ երբէք երբէք ցուցանէ զնա դաւակցաց
» Միւս այլ Մովսէս խրայելի գոզցես ըզնա պատրաստեալ .
» Եւ զօրաւիգըն դաւոյն առնու պատգամըս սըտայօդ : »
ի լուր բանիցս այսոցիկ երեսք նորա շառագունին .
Սըտութեան ուր իսկ երբէք այսպէս երագ յաջողեալ ելք .
» Եւ ընդէր է մեզ , ասէ , կալ ի վարանըս լըքեալ .
» Ելցուք ի տագնապէ աստի ելցուք ի յանդորր .
» Դու ինքնին առ Յովսարէթ երթ զայս յինէն տաւլ պատգամ .
» Կայ սուսեր թերաքամեալ , ի պատրաստի հուր լուցեալ .
» Զիք որ զտաճար իւրեանց թափէ յայրեացաւեր կործանմանէ,
» թէ ոչ աննենգ հաւատոց տացեն ըզողայն ինձ գրաւական » :

ՆԱԲԱԼ.

Վասն անծանօթ մանկան զոր դէպք թերեւս ի ծոց նոցա ար-
իցէ թէ տալցեն նոքա զտաճար իւրեանց յաւեր : [կեալ՝

ՄԱԹԱՆ

Գոռողագոյնն ի մահացուայ՝ ո՞չ , անծանօթ է քեզ դեռ եւս .
Տեսցէս ընդ հուազ զի մըտադիւր Յովիդայէ լեալ կըտուամահ ,
Եւ չառնուցու յանձն աւանդել մեզ իւրովի ըզտըզայն .
Թուղ զայս՝ եւ գութ սիրոյ նոցին առ պատանեակն՝ է ակներեւ .
Եւ թէ քաջ վերահասու իցեմ՝ բանից դըշխոյին ,
Գիտէ ինչ Յովիդայէ զազգէ մանկանն եւ լըռէ .
Իցէ որ ինչ էն , այլ չարւոյ լիցին նոցա իրացն ելք .
Ժըմտեսցին նոքա ըզտըզայն , այն ամենայն յիմ՝ վերայ .
Յուսամ՝ զի ոչ եւս յամեսցեն ըզդըժապէհին աչաց իմոց
Ռզտաճար նոցին զայս անհետ առնել հուր եւ սուսեր :

ՆԱԲԱԼ.

Այլ ուստի ատելութեան այժմքանոյ բուռն ի քեզ դըրդիո .
Իցէ թէ բահազու նախանձ վասաց ըզքեզ դըրդէ .
իմ յիսմայել՝ որպէս զիտես իսկ սերեալ ,
Ոչ զԱստուածն խրայելի պաշտեմ եւ ոչ ըզիահաղ :

ՄԱԹԱՆ

Եւ կտրծիցեմ դու սիրեցեալդ իմ զի մաստի նախանձու .
Շըացեալ Մաթան եւ դրօշելոցըն փուտ փայտից մոլիցի զէետ ,
կըռոց ապիկարաց , յորըս խընամք իմ վասնեալ .
Եւ ի ճարակ որդանց ծախին հանապազորդ ի բագնի :
Պաշտեցելոյն աստ Աստուածոյ Մաթան ի ծնէ պաշտօնեայ՝

Նորին եւ այս օր իսկ թերեւս ոչ հրաժարէր տանել պաշտօն ,
թէ մեծութեան իզն , եթէ ուր իշխանութեան բարձրագահ
Ընդ իրաստակրօն լըծոյ նորա միաբանել կարէին :

Իցէ ինչ հարկ ի յուշ ածել քեզ աստանօր , ո՞չ Կարալ ,
Զաշխարհագոյժ վէճն օր յուղեալ՝ ո՞գովիդայէ եւ ընդ իս
Ըզիսրնկոցըն նըւիրաց երբ վիճէի ընդ նըմա .
Յուշ քեզ ածել ըզմարտ եւ զնիկն իմ եւ զարտօսր յուսահատ :
Յայնժամ պարտեալ ի յոսիմէն մըսի ինոր ասպարէս .

Եւ լեալ անձնատուր բոլորանուէր ի յարքունիս ,
Մերձ ի լըսելիս թագաւորաց մատեայ տակաւ ,
Եղեն պատգամ բանք իմ ընդ հուպ , ուսայ ըզմիրտըն նոցին ,
Շողոմէի զշացոյն նոցա , եւ զգահալէժ վախից եզերս

Առ ոորս նոցին յօրինէի ռահ ծաղկասմիւռ .

Ու ինչ ի սըրբութեանց խնայեալ ախափց նոցին ի նուէր ,

Չափ եւ կըլիո յարմարէի նոցա անձնիր ըստ հաճոյս .

Յովիդայէ որչափ իւրով սուպա անողոք խըստութեամբ

Դըմնեայ ի լուր եր գոռոզիցըն մեզկասէր լըսելեաց ,

Նշիքանեաւ ճարտարութեամբ բանից էի ես գիւրալուր ,

Քզարխուր քըլմարտութեան գէմն ի նոցունց գողացեալ ,

Եւ զեղեւըն նոցին գեղերեսեալ ի շոպար ,

Մանաւանդ զարեան հէքաց ըռապյլելով ճապաղիս :

Գոմժողիա յետոյ ուրեմն օտարուույ աստուծոյն՝

Զորոյ ինքն եմոյծ պաշտօն , կառուց մեհեան իւրակերտ .

Հեծեաց Սաղիմ ի սըրբութեանցըն պլղծելոց ի տեսիլ .

Ճիշ մեծագոչ բարձին յերկինս որդիիք Ղեւեայ սոսկացեալ .

Ես միայն պակուցելոց Հրէից կացի օրինակ ,

Լըքի զնոցին օրէնս ի բաց՝ հաւան ընդ գործ գըշխոյին ,

Եւ փոխարէն ընկալայ գիտա ըս քըրմութեան բահաղու .

Նախանձորդին իմում եղեալ այնուչետեւ ահաւոր՝

Եղայ ըզիսոյր եւ գնամն նըմին զուգապատի ճոխաճեմ :

Ամէլ ծայր պարը փառաց վերամբարձեալ՝ ոչ ժըխուեմ

Զի Աստուծոյն յօրմէ ուրաստ եղէ խեթիւ յիշատակ

Ու գաղարէ գեռեւս ըզմիրտ իմ տագնապէլ արհաւրօք .

Եւ է իսկ այս ատելութեան իմց զըրգիս . եւ ճարակ .

Իցիւ ի լուռմն ածեալ ըզմիրէժ ընդդէմ իւրումըն տաճարի ,

Զատելութիւնն նորա լիցի ինձ յայտ առնել ապիկար ,

Եւ եղեռան յաճախութեամբ յաղթեալ խըզնիս կըռփանաց ,

Հեղձուցանել զայն ի նախաճիրս արեանց յաւեր ի փլատակ .

Ամէլ ահա գայ Յովսալէթ :

ՏԵՍԻԼ Դ

ՅՈՎՈԱԲԵԹ, ՄԱԹԱՆ, ՆԱԲԱԼ

Ի դըխոյէն առաքեալ՝
 կայկայել զիսաղաղութիւն եւ զհեռ ի բաց վլստարել,
 Մի զարմասցի՝ իշխանուհի՝ եթէ առ քեզ գամ խօսել,
 Ում Երկնք ետառն հոգի չեզահամբոյր այդովսի:
 Համբաւ իմըն սըստայօտ, որպէս կարծել ախորժեմ,
 Հաստատեալ զանըրջական աղջեցութիւն դըխոյին,
 Ըցասման նորա մըրրիկ յուզեաց ընտղէմ Յովիդայեայ,
 Որ վաղ իսկ յեղեռնաւոր ամբաստանեալն էր ի դաւ:
 Ճոխանալ ինձ ի վաստակս իմ աստ առ ձեզ չեն ինձ կամք.
 Յովիդայեայ չարեացն առ իս թէպէտ չիցեմ անտեղեակ,
 Աակայն չարեաց փոխարինել պարս եւ արժան է բարիս.
 Արդ աւասիկ խաղաղութեան բանիւք առ ձեզ հասեալ կամ,
 Կելով կեցչիք եւ զտօնը մեր կատարեցէք աներկիւդ.
 Ըզմի ինչ խընդրէ ի ձէնջ դըխոյին ի դրաւ հաւատոց,
 Եւ զայն իսկ դուն ես իմովանըն գործեցի խափանել,
 Այլ խընդրէ զպատանեկիկն որբ զոր ետև աստանօր :

ՅՈՎՈԱԲԵԹ

ԶԵԼԻԱԿԻՇ:

ՄԱԹԱՆ

Ինձ իսկ ամօթ աճէ խընդիր դըխոյին .
 Դիւրահաւան արդեօք մնութեաց ինքն անըրջոց զըստանի,
 Բայց դուք ոսոիք կենաց նորին երեւեսջիք ոխերիմք,
 Թէ ոչ ի ձեռս իմ առժամացն ըզպատանեակն աւանդէք,
 Նորա անժոյժ ակընկալեալ պատասխանոյ առ ի ձէնջ :

ՅՈՎՈԱԲԵԹ

ԱՅՐԴ աւասիկ խաղաղութեան մեզ ի նմանէ աւետիք :

ՄԱԹԱՆ

Երկմըտիցէք իսկ եւ վայրիկ մի առ ի զայն ընդունել, [մամբ] :
 Եւ ծանրագին ինչ ձեզ թուեսցի ըստանալ զայն դոյզըն զիջ-

ՅՈՎՈԱԲԻՅՈՒԹ

Զարմանայի զի զնենդ ի բաց եղեալ եւ բոլը Մամժան
Ըզբնակաւոր իւր զօրացեալ էր ի նուռաձել ըզչարութիւն .
Եւ բիւրուց օրհասարեր աղոնց զըտակն եւ գործօն
ի՞ր ըստուերաց ինչ բարեպ լինել պատճառ գոյր բաւական :

ՄԱԹԱՅՆ

Ըզմէ իցէ քեզ բողոքել, յարձակիցի՞ ոք ի քեզ
Յափըտակել ուժգին զորդի քո ըզ Զաքար ի գըրկաց .
Ո՞ այդքանեաւ միւսդ այդ մանուկ սիրով ի քէն սիրեցեալ .
Ինձ զարմանալ գայ մեծապէս ընդ այդչափ գումժ դորովոյ .
Իցէ ինչ գանձ ձեզ այդքան մեծ, այդքան դաձեզ պատուական .
Իցէ ազատարար ձեզ պատրաստեալ ի յերկնից .
Տեսջիք զի մի գուցէ զհամբաւն ըստուգիցէք հետեւով
Որ այժմէն ի խուլ ըշունչ ածէ տակաւ թեւս ի սիփիւ :

ՅՈՎՈԱԲԻՅՈՒԹ

Ո՞ր այն համբաւ :

ՄԱԹԱՅՆ

Զի ի տոհմիկ զարմէ մանուկն իցէ ծընունդ .
Զի ի մեծ ինչ սահմանեալ յառնէ քումին պատրաստի :

ՅՈՎՈԱԲԻՅՈՒԹ

Եւ Մամժանայ դայրոյիժ տոեալ իւր ըզհամբաւն օդնական . . .

ՄԱԹԱՅՆ

Քո է, սիրկին, քո ի խարից աստի զիս զերծ կացուցանել .
Դիսեմ զի Յովսարէթ ոսոխ անհաջու սըստութեան ,
Ապաքէն ի պահանջել հարկին եւ զանձն իւր տացէ ,
Փոխանակեալ զայն ի վերաց անկեղծութեան մըստադիւր ,
Քան ընդդէմ ճըմմարտութեան նենդել եւ դոյցն ինչ բանի .
Հապա իցէ բաղդ պատանւոյդ ի պակառսպատու իսկ անյայտ .
Իցէ թէ զարմ դորին ի թանձը ծածկիցի ի գիշեր .
Իցէ եւ ձեզ իսկ անծանօթ յորոց ծնողաց գա սերեալ ,
Յոյր ձեռանէ Յովիդայէ զմանկիկդ ի գիրկս ընկալաւ .
Խօսեաց աղէ, ի լըսել կամ եւ հաւատալ բանից քոց ,
Խօսեաց եւ տուր իշխանուհիդ փառս Աստուծոյ զոր պաշտես :

ՅՈՎՈԱԲԻՅՈՒԹ

Զիարդ իշխես դու անօրէն կարդալ զանուն Աստուծոյ
ԳՈՒՂՂՈՒԱ

Զոր ամբարիշտ շըրթունք քոյին ուսուցանեն հայհոյել.
Եւ զիանդ ճըմարտութեան նորա վկայել կարիցես
Վատչուէր դու, որ ի ժամատից նըստեալ հանդչիս ի յաթռու,
Ուր սըտութիւն բըռնակալեալ սըփուէ ըզժահըր մահու,
Եւ որ սնանիսըդ դու ի դաւ ու ի խորամանգ նենդութիւն:

ՏԵՍԻԼ Ե

ՅՈՎԻԴԱՅԵ, ՅՈՎՍԱԲԵԹ, ՄԱԹԱՆ, ՆԱԲԱԼ

ՅՈՎԻԴԱՅԵ

Ուր իցեմ, զ՞ տեսանեմ, ո՞ բահաղու է դա քուրմ.
Եւ դու դուստրը Դաւթի կամ ընդ ուխտադրուժն եւ խօսիս,
Հանդուրժեն ի լուր բանից դորա եւ ո՞ երկընչիս
Զի ընդ ստիւք անօրինին բացեալ երկիր ի հիմանց,
Բոցաշունչ բերանասցի կլանել յանկարծ եւ ըզքեզ.
Զի կործանեալ յարկդ ըզգըլովդ դորին եւ զքեզ ճըմեսցէ.
Զի իւնդրէ դա, ի՞ր անպատկառ աստուածամարտըդ ժըպրհի
Դալ այսրէն ապականել զայերս ի շունչ իւր ի ժամտ :

ՄԱԹԱՆ

Ե իսկ ծանօթ Յովիկայէ յայդ ի յախուռն իւր ի թափ.
Սակայն արժան եր աստ նըմա ըզգօնագոյն խորհրդով
ի դըլիսոյէն գէթ ակն ածել եւ մի յոխորտ յարձակիլ
Յոր հաճեցաւ նա հրամանաց իւրոց ընտրել պատգամաւոր :

ՅՈՎԻԴԱՅԵ

Քաջ է, լուիցուք որ ինչ դարձեալ տայ դըժովըհի մեզ հրաման.
Խցեն հանդոյն պաշտօնեի նորին դըմեայ եւ պատգամը :

ՄԱԹԱՆ

Ասացի ցՅովսաբէթ զոր պատուիրեաց ինձ դըլիսոյն :

ՅՈՎԻԴԱՅԵ

Եւ դու ապա, եւ յերեսաց իմոց՝ Ճիւալ ամբարիշտ,
Երթի լընուլ ըզսոսկալի եղեռնութեանց քոց ըզչափ.
Յաւելցէ ընդ հուպ եւ զքեզ Տէր ի խոժանն ուրացող
ի Դագան եւ յԱբիրոն, յԱբիստիկէլ, ի Դովեկ .
Ահա շունք ոյց արկ ի կուր ըզթեզաբէլ աջ նորին,
Ապասեն սըտութեան նորա ի քեզ թափելոյ .
Կան աւարին իւրեանց առ դուրս քո պատրաստի ի խընդիր :

ՄԱԹԱՆ

Մինչչեւ արփուղն ի մուտս եղեալ... տեսցի թէ ոյր յերկոցունցա
Հասցէ... այլ օն ելցուք նարալ:

ՆԱԲԱԼ,

Յո՞ւ ընթանաս զարտուղի.

Ողպայութեանց քոց ապշելոց զբնչ այդ աղմուկ որ տիրէ.
Աւասիկ ընդ այս են ելք :

ՏԵՍԻԼ Զ

ՅՈՎԻԴԱՅՑԵ, ՅՈՎԱԲԵԹ.

ՅՈՎԱԲԵՅԹ.

Ըսկիզբն է արդ մըրբեկին .

Գոյթողիա ցասմամբ մէծաւ զլցիակիմ պահանջէ .

Զարմի մանկանն եւ խորհըրդոց քոց գան ի յայտ արդ դաղտնիք .
Փոքրը միւս եւս եւ զհայր մանկանն ինձ անուանէր աստ Ամթան:

ՅՈՎԻԴԱՅՑԵ

Եւ ոյր ուրուք անօրինին զայն Ամթանայ է յայտնեալ.

Մի արդեօք աղմուկ սըրտիդ ի խօսըս քո լեալ մատլնառու :

ՅՈՎԱԲԵՅԹ.

Ես իմովսանըն ջմնացայ նուաճել ըզկիրս իւմ ի յիս .

Բայց գիտացիր զի մօտալուտ մէզ ի վերայ կայ վըտանգ .

Այլում պատեհ ժամանակի կացցէ մանուկդ ի պահեստ .

Այնչ անօրէնիք խորհուրդ ի մէջ առեալ երկնեն դեռ չարիս ,

Չեւ պաշարեալ ըզնա , մինչեւ յափրշտակեալ առ ի մէնջ

Ծիղլ տուր ինձ զայս երկրորդ անգամ ունել ըզնա ի ծածուկ .

Դեռ համարձակ են ճանապարհք , դըրունիք դեռ բաց են նըմա:

Յանապատ իսկ ամայի թէ զնա ածել հարկ իցէ ,

Աւասիկ կամ , եւ զգողուղի ելս իսկ գիտեմ վախըստի ,

Ծնդ որ անտես յաշաց զանխուլ անցեալ ընդ ձոր կեդրոնի ,

Անկցուք ի յանապատ անդր ուր երբեմըն դաւիթ .

Հալածեալ ի հայրանենդ որդւոյն լալեօք խուսափէր

Փախըստեամբ իբրեւ ըզմէզ խընդրել անձին ապաւէն :

Արջք ինձ ու առիւծք վասըն նորա իցեն նըւազ ահարկուք . . .

Սակայն ընդէր իցէ մէզ ոչ ապաւինիլ առ Յէու .

թերեւս ի յաւշ քեզ արկանեմ յանկարծ խորհուրդ փըրկաւէտ .
Աւանդապահ գանձուս մեծի արասցուք զմերն իսկ Յէռ .
Ասյօր իսկ մարթէ և անկանել մեզ ի սահմանըս նորին ,
Սուղ ինչ ուղին է ի միջի որ զմեզ առ նա ուղերձէ .
Յէռ չէ որ անկարեկիր , չէ նորա սիրտ անողոք .
Սիրելի իսկ է նըմա դաւաճի անուանըն յիշատակ .
Բարէ , եւ որ անագորոյն եւ խըստասիրտ թագաւոր ,
Եթէ միայն չիցէ նորա լեալ մայր միւս այլ Յեղաբէլ ,
Ում այսպանոյ աղերսարկուի ոչ գութ ի սիրտ արկյեն աղէտը .
Ոչ իսկ նորա հասարակաց է արքայից հանուրց դատ :

ՅՈՎԻԴԱՅԻ

Զար այդ խորհուրդ ինձ թէ լըսդրես թէ երահաւատ երկիւղի .
Եւ իշխիցն դու հաստատել ըգյուս քոյին ի Յէռ :

ՅՈՎԱՅՐԻԹ

Միթէ Աստուած արդելուցո՞ւ ի սպառ ըղինամ նախահոդ .
Ո՞ւ թէ լըսնամանք իցն նըմա յանդուդն ի նա վըստահէլ .
Ո՞ւ եւ ինքն իսկ ի լըումն աստուածայնոցըն խորհըրդոց
Ըցմարդիկ ի կիր առեալ զինուորեաց զաջ Յէռաւ :

ՅՈՎԻԴԱՅԻ

Յէռ , զոր անքընին իմաստութիւն իւր ընտրեաց ,
Յէռ , յոր աւեսանեմ այդպէս ըզքեզ մեծայդու ,
Մոռացնս ապախտաւոր հատոց նորհաց փոխարէն .
Յէռ եթող յանդորրու զոււստր Արքաբու ժանտաժուտ .
Եւ զարբայիցն խրայելի մօլեալ ըզքետ պըղծութեան ,
Խնայեաց ի դիցն Եղիպատոսի անդուսնելեաց ի մեհեան .
Յէռ եւ ի վերայ բարձանոց ժըպիհէ խունկ ի նուեր ,
Յորմէ գարչի Աստուած , իշխեաց ի պաշտօն գիցն արկանել .
Ոչ սիրտ ուղիոյ , ոչ ձեռք նըմա են ուղբը հերիէ ի խընդրել
Ծզգրէժ փառաց իշին եւ կալ պաշտօնն նորին իիստանոց .
Զէ իսկ եւ չէ մեզ արժան վըստահէլ յայլ որ բաց ի Տէր .
Յուցցոք զէմիակիմ եւ փոխանակ թաղըստի ,
Արքունական պըստակ ի գլուխ գայցէ նա այսր ի տեսիլ . [Ժամ՝
կամք իսկ են ինձ կանխել ի նոյն քան զսահմանեան յինէն
Մինչեւ իցէ Մաժանայ ըզնենդ գտույն իւր պատրաստեալ :

ՏԵՍԻԼ Է

ՅՈՎԻԴԱՑԵ, ՅՈՎԱԾԱԲԵԹ, ԱԶԱՐԻԱ, ՊԱՐԱ,
ՂԵՒՏԱՑԻՔ.

ՅՈՎԻԴԱՑԵ

Հազար օն Աղարիա, իցէ տաճարս ամբափակ:

ԱԶԱՐԻԱ

Հրաման ետու եւ տռաջի իմ փակեցան դրունք համայն:

ՅՈՎԻԴԱՑԵ

Չիցէ աստ այլ ոք բաց ի քէն եւ ի սըրբոց քոց գընդաց:

ԱԶԱՐԻԱ

Երկեցս յածեալ ըզսըրբութեան սրահիւքըն շուրջ ելի յայց, Եւ չիք ոք, ամենեցուն երթեալ յանդարձ ի փախուստ.

Խուճապեցոյց երկիւղ ըզհօտն աւաղելի ցիր եւ ցան.

Ղեւտացոցն եւեթ մընայ ազդ սուրբ ի սպաս Աստուծոյ.

Յորմէ հետէ խոյս խրայէլ ետ ի ձեռաց Փարաւոնի,

Արհաւիրս ուրեք երբեք չէր նա կըրեալ այսպիսի:

ՅՈՎԻԴԱՑԵ

Ո՛չ արդարեւ ազդ վատասիրտ ծընեալ յանարդ գերութիւն,

Աստուածընդդէմեւեթ խիզախ. բայց մեք ըզմերն առցուք դործ:

Այլ զբնչ մանկտիդ այդ, ո՛զ զդոսա ունի դեռեւս աստ առ մեզ:

ՈՄՆ Ի ՊԱՐՈՒԿԵՆ

Եւ զիա՞րդ, Տէր, իցէ մեզ մարդ մեկնելի բաց առ ի ձէնց.

Միթէ օտարք ի տաճարի աստ Աստուծոյ իցեմք մեք.

Ո՛չ ահա հարք մեր եւ եղբարք կան միշտ աստէն ի սպասու:

ԱՑԼ ՈՄՆ

Աւա՞զ, ի վրէժ նախատանացն խրայէլի եթէ ու

իցեն բազուկք մեր բաւականք, որպէս երբեմն Յայելի,

Զանիծապարտ վարսել ըզգլուխը թընամեաց Աստուծոյ,

Այլ զանձինըս կարիցեմք ի սպանդ նըմին նըւիրել.

Մինչդեռ բազուկք ձեր մարտիցեն ի պահ նորայն տաճարի,

Գէթ արտասուք մեր կարդացեն զանուն նորա յօգնութիւն:

ՅՈՎԻԳԱՅԻ

Աւասիկ, իմաստութիւն անքընդին, քո՞ վրէժխընդիբը,
 Աչտ մանկոնք եւ քահանայք ի կռիւ քոյին զինուորեալ.
 Բայց թէ գունոցա հզօրիչ, ո՞ղիւմ ունել կարաօցէ.
 Կարող ես Տէր եւ ի շիրմաց կոչել ըզմեզ թէ կամիս.
 Դուռ հարկանես եւ բըժընկես, կորուաննես եւ փըրկես.
 Ու թէ յիւրեանց ննչ ի վաստակս իցեն դոքա ապաստան,
 Այլ ի յանուն քո ի վերայ նոցին յաւեժ կուեցեալ,
 Այլ ի յերդումնըն զոր երդուար սըրբագունին յարքայս իւրեանց,
 Այլ ի տաճարս յոր հանգչիս ի զուգանեւ արեգակնան:
 Բայց ընդէր սիրոս իմ եռացեալ եւ սուրբ սարսուռ յիս ընթաւ-
 իցէ թէ զսա դրանէ հոգի տատաւածնեղէն յիս շընչեալ, [նայ],
 Եղն նիքն այս վառէ յիս հուր, խօսի եւ աչք իմ բանին,
 Եւ ապագայ դարբ ինձ մըթինք ըստուերամանք ըուսանան:
 Զօրավին ինձ դեւտացիք լերուք նուագացդ ի գաշնակս,
 Ըստ այլակերպ ազգմանց նորին յարմարելով ըզգործիս.

ՅԱՅՐԱ Հաստատին համաշնչութեանին երաժշտական
 Հաստատին անունուու :

Աստուածային լեալ մեզ բարեաս լըսելի՝
 Խջցեն ի սիրտըս մեր պատգամք տէրունի,
 Որպէս գարնայնոյ
 Այդուն զովարար
 Ծաւալի ցողց
 Շաղ ի դեզ դալար :

ՅՈՎԻԳԱՅԻ

Լուր ինձ Երկին եւ գու երկիր ունկըն դիր .
 Մի եւս ասեր թէ պահապան քո, իսրայէլ կայ ինիբէ .
 Անօրինաց ջոկք ի խաւար զողեսցին ,
 Զի զարթուցեալ է Տէր յամցոյ զոյրապին :
 (Ա է բարք համար զուանուն նուագացդ պոր հուոյ ընդ-
 հուոյ ընդհատք Յունացին) :
 Զիարդ շացաւ ուկին մարուր այլադունեալ ի կապար, ...
 Ո՞ քահանայդ մեծ դիտապատ ի տաճարին վեհավայր ...
 Ողբա Աաղիմ, ողբա քազաք տիրագուժ
 Մարդարէից սըրբոց դահիճ խուժագուժ ,
 Ծնկեց Աստուած քո պակը յիւրոց երեսաց ,
 Գարչի մերժի նա ի քոյոց կընդրըկաց :
 Յ՞ ըզկանայտ ածեր ի քարշ, յ՞ ըզմանկախ ազածրի
 Ո՞ քադընոյն քաղաքաց Տէր մատնեաց յաւեր ամայի .

Թագաւորաց անկեալ զահայք, գերի վարեալ քահանայք .
Զկամի ըղխումբը Տէր տօնից, զադարեսցեն տարեկանք .

Անկիր տաճար կործանեաց,
Հուր ցոլասցի ի մայրեաց .

Սաղիմ, Սաղիմ սիրս իմ ի քեզ գելանի,
Ո՞ր ձեռն ըզքոյդ մերկեաց տեսիլ գելանի .

Իցիւ ի լալ ըզքառն աղետը քոյին
Կըրկնավատակ աչք իմ յազրիւր դառնային :

ԱՅԱԲԻԱՅ

ՈՎ սուրբ տաճար :

ՅՈՎՈԱԲԻՅԹԱՅ Խորացու, Եազրի Արքու

ՈՎ տուն Դաւիթի :

ՊԱՐԿԱ

Քեզ, Տէր, Սիոն յուշ լիցի,
Յուշ բարութիւնք քո առաջնիք, անկցի քեզ դութ ընդ նըմա :
(Դաշնաւու համաշնչանիւն նուագուարուոց և
Տարձաւու ընդ մինչ պայն Յունկուոյի) :

Երուսալէմ զի հրաշագեղ

Վերկենցաղեալ յառնէ յերկիր անապատ
Անմահական բերեալ կընիք ի ճակատ,

Զայն տուք ազինք յերգոց գեղգեղ :

Ահա Սիոն վերածնանի քան ըղնախնին գերապանձ . . .

Ո՞յք են դոքա որ գան առ նա, թռուցեալ չորից ի ծագաց .

Գան ձագախառն երամովին որդիք զորս ոչ ինքն երկնեաց :

Ամբարձ, Աաղիմ, ամբարձ ըղութուի քո ահեղ

Հայեաց զարբայս շուրջ ի յակնիու ի քո գեղ,

Ծղբուռնս ազանց գետնամածեալ առաջի

Գարշապարաց քոց համբուրել ըղփոշի .

Եւ զազգս համայն նախանձընդդէմ իրերաց

Դիմեալ ի լոյս քոյին զընալ խոռնընիցաց :

Յորոց ի սիրտ հուր սուրբ սիրոյն Սիոնի

Բոցանըղյլ վառեալ նոցուն երանի :

Յօղեա երկին ցող կենսաձիր

Եւ ըղխուացէ զաղատարար իւր երկիր :

ՅՈՎՈԱԲԻՅԹԱՅ

ՈՎ, եւ ուստի անզուգական ընօրհիս զայցէ մեզ պարդե,
Թագաւորաց եթէ սերունդ յորոց վըրկչին պարտ է դալ, . . .

ՅՈՎԻԴԱՅԻ

Յովալսարէթ, հանդերձեսջիր ըզճոխ պլսակն արքունի,
Զոր արքայն Դաւիթ տանէր յօծեալ իւրում գագաթան .
Եւ գուք, որդիք Պետեայ, ըզչես իմ օն եկայք զինուորիկ
Ուր մեկուսի յանսուրբ աշաց կան եւ պահին ըզգուշեաւ
Ահաւոր մըթերք զինուց տէքք եւ նիզակք եւ սուսերք
Մըխեալք յարիւն փըզըտացի՝ զորըս նոյն ինքըն մեծայաղթ
Թագաւորն անմահական փառօք պըճնեալ եւ ալեօք,
Սըրբեաց ինուէր այնմ որ հըզօր աջովի էր իւր հովանի .
Եւ ուր այլ արժանագոյն իցէ վարել մեզ նորօք .
Երթիցնուք, ցանկամ ինձէն ձեզ բաժանել զայնոսիկ :

ՏԵՍԻԼ Բ

ՍԱԼՈՄԻ, ՊԱՐ ԴՍՏԵՐԱՑ

ՍԱԼՈՄԻ

Աղէտք ահա քորք սիրելիք աղէտք յոյժ
Եւ արհաւիրք մեզ հասանեն մահագոյժ .
Այս իցեն խունկք եւ պատարագք նախանուէր
Զոր մեզ այսօր ձօնել արժան էր, ով Տէր :

ՈՄՆ Ի ՊԱՐՈՒԽԻՆ

Ո վ յեղակարծ դէալք եւ տեսիլ ահարկու ,
Ահա սուսեր եւ տէգ՝ գործիք մարտացու
Խաղաղութեան աստ ի յաւէրժ օթարան
Քահանայից Տեառն ի ձեռին ցոլանան :

ԱՅԼ ՈՄՆ

Ո՛հ, առ իմը քաղաքոդ սուրբ լըռես դու .
Յայսքան վըտանգ անկարեկիր ակնարկու .
Զի՞, քորք իմ, քաջն Արեններ կայ անմըռունէ .
Ըսըրբութեան տեղիս լըքեալ անտէրունէ :

ՍԱԼՈՄԻ

Այլ յարբունիս ուր օրէնք
ի բըռնութիւն չարանենգ ,
Ուրանօր բարձ աւագութեան եւ պատիւ .
Զառաձելոցն է զաշացու երկիւղիւ ,
Ի՞ր իշխեսցէ ոք ըզբերան իւր բանալ ,
Ի պաշտպանել զանմեղութիւն ըլոնահար :

ԱՅԼ. ԱՄՆ

Պլսակդ այդ սուրբ ուժմ հանդերձի տակնապաւ
Ուր իարայէլ հեծէ զայսքան աղմըկաւ :

ՍԱԼՈՄԻ

ԱՀԱ Աստուած խօսեցաւ
Մարգարէին իւրում յայտնեալ զայն կանխաւ .
Այլ իմաստից խորհրդորէն բարբառոյդ
Ովկիտասցէ առնել ըզմեզ խելամուտ .
Յօդնել արդեօք թէ ընդդէմ մեր ի գուսլար
Յարիցէ Տէր առնու ըզզէն եւ զասպար :

ՊԱՐԿ

Խօստումն աստի եւ աղառնալեաց անտի սաստ ,
Նըսեմաստուեր խորհուրդ դաշնեաց ծածկեալ սաստ .
Աւետաւոր մնըթ բարեաց
Մերթ արկանէ դոյժ չարեաց :
Բարէ զիարդ Ճեմին ամոլք միալուծ
Աւր այդպիսի ընդ այնքանոյ ցաման ցոյց :

ԱՄՆ Ի ՊԱՐՈՒԵՆ

Հուր ըզմին դիցէ յայրեաց ի յաւեր ,
Ու եւս իցէ , կործանեսցի հիմն ի վեր :

ԱՅԼ. ԱՄՆ

Պաշտպանեսցէ Տէր ըզմին յաւիտեան ,
Զեղեւ երբէք նորին խոստումն ընդունայն :

ԱՌԱՋԻՆ

Մերկ ի զարդուէ զնա տեսանեմ եւ թափուր :

ԵՐԿՐՈՒԹՅ

Փայլեալ ըզնա տեսանեմ շուրջ լուսասիրւ :

ԱՌԱՋԻՆ

Խորասուզեալ ըզնա ի վիհա անդընդոց :

ԵՐԿՐՈՒԹՅ

Բարձր ի ճակատ կըցեալ ըզնա ընդ ամալոց :

ԱՌԱՋԻՆՆ

Ով առինքագին կորանք :

ԵՐԿՐՈՐԴԻՆ

Ով վառք անսպատռմ:

ԱՌԱՋԻՆՆ

Ո՞վ գոյգը ոզբոց :

ԵՐԿՐՈՐԴԻՆ

Ո՞վ խընդուժիւն անտըլտռմ:

ԵՐԵՌՈՐԴ ՈՄՆ

Ա՞ի խռովեցուք՝ առեալ ի Տէր մեր խրախոյս.
Լուսացին մեզ գաղտնիք մեծի խորհրդոյս :

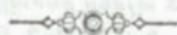
ԵՐԵՔԻՆ ՄԻԱՆԳԱՄԱՅՆ

Աստիք նորին ակնածուք
ի սէր նորին յուսացուք :

ԱՅԼ ՈՄՆ

Աիրտ ի քցին վառ ի սէր
կեայ յանխըռով խաղաղուժեան ի քեզ Տէր.
Անտես անձին իւր ի սպառ.
ի կամըս քո յամենայնի կայ սպատկառ.
Զիք ի ստորեւ շիք ի վերոյ քան զարփի
Երջանկուժիւն մահացուի
Քան զայն յոր սիրտ հանգչի լըցեալ սիրով քով
խաղաղուժիւն անխըռով :

ՀԱՆԴԵՍ ԶՈՐԾՈՐԴ

ՏԵՍԻԼ Ա.

ՅՈՎԱՍ, ՅՈՎԱԲԵՅԹ, ԶԱՔԱՐԻԱ, ՂԵՒՏԱՑԻՔ,

ՊԱՐՆ

ՍԱԼՈՄԵ

Մանուկն Ելիակիմ եղբարբս իմով մօրս առընթեր
Ճոխ ճեմելով հանդարտաքայլ այսըր դիմեալ գան առ. մեզ.
Բայց քորք իմ զի՞նչ է զոր բարձեալ բերեն ի ճեռս ընդ քողով.
Զի՞նչ եւ այն՝ որ յառաջոյ նոցին սուսերն ընթացեալ:

ՅՈՎԱԲԵՅԹ առ Պատառիս

Որդեակ իմ դիր մեծարանօր այդք ի վերայ սեղանոյ
Զահաւորըդ զայդ մատեան աստուածատուր օրինաց.
Սիրեցեալ Ելիակիմ, մատիր եւ գու դիր նյշնպէս
Զարբունականըդ զայդ պլսակ առ մատենիւըդ սըրբով.
Եւ զայս զեւտացւոյդ քեզ Յովիդայէ Հրամայէ
Ըզդաւթեանն առ պլսակի նորին դընել ըզսուսեր:

ՅՈՎԱՍ

Առ ի՞նչ, իշխանուհի, նորատեսիլս հանդերձանք.
Զի՞նչ մատեանդ այդ սուրբ եւ զի՞նչ սուր եւ պլսակդ արբունի.
Յորմէ հետէ Տէր ի առաջար իւր ընկալաւ զիս ի սուրբ,
Զիք տեսեալ իմ աստանօր երբէք հանդէս այսպիսի:
(ի գործէ Յունութիւն զինան ՚ի գլուխ Յունութիւն) :
Ըզըրբազնըդ պլսակ էր փորձես ի զլուխ իմ տիկին .
Ուս, ինայեա, իշխանուհի, ինայեա ի փառըս թագիդ,
Ակն արբային յիշատակի ած որ կըրէր զայդ ի զլուխ .
Մանուկ հէք եւ սինըքոր յաւար արջուց ընկեցիկ . . .

ՅՈՎԱԲԵՅԹ

Թողինձ, որդեակ իմ, կատարել զոր ինչ պատուէր ընկալայ :

ՑՈՎԱՍ

Ենդէր իցէ քեզ հառաւել, առ ի՞նչ յոդւոց եւսնել.
Արտասուեն իշխանուհիդ, առ ի՞նչ յուղին գութք է քեզ.
Իցէ թէ հասանէ եւ ինձ այսօր ընծայիլ
Զոհ երկնաւորին հանգոյն գըստերն ջեփթայեայ,
Յածուցանել մահուամբ իմով զաստուածասաս բարկութիւն.
Զիք ինչ որդւոյ զոր ոչ իւրում պարտիցի հօր, եզնկ ինձ :

ՑՈՎԱՍԻՆՔ

Ահա կամացն երկնից թարգման որ զամենայն ցուցեց քեզ.
Մի երկընչիք, այլ մեք եցուք ասոի իրաց, օն արիք :

ՏԵՍԻԼ Բ

ՑՈՎԻԴԱՅԵ, ՑՈՎԱՍ

ՑՈՎԱՍ

ՀԱՅՐ ԻՄ:

ՑՈՎԻԴԱՅԵ

ԶԻՒ ԱՐԴԵԱԿ:

ՑՈՎԱՍ

ԶԻՒՆ ՀԱՆԴԵՐՃԱԿՄԱՔՄ Այս իցեն :

ՑՈՎԻԴԱՅԵ

Պարտ եւ արժան է ինձ, որդեակ, մերկանալ քեզ զամենայն.
Քեզ առաւել քան զայլս ի դէպ է կանխագէտ գոլ չնորհին,
Զոր պատրաստէ ժողովը ըստ Աստուած, զոր եւ քեզ.
Քաջալերեաց եւ զօրացիր վառեալ զինուք հաւատոյ.
Ժամ է արդ հանդէս առնել քեզ տիրասէր նախանձուն
Զոր ի մատաղ տիոց ի քեզ խընամ կալայ արծարծել.
Ժամ է արդ զի Աստուածոյ քում հաստուցես զոր պարախ,
Իցէ նախանձդ արիական, նախանձդ այդ վեհ ի սըրտիդ :

ՑՈՎԱՍ

Աւասիկ կամ՝ տալ եւ ըզկեանս իմ մըստաղիւք թէ իսնդրէ :

ՅՈՎԻԴԱՅԵԼ

Որդեակ իմ, ասու ի լուր քո ստեալ ընթերցան վեակը արքայից .
Բնդ որոնվել խիստ օրինոք կայ, յիշեցես, թագաւոր,
Առ ի թագին դու արժանի եւ վայելուչ ի դահուն :

ՅՈՎԱՅԱ

Արդար եւ զգօն թագաւոր, որպէս հրամանակ են Աստուծոյ,
Ոչ յոսկի յուսայ եւ ոչ ի մեծութիւն ի մնուսի,
Կայ օրինաց նորին ոպատկառ, եւ երկիւղած յԱստուծոյ
ի դատաստան նորին ի խիստ խոկայ ըզտիւ եւ զգիշեր,
Եւ ոչ ընդ տարապարտ լըծով զեղբարս իւր ընկծէ :

ՅՈՎԻԴԱՅԵԼ

Եթէ միում յարքայից հարկ լինէր քեզ երթաւ ըզկնի,
Որդեակ իմ զո՞ի նոցանէ առնուիր քեզ յօրինակ :

ՅՈՎԱՅԱ

Ինձ արքայից վեհից թըլի գուլ օրինակ գերադոյն
Աստուծանուեր սիրոյն ի փորձ հաւատարիմն դիաւիթ :

ՅՈՎԻԴԱՅԵԼ

Զերթիցեն ուրեմն ըզշեւտ զառածելոցն ի չարիս
Ամբարբշտին նըռովիայ եւ ուխտադրումն Յովամայ :

ՅՈՎԱՅԱ

Հայր իմ:

ՅՈՎԻԴԱՅԵԼ

Ասա իսկ համարձակ զիա՞րդ թուիցին նորա քեզ:

ՅՈՎԱՅԱ

Կորիցեն հանդոյն նոցա նմանեալը նոցին թագաւորք:
(Յովայութ անիւնի յորս Յովայու) :

Զի՞ գործես հայր, զի՞ է ինձ յոսս իմ հայր ըզքեզ աեսանել:

ՅՈՎԻԴԱՅԵԼ

Հասուցանեմ զըսպաս զոր պարտ է ինձ իմումն արքայի .

Լըր յաջորդ արժանաւոր, Յովաս, նախնոյն քում դաւթի :

ՅՈՎԱՅԱ

Ես Յովաս :
ԳՈԹՈՂԻԱՆ

ՅՈՎԻԴԱՅՑԻ ՀԱՐԱԿԵՄՆ

Լուիցես որով շնորհիւ Երկինք հրաշալեաւ .
 Ըզմուեկան մօր ի գերեւ հանեալ զիսորհութ չարութեան ,
 Մինչդեռ աշա ի սիրտ քոյին մըխէր դաշոյն իւր անգութ ,
 ի միջոյ կոտորածին փըրկեալ ըզքեզ ընկալաւ :
 Բայց չեւ զերծեալ գտանիս ի սպառ ի զայրագին ցասմանէն .
 Նովին կատաղութեամբ որով եւ վաղ իսկ ջանացր
 Կորուսաննել ի սպառ ըզձեւո որդուց իւրոյ ցարդ ի քեզ ,
 Մովի գեռեւս անգըթութիւն իւր ի կորուստ կենաց քոց ,
 Եւ հալածէ զքեզ ընդ անուամբոդ իսկ ընդ որով ծածկեալ կաս
 Այլ գիտացի ես ընդ դրոշու քո վաղ խըմել աստոնոր
 Բանակ հաւատարիմ պատրաստ ըզվըեժ քո խընդրել :
 Քաջազունք յաւաջ մատիք տոհմից սըրբոց ցեղապետք ,
 Վերապատուեալք կարդ ըստ կարդէ ի սըրբանուեր պաշտա-
 [մունս :

ՏԵՍԻԼ Գ.

ՅՈՎԱՍ, ՅՈՎԻԴԱՅՑԻ, ԱԶԱՐԻԱ, ԻՍՄԱՅԻԼ ,
 ԵՐԵՔ ՅԵՂԱՊԵՏՔ ՂԵՒՏԱՅԻՈՑ

ՅՈՎԻԴԱՅՑԻ

Ալեքամարտիկը քոյին աշա քեզ նահատակը , տէր արքայ .
 Որդիք Ղեւեայ , ահաւասիկ զոր խոստացայն ձեզ արքայ :

ԱԶԱՐԻԱ

Բարձ , դա ի՞նքն Ելլեակիմ :

ԻՍՄԱՅԻԼ

Դա այդ սիրոն պատանեակ :

ՅՈՎԻԴԱՅՑԻ

Դա ի՞նքն այս՝ է արքայիցն Յուդայ սերունդ եւ ժառանգ .
 Հերին Ռըոզիայ կըրտսերագոյն ի յորդիս ,
 Քաջածանօթ ձեզ բոլորից ի ընիկ անուն իւր Յովաս :
 Ըզլազահաս կորուստ նորին ի դեռափիթիթ մանկութեան
 Ալխարհաւ ելաց Յուդա , լացիք եւ դուք իսկ ըզնա ,
 Խառնիխուռըն մահակից եղբարցն ըզնա համարեալ :
 Այս՝ էառ եւ նա զհարուած մարդախոշոշ երկաթոյն ,

Այլ Երկինք ըզմահացու հարուածն հանեալի դերեւ,
Եւ ըզշիջեալն ինմա գողցես պահեալ կայծակըն կենաց ,
Յովսաբեթի ժամ ետ զհըսկող աչքս դահճացըն պատրեալ
Զերծուցանել ըզնա ի դիրկըս իւր արեամբ թաթաւեալ,
Եւ աւանդելի տաճարի աստ դայեկաւ իւր ի պահ ,
Գողօնին իւրոյ գիտակ զիս միայնակ ունելով:

ՅՈՎՅՈ

Այդքանեաց բարեաց փոխան եւ հայրախնամ դորովոյ
Ո՞վ զիա՞րդ իցէ ինձ , հայր , հատուցանել քեզ տրիտոր :

ՅՈՎԻԴԱՅ,

Այլում կացցէ ժամանակի երախտագէտ սրբտի ցոյց ,
Այլժմ ահա սա է թագաւոր ձեր , սա է յոյս ձեր միակ .
Խմ խնամարկեալ նրմա զաւանդն ող ջիկ ձեզ ցարդ պահեցի ,
Պաշտօնէիցըդ ուրբութեան մնայ արդ ըզդործն հանել յանդ .
Մարդախանձ դուստր Յեզարելայ լեալ իրազեկ համբաւոյն
Զի կեայ Յովսա եւ տեսանէ զարեւ , հասցէ հուալ ընդ հուպ
իջուցանել ըզնա ի ստուերըս դըժոխոց վերըստին ,
Որ այժմէն իսկ վազ կենաց անձանօթին դարանի :
Զեզ քահանայք սուրբք ձեզ է անկ զառաջս առնուլ ըզչարեաց ,
Զամօթագարտ լուծ գերութեանն խրայելի թօթափել ,
Կանդնել զօրէնս , եւ զարբայից ձերոց խընդրել ըզվըրէժ ,
Ընդունելի առնել զարբայն իւրեանց ցեղիցն երկոյունց :
Բազմավտանդ եւ դըժուարին է մեզ ձևուարկս այս անշուշտ ,
Անդր ի դահոյս իւր ի բամբիշն յարձակելի գոռող ,
Որոյ բանակ ահեղասատ դըռոյթ դրօշու տայ ի չու .
Այլաղեաց խուժան խիզախ եւ ուխտանենդ Նըէից ջոկ :
Այլ իմ Աստուած , յորոյ վերայ նահատակիմս , է հզօրիչ .
Զուշ ձեզ զի յոյս խրայելի կայ ի մանուկդ ապաստան .
Վրէժխընդիրն Աստուած խուժէ ահա ըզսիրտ դըշխոյին .
Խազ ըզնովաւ արաբեալ վազ իսկ այսր ըզձեզ կոչեցի .
Կարծէ նա զմեզ անպատճապարս աստ եւ անզէնս ի կըռիւ ,
Պըսակեսցուք օն ըզօվաս արբայ ըզնա քարոզել
Եւ նորապասկ թագաւորիս վերամարտիկք անվեհերք
Դիմեսցուք խրախուսեալք յԱստուած մարտի ի արնօրէն :
Եւ ըզնիրհեալ հաւատս ի սիրտ ընդոստ ի քնոյ զարթուցեալ ,
Յարձակեսցուք հետազօտել զոստին ի ընի անդ իւրում :
Եւ ո՞ր այն սիրտ խրախուզեալի թթմբը րութիւն վատութեան
Որ ըզիրախոյս մեր զայս տեսեալ յերկնահրաւերն ի հանդէս .
Ոչ եւ ինքըն վառեսցի փողել ըզհետ մեր նահատակ .
Աստուածընտիրն ընդ մեզ արբայ սընեալ ի տանն Աստուածոյ ,

Եւ յաջորդն Ահարոնի, երիցանին ըղչետ իւր
Զօրավարէ որդւոց Ղեւեայ տալով նոցա ձայն ի մարտ -
Ի պատուական ձեռքս նոցին, զոր ժողովուրդըն պաշտէ,
Զէնք ահաւորը սըրբազնեալք Տեամն ի Դաւթէ արբայէ -
Աստուած ինքնին ի թըշնամիս իւր արկանէ արհաւիրս .
Մին ինայէք թմանալ ըղձեռքս ձեր յարիւն յանհաւատ,
Հարէք ըզափիւրացին, զիսրայելի հարէք զորդիս ,
Ցիւեցէք զի զեւտացւոց առաքինեաց էք սերունդ ,
Ուր անդ ուրեմն յանհապատին մինչ յեղյեղուկն իսրայէլ
Անօրինեալ խունկս արկանէր դիցըն պըղծոց նեղոսի ,
Սըրբաբար կոտորածիւ սիրելագոյն տոհմայնոց
Յարիւն ամբարբշտաց ըղձեռոս իւրեանց լըւացեալ,
Արիական ձեզ քաջութեամիւն նաւթժնեցին ըզպատիւ
Չեզ միայն աստուածայնոյն կալոյ ի սպաս սեղանոյ :
Այլ տեսանեմ ըղձեզ անեփոյժս այժմէն ըղչետ իմ՛ գալը -
Հանա մատիք տալ նախ երդումն ի վերայ սուրբ մատենիս
Գուլ հաւատարիմ երկնապարդեւ արբայիդ ,
Եւ ի վերայ նորին ճըզնել սպառ կենօք եւ մահու :

ԱԶԱՐԻԱԼ աւ աւ զանոնն է նուռա ի վերայ մատինին ունենլով .

Այս երդնումք աստ վասըն մեր եւ վասն եղբարցս համօրէն
Կըստուցանել ըղջովակս արբայ յամուսն նախնեացն իւրոց ,
Եւ չեւ ըղթէժ նորին խընդրեալ ի սպառ յիւրոց թըշնամեաց ,
Զամփոփել զաստուածաւանդ մեզ ըղտուսերն ի պատեան :
Եւ որ ժըպիշի ուխտանենդ դըրժել երդմանըն զոր երդնու ,
Աստուածասատ ցամանն քո, Տէր, տացէ ըղթէժ եղեռան ,
Եւ որդւովըն հանդերձ մերժեալ նա յերեսաց քոց տարագիր
Ընդ մեռեալս համարեսցի անյիշատակս առ ի քէն :

ՅՈՎԻԴԱՅԷ

Եւ դու արբայ , ո՞չ երդնուցու հաւատարիմ դոլ ի սպառ
Օրինացս յաւիտենից աւանդելոց քեզ ի կանոն :

ՅՈՎԱՅ

Քամ յինէն ըստերիւրել ինձ յօրինացդ յայդցանէ :

ՅՈՎԻԴԱՅ

Որդեակ , ներեա ինձ թէ իշխեմ գուլ քեզ գեռեւս որդեկոչ
կարեկից լեր զորովոյ սըրտիս եւ թող արտասուացս
Որ տա տագնապ հոգւոյս հոսեն վասըն քո ոչ վայրապար .
Զարդացելումդ , աւաղ հեռի յարբունեաց չեւ են ծանօթ
Հրատոյրք աղիտաբեր փառաց թագին թունալից ,

Ոչ դիմես ի՞ր ըզդրվել զայր իշխանութիւն ինքնակալ,
 Եւ ոչ զիանդ շողոքորթից վաստաց բարբառ փաղաքուշ:
 Շընթեսցեն յունկըն քո ընդ հուալ՝ զի սըրբագոյնք յօրինաց
 Ռամիկն եւեթ հրամայեն , գոն հըպատակ թագաւորաց .
 Զի արքայից չիք այլ օրէնք բաց ի յիւրոցըն կամաց .
 Զի գերագահ իշխանութեան պարտ է շնորհել զամենայն .
 Զի վաստակ եւ հեծութիւն ժողովը բան է բաժին .
 Զի երկաթեաւ պարտ է հովուել գաւազանաւ ըզնոսա .
 Եւ զի թէ ոչ նըւաճի վաղ կամ անագան բըռնանայ :
 Այսպէս ըզքեզ հաղբից ի հաղբս արկեալ եւ խորս ի խորոց ,
 Զեղծուսցեն ըզքեղցիկ բուսոյ բարուցդ ամբծութիւն .
 Մինչեւ ապա զծըմարտութիւն քեզ ատելի արարեալ ,
 Կերպացուսցեն զառաքինել քեզ գըմնդակ ի տեսիլ :
 Այսպէս նորա զեղծուցին ո՛հ , զիմաստնագոյնն յարքայից .
 Երդուիր ապա ի սուրբ մատեանս յայս լու ի լու վըկայից
 Երիցագոյն ունել խընամ պարտուց քյոց առ Աստուած ,
 Գու աշաւոր անօրինաց , պատըսպարան անմեղաց ,
 ԶԱստուած ընդ քեզ եւ ընդ ազքատն ունել դատող ի միջի .
 Ցիշեա , որդեակ , զի եւ դու ինքն ընդ կըստաեաւդ ընդ այդուիկ
 Եղեր աղքատ իբր ըզնոսին , հանգոյն նոցին եղեր որբ :

ՅՈՎԱՍ առ անդանուն՝ Անոն ՚ի վերայ ժադենին ուանիլով .

Երդնում պատկառ կալ օրինաց աստուածայնոց , եւ դու Տէր ,
 Եթէ երբէք խոտորեցաց ի քէն , պատժել պատժեաւ զիս :

ՅՈՎԱԴԱՅ

Եկ երթիցուք արդ օծանել ըզքեզ իւղով սըրբութեան :
 Ժամ է արդ քեզ երեւելոյ , եւ Յովալութ յերեւան :

ՏԵՍԻԼ Դ

ՅՈՎԱՍ , ՅՈՎԱԴԱՅ , ՅՈՎԱԲԵԹ , ԶԱՔԱՐԻԱ ,
 ՍԱԼՈՄԵ , ԽՍՄԱՅԵԼ , ԴԵՒՏԱՅԻԲ ԵՐԵԲ , ՊԱՐԵ

ՅՈՎԱԲԵԹ գիրիս ածեւել Յովալոյ :

Տէր արքայ , որդի Պատժեաւ :

ՅՈՎԱՍ

Մայր իմ , դու մայր իմ միակ :

Եկ սիրեցեալ Զաքարիա , մատիր ի գիրկս եղբօր քո :
 6*

ՅՈՎՈՍԻՔԸ :

Մատիր որդեակ յոսս աղքային , անկիր երկիր պագ նըմա :

Օտաբարիս և Յովուս նուանուանէն :

ՅՈՎՈՂԱՅԻ

Եցիւ , որդեակը , յաւերժանաւ ձեզ անմեկինը յիրերաց :

ՅՈՎՈՍԻՔԸ

Արդ դիտիցես յիշր արենէ առեաւլ իցէ քո ըղկեանս :

ՅՈՎՈԾ

Գիտեմ իսկ յօյր ձեռն ի կորուստ գնայի թէ դու ոչ էիր :

ՅՈՎՈՍԻՔԸ

Մարթ ինձ ուրեմն իցէ կոչեւլ ըղբեզ երբէք Յովաս յանուանէ :

ՅՈՎՈԾ

Եւ ոչ Յովաս ի սիրելոց ըղբեզ երբէք վերջացի :

ՊԱՐԵ

Բարէս սա ինքն . . .

ՅՈՎՈՍԻՔԸ

Յովաս է սա . . .

ՅՈՎՈՂԱՅԻ

Անսա լուիցուք զեւտացւոց :

ՏԵՍԻԼ Ե

ԴԵՒՏՈՒՅԻՆ ԵՒ ՆՈՅՆՔ

ԴԵՒՏՈՒՅԻՆ

Դաւ . աստուածընդէմ պատրաստի՝ ոչ գիտեմ զինչ :

Այլ փող աշագնագոչ չուրջ որոստայ սպառնալից .

Հուր փայլատակէ դրօշուցն ընդ մէջ խիտ առ խիտ .

Անզուշտ Գոթողիա կոչէ ըզօքը իւր ի զէն :

Վաղ իսկ կալեաւ են ելումուտք հասանելոյ մեզ ի նպաստ ,

Եւ տաճարիս վաղ իսկ պատեաւլ սուրբ լեանի ժամանութիւրացւոց :

Ոմն ի նոցունց շուրթն հայհայիչ գոչէր այժմիկ ի լուր մեր,
Զի ի շողթայս կայ Արեններ եւ ոչ կարէ օգնել մեզ:

ՅՈՎՈԱԲԵԹԻ առ ՅՈՒՆԱ

Ի զուր, որդեակ իմ սիրելի, ետուն Երկինք ինձ ըղբեզ.
Ես իմովսանն ի փրկութիւն քո արարի, այլ աւազ,
Ու եւս Աստուած ըզհայր քովին յիշատակէ ըզդիաւիթ:

ՅՈՎԻԴԱՅԵ

Չերկընչիս ի տեղաբյու ցաման նորին ի գլուխ քո,
Եւ ի գլուխ սիրեցելցոյդ ի քէն ի սէր կալթոգին.
Եթէ անդարձ իսկ ի գրքաց քոց ըզմանուկըդ բարձեալ,
Կամեր շինուցանելի սպառ ըզճրագ տան Դաւթի,
Ու ի վերայ լերինըն կամ՝ լերին սըրբոյ ուր երբեմն
Ամբարձ ըզձեռն իւր նախահայրն իսրայելի հնապանդեալ
Անտըրտունջ մըխել յորդեակն անպարտական ըզսուսեր,
Ըզծերութեան իւրոյ զարտուղ ի փայտակոյտ անդր ածեալ
Յանձն ըզլըումն աստուածայնոյ խոստանն ինա առնելով,
Ըզերձեալ բոլորանուէր ընդ սիրելոյ որդեկին,
Ըզսահմանեալ զիւրոյ զարմին ըզյոյմ ի նմա միայնում:

Քաջազունք, բաժանեսցուք ըզպահ, կալցի խամայէլ
Զարեւելց կողմն համօրէն, զու զշիւսիսին պահեսջիր.
Դու զարեւմուսս, հարաւակողմն ի պահ քոյին ապաստան:
Մի յանխորհուրդ ոք ի նախանձ, թէպէտ իցէ զեւտացի,
Թէ քահանայ իսկ ոք իցէ, յարձակեսցի դիմագրաւ,
Տարածամ կանխեալ գաղտնեաց իմոց լինել մատընտու:
Վառեալք առ հասարակ նովին հոգւով քաջութեան,
Կալարուք մինչեւ ի մահ զիւրաքանչիւր ըզկայս ձեր:
Զաշացու սըրտմոտւթեամբըն կուրացեալ թընամին,
Համարի իբր ըզիւաշինս ըզմեզ ի սպանդ պատրաստեալ.
Կարծէ գտանել նա արհաւիրս եւեթ աստէն եւ խուճապ:
Ազարիա, առ արքայի կացցես դու միշտ անմեկին.

(առ ՅՈՒՆԱ)

Իսկ դու սիրաբողբոջ քաջազարմից շառաւեղ,
Ե՛կ յեռանդն ի նոր վառել ըզքո արի նահատակս.
Ե՛կ ակներեւ նոցին առնուլ ի գլուխ ըզթագն արքունի,
Եւ մեռանել իսկ՝ թէ իցէ հարկ մեռանել իբր արքայ:
Ե՛կ Յովսարէթ դու զշետ նորին, եւ դու առ ինձ այսր ըզզէնս
Իսկ դուք զանմեղ տուք, ով մանկաի, զարտօսր ի նուէր Ասւ,

[տուծոյ :

ՏԵՍԻԼ Զ

ՄԱԼՈՄԵ, ՊԱՐ ԴԱՏԵԲԱՅ

ՊԱՐՆ

Արիք որդիք Ղեւեայ Երթայք,
 Ու ուրեք ոչ մարտ գերապանձ
 Քան զայս՝ ի զէն Երբեք վառեաց
 Ընախահարց ձերոց նախանձ .
 Արիք որդիք Ղեւեայ Երթայք.
 Տիրահրաւեք ի յասալարեղ,
 Վամն արքայիդ եւ Աստուծոյ
 Առաջի կայ մարտընչել ձեզ :

ՈՄՆ ի ՊԱՐՈՒԽԵՆ

Ո՞ր են, Աստուած Խարայելի ,
 Տարափք նետից քոց վեճիսընդիր ,
 Զոր ի յամազգդ աղեղանէ
 Ի քում ցասման տեղաս յերկիր .
 Ո՞չ եւս իցես տէր նախանձուտ ,
 Թէ թուլացան աղեղըն քո ,
 Ո՞չ եւս ճայթէն նետ մահաշուտ :

ԱՅԼ ՈՄՆ

Ո՞ր են, Աստուած Խարայելի
 Նախանի խընամք քո մըշտագեղ
 Ի յարհաւեիրըս վըսանգաց
 Որ ըսպառնան ըզմեօք ահեղ .
 Միթէ մեղաց եւեթ մերոց
 Յունկըն քոյին աղդէ բողոք ,
 Ո՞չ եւըս գութ քո որդեսէր
 Ի մաղթանաց զիջի յողոք :

ՊԱՐՆ

Ո՞ր են Աստուած Խարայելի
 Կախկին խընամք քո մըշտագեղ :
 ՈՄՆ ի ՊԱՐՈՒԽԵՆ

Ահա ի քեզ լարեաց զաղեղն
 Ամբարըշտաց ժողով ժըսկիթ :

Ի քեզ ի մարտս յայս յանդընեալ
Զըգէ ըզնեա իւր գրկալիր :
Անցատակ յերկը աստի ,
Սեն , լիցին տօնք նորին .
Ըզուծ նորա թօթափեսցուք
Ըզմահացուաց բեռն ազին .
Ի սայր սըրոյ մեր ի տապաստ
Անկցի սըրբոցն իւր երաստ .
Յաւեր դարձցին սեղանք խընկոց
Եւ խառնակոի ի փողոց .
Փառաց ուանուանն առ հասարակ
Բարձցի յաւերժ յիշատակ .
Ոչ ինքն եւ ոչ օծեալ նորա
Մի տիրեսցին մեր վերայ :

Պ Ա Ռ Կ

Ո՞ւր են , Աստուած իսրայելի ,
Տարափը նետից քոց վրէժիսընդիր ,
Թիէ թուլացաւ աղեղ քոյին
Ոչ եւս տեղայ նետս ի յերկիր :

Մ Ե Խ Ս Ո Մ Կ

Ո՞հաշագեղ ըընի զարսիդ
Դու վերջահաս փըմթեալ ծաղիկ ,
Թագաւորաց մերոց նըշխար
Մեզ պահեցար չարաբաստիկ :
Աւաղ , լիցի մեզ ի սուսեր
Անկարեկիր քոյոյ ծնողիդ
Հայել ըզքեղ խոց միւսանդամ
Քամեալ զյետին արեան քո շիթ :
Արքայորդիդ սիրասուն
Ասա մեզ տուր յայտնութիւն .
Թիէ յանմահից ոք երկնառապ
Եկաց պաշտապան քեզ առընթեր ,
Եւ մահացու ի հարուածոց
Ըզթընամոյն վրիսկեաց սուսեր .
Կամ յաննըզյլ ի դամբանէն
Զայն ի յերկնից կենդանաձիր
Զաճիւն քոյին վերկենցաղեաց
Ի մեռելոց դու կենսակիր :

ԱՅԼ ՈՄԿ

Ա՞ն Տէր, մի ամա գրեսցես զո՞ճիրս
Ըղէնատելցն ի քէն իւր հարց .
Ա՞իթէ ի սպա՞ռ. Ճողցես ըզսա ,
Աըմա զնոցայն տամ վոխադարձ :

Պ Ա.Բ

Խօրայելին ով տէր Աստուած
Ո՞ւր են խընամք քո մըշտագեղ
Ի յարհաւիրըս վլստանգաց
Որ ըսպառնան ըզմեօք աշեղ :

ՈՄԿ Ի ՊԱՐՈՒԵՆ ՚Ի ԲԻ-

Ո՛հ, ո՞չ լըսէք քորք սիրուհիք
Ըզձայն փողոյն տիւրացի :

ՍԱԼՈՄԿ

Ա.ՅԼ եւ զվայրադ զօրականին
Լըսեմ զաղմուկ ի բացի .
Ո՛հ, ի չողիւն զինուց նոցին
Աիրտ իմ ի դող հարկանի ,
Օ՞ն փախիցուք մեք աստի
Պատըսպարել ի սըրբուժեանցն
Ամրածածուկ հովանի :

ՀԱՆԴԵՍ ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ

ՏԵՍԻԼԱ

ԶԱՅԱՐԻԱ, ՍԱԼՈՄԻ, ՊԱՐՆ

ՍԱԼՈՄԻ

Աիրեցեալ Զաքարիա, զե՞նչ լուր բերես դու առ մեզ :

ԶԱՅԱՐԻԱ,

Առաւելեալ սըրտի մըտօք պաղատեցէք առ Աստուած .
Թըւի առ դուրըս մօտալուտ աշա հասեալ մեզ օրհաս .
Պատերազմին մէծի արևեալ իսկ է հրաման , քոյր իմ , արդ :

ՍԱԼՈՄԻ

Իսկ Յովաս զե՞ դորձէ :

ԶԱՅԱՐԻԱ,

Յովաս եղաւ ըզթագ արբունի :
Քահանային մեծի թափեալ զիւղ սըրբութեան ի գլուխ նորին .
Ոչ , զիարդ դէմք բոլորից զըւարթացան անդ բերկրանօք ,
Ի տեսիլ թագաւորին զերծուցելոյ ի շիրմէ .
Ըսպիք վիրաց սըրոյն ի նմա , քոյր իմ , դեռեւս երեւին :
Կայր անդանօր եւ ըստընտու հաւատարին իւր դայեակ ,
Որ լայնատարըր տաճարին յանկեան ուրեք մեկուսի
Պահէր զաւանդըն ցանկալի , եւ բնաւ իսկ չէր ոք տեսող
Վըկոյ խեամոցըն մայրենի , բայց Տէր եւ մայրն իմ՝ միայն :
Վետացիք խանդաղատեալք արտասուելով առ խընդին ,
Ի ձայն հեկեկախառըն ցընծութեան դոչէին .
Եւ ի հըրճուանըս բոլորից՝ Յովաս համբոյր անհըպարտ
Ումեմըն քաղցր աստ ակնարկեալ , այլում անդ աչ կարկառէր .
Հայրակոչ լինէր ոմանց , եղբարըս զայլս յորջորջէր :

ՍԱԼՈՄԻ

Հըռշակեցան եւ արտաքոյ ալա իրացըն դադանիք :

ԶԱՅԻԱՐԻԱ.

Գաղտնիք իրացն ըզդուշութեամբ ի տաճարիս գեռ պահին .
 Ղեւտացոցըն բազմութիւն ի խումբ ի խումբ բաժանեալ,
 կան առ ելս տաճարիս կարգեալ ի խոր լըուութեան ,
 Ամենուստ միահաղոյն յանկարծ ի գուրս յարձակել ,
 կեցցէ արքայ Յովաս կեցցէ , խրախոյս բարձեալ ի նըշան :
 Հայր իմ արգել արքայի մի դիմագրաւել ի վըտանգ ,
 Եւ զգոյշ ի պահ նորին հըսկել Աղարիսյ եւս պատուեր :
 Գոթողիս սուր ի ձեռին ծաղր ըզպղնձի դրամքըս առնէ
 Բապասեալ հասանելց սատակչական կազմածոց ,
 Հարկանել ըզկարծեցեալսըն խորտակել զամբութիւնս ,
 Եւ ըսպառնայ ածել նախնջիրս արեան ածել աւերած :
 Խրատ հօրն իմց ետուն ոմանք յերիցանեոյն , քոյրիկ իմ ,
 ի ստորերկրեայ զանխուլ վայրի պեղեալ ի հարցըն մերոց
 Յապահովել ըզդանձըն մեր ըզտապանակն Աստուծոյ .
 Այլ հայրն իմ . վաշ սաստուածանարդ եւ անարժան երկիւղիդ .
 Տապանակն , ասէ , քանդիչ աչեղախրոխս պարըսպաց ,
 Այն որ զհոսանս Յորդանանու նահանջեցոյց յեւս ընդդէմ
 Դիցն հեթանոսաց եղեալ ըստէպ յաղթական ,
 Փախիցէ արդ յերեսաց կընող ուրբոք լըրբենոյ :
 Մայր իմ անդ առ արքայի յօրհասական ի տաճնապ՝
 Մերթ յարքայորդին , մերթ ի սեղանն աչս ածեալ ,
 Անմըսունչ ի յուզելցն ընկճեալ ի կրից ոգեսպառ ,
 Ըղօստագոյն իսկ սիրոս ի գութ ածեալ շարժէր յարտասուս .
 Իսկ արքայ սիտիկէ ըզնա փարեալ ըստէպ ըզնովաւ :

Քորք սիրոհիք , եկացք ըզհետիմ իմ երթիցուք միաբան ,
 Եւ թէ յերկնից կընքեալ այսօր իցէ վախճան արքայի ,
 Օ՞ն երթիցուք , քորք իմ , եւ մեք լինել նըմին մահակից :

ՍԱԼՈՄԻ

Ո՞ս այդ ժըմիրհ ձեռն որ բաղիսէ ըզդուռն ըստէպ , եւ ընդէր
 Ղեւտացիքըդ զիրաբեալ դիմեն այդպէս խուճապաւ .
 Յումինէ ըզդուշացեալ ծածկին դոքա զզէնս իւրեանց ,
 Մի արդեօք առաւ տաճարս ի թըշնամեաց :

ԶԱՅԻԱՐԻԱ.

ԶԱՅԻՆՆԵՐ այսր ածեն Երկինք :

Հանդարտ լեր ,

ՏԵՍԻԼ Բ

ՅՈՎԻԴԱՅՑԵ, ԱԲԵՆՆԵՐ, ՅՈՎԱԲԵՐԵ, ԶԱՔԱՐԻԱ,
ՍԱԼՈՄԵ, ՂԵՒՏԱՅԻՔ ԵՐԿՈՒ, ՊԱՐԵ

ՅՈՎԻԴԱՅՑԵ

ԵՐԱՋՔ Իցեն, Աբեններ.

Ի բազմամբոխ խռան թըշնամեաց որ զտաճարաւըս պատեն,
Ընդ ո՞ր ուղի անցըս գըտեալ հասեր մինչեւ այսր առ մեզ.
Գոյժ հընչէր ամբարըշտի յեզարելեանըն դըստեր
Անագորոյն իւր խորհըրդոյն առ ի լըրումն անվըրէալ,
Զարիական ըզձեռըս քո պընդեալ յանարդ ի շըդժայս :

ԱԲԵՆՆԵՐ

Այսո տէր, սիրտ իմ անվեհեր եւ նախանձ խէջ են նըմա .
Բայց այն ինձ դոյցն էր ի չարեաց պատրաստելոց ի նմանէ .
Ի հրամանաց նորին արկեալ ի յարհաւիրըս բանտի ,
Մնայի անդէն մինչեւ յաճիւն դատեալ նորա ըզտաճարս ,
Գայր ապա, չեւ եւս յագեալ յայնչափ արեանց հեղեղէ ,
Ազատել ի դըժալըշի կենաց աստի զիս ի բաց ,
Կարճեալ զաւուրս՝ որոց վախճան առնուլ ըիւրիցս էր արժան
Ցետ աղիտից կոտորածի զարմին իմոց աքայից :

ՅՈՎԻԴԱՅՑԵ

Եւ որո՞վ ըսքանչելեօք զազատութիւնդ ընկալար:

ԱԲԵՆՆԵՐ

Խուժադուժ ոըրտին գաղտնեաց Աստուած եւելթ է գիտակ .
Բայց կացուցեալ զիս զառաջեաւ, առէ ցասմամբ զպյրադին .
» Աչա տաճարդ այդ ի զօրաց իմոց անզերծ պաշարեալ ,
» Եւ դարձուցէ զայն հուալ ընդ հուալ բոց վրիժառու ի յաճիւն .
» Աստուած քո ոչ ժամին միմոց զայն ի ձեռաց զօրեացէ .
» Բայց միայն պաշտօնէից նորուն, թէ ոչ զանդաղին ,
» Մարթ իցէ փըրկել ըզկեանս իւրեանց երկու պայմանաւ .
» Թէ ընդ մանուկն Ալիակիմ տացեն ի ձեռս ինձ ըզդանձն ,
» Յարբայէն ձերմէ երեւմըն մըժերեալ ի դաւթէ
» Եւ ընդ կընքով գաղտնեաց ի պահ տըւեալ պետին երիցանց ,
» Իրազեկ զոլով նոցին՝ որպէս դիտեմ հաւաստեաւ :
» Երթ գոգջիր, կենաց նոցա լնորհեալ փըրկանք այս եւելթ » :

ԳՈԹՈՂԻԱԱ

ՅՈՎԻԴԱՅԻ

Եւ զի՞նչ դու պարտ համարիցիս առնել, ով իմն Աբեններ:

ԱԲԵՆՆԵՐ

Տալ զամենայն որ ինչ ուսկի արծաթ՝, թէ դոյ արդարեւ,
Եզեալ աստ առ ի Դաւիթէ գանձ անծանօթ ի պահեստ,
Եւ որ ինչ յաւարառու ձեռաց անյագ դըմային
Եղեւ հընար զերծուցանել քեզ ցանկալի ինչ եւ ճոխ.
Կամիցին զի խուժան պիղջ յարձակեսցի հինաբար
Սուրբ ըզսեղանըն կործանել, հըրոյ մատնել ըզքերուքս,
Զեռն արկանել ձեռուն ժըմիրհ՝ ի տապանակ անդր ի մեր,
Եւ ինախճիր արեան ձերոյ ըզսըրբութիւնսըն պղղջել:

ՅՈՎԻԴԱՅԻ

Այլ իցէ ազնուագութ սըրտի օրէն, Աբեններ,
Ըզպատանեակ հէք եւ թըշուառ մատնել ի ձեռս հալածաց.
Ըզպատանեակ՝ զոր ինքն ի ինամոն իմ յանձն արար ինքն Աս-
Եւ դրաւաթափ ըզկեանըս մեր առնելնորին իսկ կենօք: [տուած,

ԱԲԵՆՆԵՐ

Եղնկ ինձ, ամենական Աստուած որ զիրտ իմ զըննէ,
ի մոռացնս ըզտղայն անմեղ տացէ բամբշանն արկանել,
Եւ անողորմն յագեալ արեամբ Աբեններայ, թըշեսցի
Մահուամբս իմով զերկնից ցասումն յորմէ լուկի, զիջուցանել:
Բայց զի՞նչ օգուտ իցէ մանկանն ի տարապարտ ճըգանց քոց.
ի կորընչել ամենեցուն ձեր ապրեսցի արդեօք նա.
Զանհընարից հընարս Աստուած ոչ պահանջէ առ ի քէն.
Պամն անողոր բըռնաւորին չանսաստելցյ հրամանի,
ի մայրենի ձեռաց Մովսէս լեալ ընկեցիկ ի Եկեղոս,
Անդըստին ի խանձարրոց թուէր յուղարկեալ ի կորուստ.
Բայց Աստուած անակընկալ ըզնա յալեաց զերծուցեալ,
Խնամակալ նմա ըզնոյն ինքն ըզըրոնաւորըն կացոյց,
Ո՞ գիտէ զի՞նչ եւ արդ մանկանդ է պատրաստեալ ի նմանէ,
Թերեւա արդեօք ի նմանալիչ արկեալ ըզդա ի վըտանդ,
Այլ ժմէն իսկ՝ ո՞ գիտէ, չիցէ նուաճեալ ի գութ անընդէլ
Ըզփրադն արփնարբու չուառաց մերոց աբբայից.
Եսես ըզնա եւ Յովարէթ ընդ իս ասկաւ ինչ յառաջ
Մանկանն ի տես խանդաղատեալ զիջեալ ի խիտ ցամանէն:
Այլ դու, տիկին, ընդէր լըռես ի կարեւոր վըտանդին.
Ժուժայցին զի օսարի մանկանն ի սէր՝ ներեսցէ
Յովիդայէ զքեզ եւ զորդի քո, զժողովուրդդ համօրէն

Արախողիսող առնելի զուր, եւ հրոյ ճարակ տալ ըզտաճարս,
Յորում միայն հաճի բարձրեալն առնուլ յերկրի իւր պաշտօն։
Զինչ եւս առնել էր ձեզ յանկարծ եթէ մանուկդ անձանօժ
Թագաղաքից նախնեաց ձերոց էր դա նըշար ցանկալի։

ՅՈՎՍԱԲԻՑԹ առ ՅԱՀԿՊԱՅԵ 'ի ծանուա։

Տեսանեն ըզտիրասէր գութ իւր ընդ զարմ արքունի.
Եւ ընդէր ոչ յայտնեա նըմին ...

ՅՈՎԻԴԱՅԵ

Չեւ եւս է ժամն այն տիկին։

ԱԲԵՇՆԵՐ

Մեծագնոյ քան զոր կարծես են տէր վայրկեանքս այսոքիկ .
Մինչ վարանիս դու աստ առնել պատասխանի դըշխոյին ,
Մոլի հրացայտ կատաղութեամբ Մաթան կացեալ առ նըմա ,
Ճեպէ նըշան տալ աղիտիցն , աճապարէ ի նախնիր .
Անկեալ թէ պարտ իցէ՝ առ ոտքս սըրբազնըս քոյին ,
Երդմնեցուցեալ ըզքեզ ի վայրըն սըրբութեան անմատոյց
Քեզ եւեթ բաց, վայր ահաւոր ուր Աստուծոյ հանգչին փառք ,
Որչափ եւ խիստ իցէ եւ ծանըր քեզ հրաման դըշխոյին ,
Ապրել ի յեղակարծ վտանգէ աստի խորհեցուք .
Տուր ինձ պարապ, տուր ժամանակ ոզի եւեթ առնըրոյ ,
Եւ վաղորդայն՝ դիշերախառն խսկ հանդերձեալ կազմեցայց
Ջազատութիւն տաճարիս ըզքէժ նորին առ ի խընդրել։
Այլ տեսանեմ զի արտասուք իմ եւ աղերս ոչ զօրեն
Ազգել ի սիրտ ձեր, ողոքել զառաքինիդ պընդութիւն .
Հապա առելք ինձ այսըր զէն, տուք մատուցելք ինձ սուսեր ,
Եւ առ դրան անդ տաճարիս ուր թըշնամին ինձ մընայ ,
Պատերազմաւ զէն ի ձեռին զոնեայ անկցի Արեններ :

ՅՈՎԻԴԱՅԵ

Հաւանիմ, խորհուրդ ինձ քաջ ի միտս արկեր Արեններ .
Ըզբազմազէտ ըսպանալեացն համա զառաջոս կալցուք .
Կարի խսկ քաջ, է յաւանդի աստանօր զանձ ինչ դաւթի
Հաւատարիմ խնամոց իմոց յանձնեալ այո՝ այն ի պահ ,
Հրէից տառապելոց յուսոյ վերջին ապաւէն ,
Զոր պահէի ես ցարդ ինամով անտես յաչաց ի ծածուկ .
Այլ արդ զի հարկ է դըշխոյին քում ցուցանել զայն այսօր ,
Կամ ի հաճել ըզնա, բացցին նըմա դըրունք տաճարիս .
Եկեսցէ իւրովք ընտիր զօրականօքն մըտցէ .
Բայց այլազգի իւրոյ յանդուզըն խուժանին ժըպրհութեան

ինայեսցէ՝ մի զսրբութիւնը մեր մատնել յոտընկոխ .
Մի տեսցեն աչք իմ՝ զարհաւիրս աւարառուաց տաճարիս :
ի մանկըտոյ , ի յերիցանց իցէ՛ նըմա ինչ երկիւդ .
Խորհըրդով քով կարգեսցէ զթիկնապահաց իւրոց թիւ :
Խոկ ըզմանկանն , որ երկեղուկս այնչափ ի նա արկանէ ,
ի բաւախոհ արդարութեան քո քաջ տեղեակ՝ Արեններ ,
Լու ի լու բամբշանըն քեզ ցուցից ըզզարմ եւ ըզսերունդ .
Տեսցես յայնժամ թէ օրէն իցէ ըզնա տալնամա ի ձեռս .
Ծնդ դըշխոյն եւ ընդ մանուկըն դու կացցես դատաւոր :

ԱԲԵՆՆԵՐ

Քաջ է , այժմէն իսկ ընդունիմ ըզնա 'նդ իմովքըս ինամօք .
Թոռդ զամնայն երկիւդ ի բաց : Այլ ես փութամ առ դըշխոյն :

ՏԵՍԻԼ Պ.

ՅՈՎԻԴԱՅԷ , ՅՈՎԱՍԵՒԹ , ԶՈՒՄԻԱՅ , ՍԱԼՈՄԻ ,
ԻՍՄԱՅԷԼ , ՎԵՒՏԱՅԻԹ , ՊԱՐՆ

ՅՈՎԻԴԱՅ

Ժամ է արդ , Տէր կարող , ահա ածեալ ոսոխ քո առ քեզ .
Լուր իսմայէլ . (իօնի առ հա ի ծանուան) :

ՅՈՎԱՍԵՒԹ

Ամենակալ Տէր իշխեցող եթերաց ,
Արկ վերստին զաչօք նորա զքողն իւ համեր ի դերեւ .
Զոճիր նորին , եւ զզո՞ն ի գիրկո իմ թագուցեր ըզմատաղ :

ՅՈՎԻԴԱՅ

Երթ դու ըզգօնդ իսմայէլ երթ դու եւ մի յապաղեր ,
Տէս ընուշ անթերի զոր ինչ պատուէր ընկալար .
Տէս մանաւանդ զի ի մոտանել նորին ի ներքս ի տաճարս ,
Ընդ ուր ուրեք եւ անցանէ , լիցի խորին ըռութիւն :
Իսկ դուք , մանկոնք , գահ արքունի պատրաստեցէք Յովասայ ,
Որ ահա զայ շըրջափակեալ յաստուածանուէր ի զընդէն .
Այսր եւ դպյեակն հաւատարիմ եկեսցէ կալ առ նըմա :
Եւ դու տիկին , կաց ի լալց , սըրբեա զարտօսք աշաց քոց :
(առ հի ահա ի զնուացաւոց)

Իսկ դու ի զալ դըշխոյին գոռոզութեամի խելայեղեալ ,
Մինչ յանցանել նորա ընդ սեամըս տաճարիս փակին ելք ,

Տուր իսկ եւ իսկ ի ձայն փողոյ ի պատերազմ՝ եւ ի զէն
ԱՇ ի բանակըն թշնամեաց յանկարծակի արկանել,
Եւ հրաւիրել ըզգողովուրդն ի նպաստ իւրոյ արքայի .
Մինչեւ անդր ի լուսելիս նորա ուժգին հընչեցո
Ըզմեծահրաշ ըսրանչելիս ըզիցրկութեանն Յովասայ .
Ահա նա ինքն :

ՏԵՍԻԼ Դ

ՅՈՎԱՍ, ՅՈՎԻԴԱՅԵ, ՅՈՎԱԲԵԹ, ԶԱՔԱՐԻԱ,
ՍԱԼՈՄԵ, ԱԶԱՐԻԱ, ԴԱՍ ՔԱՀԱՆԱՅԻՑ ԵՒ
ՂԵՒՏԱՅԻՈՑ, ՊԱՐՆ

ՅՈՎԻԴԱՅԵ

Որդիք Ղեւեայ եւ քահանայք Աստուծոյ,
Դարանամուտ պահ ըզվարօքը կալարուք անմըռունչ
Ժոյժ կալեալ, վարել զեռանդըն ձեր ի խնամս իմ թողեալ.
Մնալով ի կոչ հրաւիրանաց իմոց դալոյ յերեւան . (Յա՞րի՞ն) :
Տէր արքայ, օրէն ըզձից քոց համարիմ յուսալ զայս,
Մատիր՝ առ ոտքս քո զսոսի քո տեսանել կործանեալ,
Որոյ զայրոյթ նորին քոյումըդ դարանէր մանկութեան .
Ահա նա այսօք մեծարայլ դիմէ ածել քեզ կորուստ,
Այլ դու մի զանգիտիցես, յիշեա զի զբեւ շուրջ ի պահ
Հրեշտակըն սատակիւ արձանացեալ կայ ընդ մեզ .
Մատիր բազմեաց, ել ի դահոյս . այլ դուսն ահա ճըռընչէ .
Թողին ինձ վայրիկ մի աստ ըզերեզ վարագուրաւըս ծածկել .
(Յա՞ր պատրադոյին) .

Տիկին, ընդէր այլագունիս :

ՅՈՎԱԲԵԹ

Ո՛՛՛ Երբ իցէ անվըրդով
Տեսանել ըզիսուժանին ի տաճար այսօք խըռնել .
Ո՛՛ տեսանես զամբոխ մեծ թիկնապահացըն դըշխոյի:

ՅՈՎԻԴԱՅԵ

Տեսանեմ զի տաճարիս սըրբոյ դըրոնք փակեցան .
Յապահովեալ է ամենայն :

ՏԵՍԻԼ Ե

ԳՈԹՈՂԻԱՆ, ՅՈՎԱՍ, ՅՈՎԱՐԵՔԹ, ԱԲԵԽՆԵՐ,
ԹԻԿԻՆԱՊԱՀՔ ԳՈԹՈՂԻԱՆ

ԳՈԹՈՂԻԱՆ, առ Յունիոյե

ԱՅՍԱՊԷս դու ով չարանիւթ-

Դաւ եւ գըրժանըս նիւթելոյ չարեացապարտ առաջնորդ,

Որ ի խոռվ աղմըկայոյզ եւեթ ըզյոս քո եղեալ,

Գերակայից իշխանութեանց հանուրց սասիսդ ես անհաջտ.

Որ յանդուգն եւ հետո՝ յԱստուած քո խրօսացեալ պանծայիբ,

Եղեր արդ պատիր յօւսոյ քո նանրութեան խելամուտ.

Ահա եթող նա ըզտաճար իւր եւ ըզքեզ ի ձեռս իմ:

Արժան էր ինձ արդ ի մեղան անդր ուր զըսպանդարդ զենուա,

Եւ ըզքեզ . . . այլ խոստացեալըդ փըրկանօք շատանամ.

Կացո զիսսուումըն քո, ուր են, ած այսր ըզզանձն եւ զմանուկ:

ՅՈՎԱՐԵՔԹ

Այժմ իսկ լըցցին իղձք քո, եւ զսզ զերկաքանչիւր ցուցից քեզ
(Բանի կարարույն և ուսուանի Յունս բազմութ ՚ի ժամ, և յաջմենութ նորս ուղարկուանութին ՚ի ժուանին, և Ապուրիս սուսութը ՚ի արյանուցեւութ ՚ի չախիմի, և առանուն Զատուրիս և Առլում ՚ի փոսմուն ՚ի վերայ սոսրի մուսուց դահուան, և բազմութիւնն ունուցուց սոսր ՚ի չերակի խացեալ տոտի և անորի):

Երեւեաց մանկիկ մերոց ճեւտ արժանի արքայից .

Ճանաչես, դըխոյ, զժառանդ սըրբագունին ի յարքայս,

Եթէ ոչ զննեա ծանիր ըզոսուերիդ քո զըսպիս:

Ահա որդի քո եւ արքայ, ահա ժառանդ Ոքոզիայ .

Տես ժողովուրդ, տես Աքեններ, ծանիր զարքայն ճեր Յովաս:

ԱԲԵԽՆԵՐ

Երկնուք :

ԳՈԹՈՂԻԱՆ,

Դրուժան :

ՅՈՎԱՐԵՔԹ

Տեսեր եւ զկինդ հաւատարիմ հրէուհի,

Դու ինքըն քաջ իսկ ճանաչես ըզդա ստընտու տըղայոյն,

Որ մոլեզին ի ցասմանէդ զերծաւ ի ձեռն Յովսաբեթի .

Ընա տաճարս այս ընկալսւ, Աստուած ըզնա պահպանեաց,

Այս ի գանձուցըն Դաւթի այս եւեթ մընայ ինձ աւանդ:

ԳՈԹՈՂԻԱՅ.

Ներնդ քո , դըրժող դաւածան , լիցի մանկանդ այդ ի կորուստ .
Զօրականք , բարձէք յաւացս ըզդժալլհիդ զայդ ճիւաղ :

ՑՈՎԻԴԱՅԵ

Զօրք Աստուծոյ կենդանւոյ օն ապրեցուցէք զարքայն ձեր :
(Բանին իոր + լուստերն և երեսի ներքնական դաշտին և
ընդուացի + իուստերն ամենասուր ի ուսւլութեան) :

ԳՈԹՈՂԻԱՅ.

ՈՇ , ո՞ր իցեմ , դաւ է ո՞չ դաւ , եղուկ հեքիս դըշխոյի ,
ի թըշնամեաց եւ ի զինուց գտանիմ յանկարձ պաւարեալ :

ՑՈՎԻԴԱՅԵ

Զի՞ վայրապար շուրջ աչս ածես , չիք քեզ հընար փախըստի .
Անխուսելի ըզքեզ Աստուած իմ ամենուատ պաշարեաց .
Աստուած զոր դու նըշկահեիր՝ ըզքեզ ի ձեռս իմ մատնեաց .
Տուր արդ նըմա , հատօ զհամար արեանցն իւ ցարդ արքեցար :

ԳՈԹՈՂԻԱՅ.

Վաշ անարի զօրականիս , որ սասանեալ կան ահիւ .

Ով վատարանց դու Աբեններ , յոր որոգայթ արկեր զիս :

ԱԲԵՆՆԵՐ

Դըշխոյ տիկին , գիտէ Աստուած . . .

ԳՈԹՈՂԻԱՅ.

Թիող արդ զԱստուածդ , անօրէն ,
Եւ առ ըզքեժ իմ :

ԱԲԵՆՆԵՐ

Եւ յումմէ , ի Յովասայ տեառնէ իմմէ :

ԳՈԹՈՂԻԱՅ.

Դա՞ իցէ տէր քո , դա Յովաս , տես անօրէն , յուզի լէր
Զի ի զօրաց իմոց զեր կաս շուրջանակի պաշարեալ .
Ահա լըսեմ զի բարձրագուշ բանակն ողջոյն կարդան զիս .
Ահա հասեալ գան պաշտպանել ինձ , սարսեւզիք ապրաւամբ :

ՏԵՍԻԼ Զ

ԻՍՄԱՅԻԼ, ՅՈՎԱՍ, ՅՈՎԻԴԱՅԻ, ԳՈԹՈՂԻԱՆ
ԵՒ ԱՅԼՔ

ԻՍՄԱՅԻԼ, ՅՈՎԻԴԱՅԻ

Զերծաւ տաճարս, ոչ եւս ուրեք, տէր, երեւին թըշնամիք .
Այլազգիք փախեան ի բաց, նըւածեցան համազգիք .
Որպէս ծուխ հողմավարեալ ցընդի անհետ ընդ այեր,
Նշնակս բանակն հալածական եղեւ ի ձայն նըզօրին .
Հեւտացիք մեր ի բարձանց սըրբարանիս ձայն բարձեալ
ֆարողէին ժողովըրդեան զՅովաս որդի Ոքողիայ ,
Պատմէին զերծեալ ի սրոյ ըզնա ի տիս մանկութեան ,
Եւ ըզդըստերն Աքաբու անկանել աստ յորոգայթ .
Զուգաձայն նոցին եւ փողք շուրջանակի հընչէին ,
Եւ շառաչիւն նոցին եւ ձայն աղաղակի զեւտացւոց
Ցահարեկեալ անդր ի բանակն արկին ըզնոյն արհաւիրս ,
Իւ անդ ուրեմբն Գեղէոն ըզլսրուսն եհար Մադիամ .
Տիւրացիք վահանընկեցք եւ զինաթափիք նոքին նախ՝
Տարադէմ ընդ այլ եւ այլ ուղի գնացին փախըստեայ .
Ցերպայեցւոց իսկ կէսք ահիւ խուճապեցան ի փախուստ ,
Բայց այլոց ըսպանչացեալ ընդ վերնախնամ տեսչութիւն ,
Մեծաձայն աղաղակաւ անցին ի կողմն Յովասու .
Եւ ժողովուրդն առ հասարակ ծերը եւ մանկունք եւ տըղայք
Գիրկսառաւընդին արկեալ միմեանց՝ օրհնեն ըզՏէր եւ զոր նայն
Երդելով զորդին Դաւթի ի մեռելոց յարուցեալ : [Ետ ,
ի սոսկումն է Բահազու անուն ի սուրբ քաղաքիս
Եւ մեհենի նորին պըզծոյ գրունք խորտակեալ փըշեցան .
Արախողլսող կորեաւ Մաթան :

ԳՈԹՈՂԻԱՆ

Հըեկիցդ Աստուած, յաղթեցեր .
Այո Յովաս է դա . ի զուր հնարիմ ես զանձն իմ պատրել .
Տեղիք վերացըն վըկայեն ուր զնա ետու հարկանել ,
Տեսիլ դիմաց Ոքողիայ , նոյն տիսք եւ նոյն կերպարանք
Համայն ի յուշ զարիւն եւ զզարմըն դըժալըհի ինձ ածեն .
Յաղթեաց Դաւթիթ որդին Յեսեայ , Աքաբու տուն ի յաւեր .
Դու միայն դու , Աստուած անդութ , դու զամենայն նիւթեցեր .

Դու զիս ի յոյս դիւրապատրաստ վրէժիբնդրութեան հրապու-
ի միում աւուր ըիւրից եգեր անձին զիս ոսոխ . [բեալ ,
Մերթ առ գութ մանկանն ի խէթ խըղճի հարեալ լըլկեցեր ,
Մերթ փարթամ գանձուցդ ի փայլ շըլացութեամբ հարեալ
կաշկանդեցեր ահիւ գնալոյ նոցին յաւար եւ ի հոր : [զիս ,
Թող արդ մանուկդ այդ իշլեցոցէ քո ձեռասուն սիրելի ,
Եւ իւրոյ նորապըսակ արքայութեանն ի հանդէս
Ըղդալոյն արիւնարրու տայի նըմա մըմել յիս .
Այլ զայս նըմին ի մեռանել իւրում մաղթէ մայր նորին .
Զի՞ իսկ մաղթել , նա աւանիկ ակն իսկ ունի եւ յուսայ ,
Զի յօրինաց քոց տաղտկացեալ , եղեալ ի քէն լըծընկէց ,
Ըստ արժանի Արաբու արեան զոր առ նա յինէն ,
Հաւուն իւրոյ համանըման , հանգունատիպ հօր իւրոյ
Օտարախորթ եղեալ ժառանդ դաւամի եւ ժանտ շառաւեղ
Բարձցէ զգաշտոն քոյին ի բաց եւ պըծնեցէ ըզսեղան
Արաբու , Յեղաբելայ եւ Գոթողեայ վրէժիբնդիր :

ՅՈՎԻԴԱՅ

Քարչեսցի հանցի արտաքս ի տաճարէս վաղ ընդ փոյթ ,
Եւ մի տեղւոյս սըրոյ արեամբ նորին լիցի շաղախել .
Արիք արդար վրէժիբնդիրք մահուան ձերոց արքայից ,
Ցածուցանել զարեան նոցա մահուամբ դորին ըզբողոք .
Եւ որ յանդուզն որ ջատագով անօրինին գոլ ժըպրհի ,
Ի սայր սըրոյդ զայրացելոյ հարցի եւ նա անխընայ :

ՏԵՍԻԼ Է

ՅՈՎԱՍ , ՅՈՎԻԴԱՅ , ՅՈՎԱԲԵՅ , ԱԲԵՆՆԵՐ
ԵՒ ԱՅԼՔՆ

ՅՈՎԱՍ ԷՄ-ՆԵ Շ-ՀԵ-ՀԵ

Տէր ծածկագէտ , որ զգառնութիւն սըրտիս եւ զվիշտ տեսանես ,
Ցըրեա զդորա զանէծս յինէն եւ մի թողուր զի լըցցին .
Հար եւ կորս զՅովաս մինչքեւ նորա ըզբենզ մոռացեալ :

ՅՈՎԻԴԱՅ ՊԵ-ՊԵ-ՋԵ

Զայն տուք գալ ժողովը գրդեան զարքայն իւրեանց տեսանել ,
Եւ առաջն նորա երդնուլ նըմա աննենդ ըզհաւաստ .
Օ՞ն քահանայք եւ ժողովուրդք ընդ արքայի երթիցուք
Շնորհապարտ սըրտիւ պընդել զուխտն Յակոբու առ Աստուած ,

Ընդ զարտուղի գլուխը մեր ամաչեցեալ սրբութեամբ ,
Երգուիցուք նըմա դարձեալ զանձինը մեր ի ծառայս .
Ալեններ , մատիր ունել առ արքայի զքո տեղի :

ՏԵՍԻԼ Բ

ՂԵԽԱՑԻ ՈՄՆ ԵՒ ՆՈՅՆՔՆ ԱՌԱՋԻՆՔ

ՅՈՎԻԴԱՅԷ

Ընկանաւ ըզպատուհաս իւր ամբարիշտն , ասա օ՞ն :

ՂԵԽԱՑԻՆ

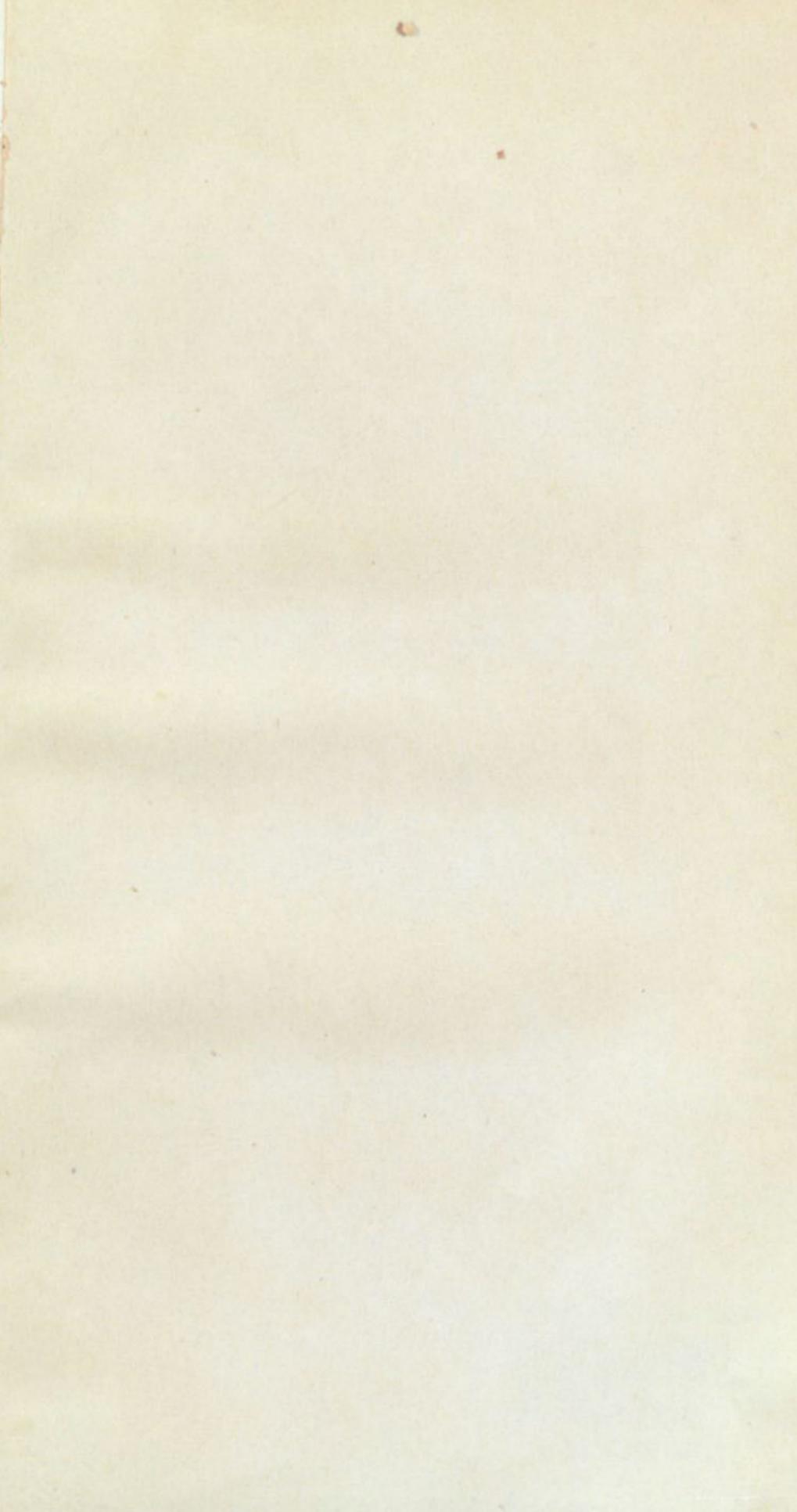
Զեղեռնաւոր կենաց նորին քաւեաց երկաթ զարհաւիրս .
Մոլեգնութեան նորա նոդերկար եղեւալ Աաղիմ խաղալիկ ,
Եւ աստ ուրեմն ի դըժովըհի աղասացեալ ի լլծոյն ,
Հըրճուանոք ի ճաւաղիս արեան նորին ակնարկէ :

ՅՈՎԻԴԱՅԷ

Ըստ արժանի եղեռնութեանց ահեղ նորին կորըստեամբ
Ուսարուք արքայք Յուդայ , դիք անմոռաց ի մըտի ,
Զի է թագաւորաց յերկինըս խիստ դատաւոր ,
Եւ վուժիւնդիր անմեղութեան , է որբոց հայր խնամակալ :

ՀՅ Ազգային գրադարան

NL0685857

